

ரூட்கெஞ்

ரூட்கெஞ்

வா விளக்கநிலை

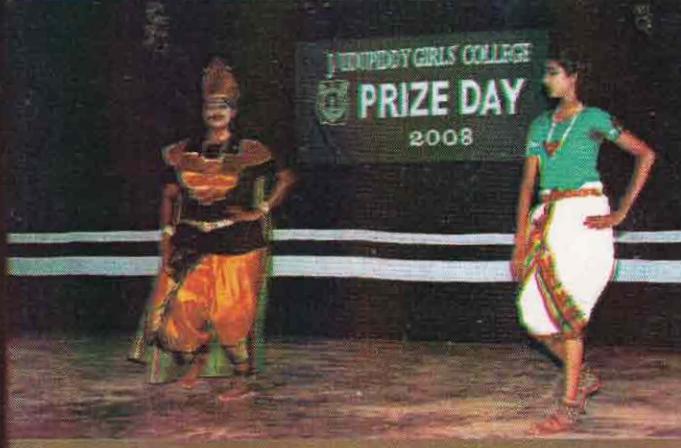
2008
நிலைப்புதலை அரங்கம்
நிலைப்புதலை மேஜை வெளியிடுதலை

JINPUDI GIRLS COLLEGE

PRIZE DAY

2008

பாடசாலைநாடக நிகழ்வுகளுக்காக
எழுதப்பட்டநாடகப் பிரதிகளில் கொதுப்பு

த்ருமதி புனிதவதி சண்முகல்லங்கம்

நாடக நாட்டுயர்

பிரதிவேக நிலைமை கட்டுரை தொகை

=100/-

நாடக நிலைமை

தீவிர மாண்பும்

தீவிர நிலைமை

நாடக நிலைமை

நாடக நிலைமை

2005 நிலைமை

60

திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கம்

வெளியீடு :

நாடக மன்றம்

யா/ உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி

நூலின் பெயர் : நாடகம் நாட்டியம்
 ஆசிரியர் : திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கம்
 உரிமை : ஆசிரியருக்கே
 வெளியீடு : நாடக மன்றம்
 யா/ உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி
 விலை : 200/=
 முகவரி : மாணிக்கவளாவு,
 கரணவாய் தெற்கு,
 கரவெட்டி.
 பதிப்பு : தமிழ்ப்பூங்கா அச்சகம்
 நெல்லியடி.
 முதற்பதிப்பு : பெப்ரவரி 2009
 பக்கங்கள் : 98

Title of the book :Nadakam Naddiyam
 Author : Mrs. Punithavathy Shanmugalingam
 Copy right : Author
 Page : 98
 Price : 200/=
 Printing : Tamil Poonka Printers,
 Nelliady.

உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி அதிபர்
திருமதி ரோஞ்சிதம் குட்டத்தம்பி அவர்கள் வழங்கிய
முன்னுரை

“நாடகம் நாட்டியம்” எனும் இந்நால் ஈழத்துத் தமிழ் நாடக உலகிற்கு/ இலக்கியத்திற்கு ஓர் ஆரோக்கியமான வெளியீடாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கிறேன். இன்று நாடகத்துறையானது விரிவடைந்து துறைசார் வல்லுநர்களால் வளர்க்கப்பட்டு பேணப்பட்டு வருகின்றது. அதேவேளை பாடசாலை நாடகங்களுக்கெனவும் ஒரு தனி மரபு உள்ளது. இந்தக் கட்டுக்கோப்புக்குள் நின்று ஆசிரியர் திருமதி புனிதவதி சண்முகவின்கம் எழுதிய இந்நாடகங்கள் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றிருந்தன.

பாடசாலைகளுக்கும் நாடகங்களுக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்புகளுண்டு. ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் தமிழ்மொழித் தினப் போட்டிகள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் அனுசரணையுடன் கல்வித் தினைக்களம் நடாத்தும் போட்டிகள், மகளிர் தினம், மற்றும் சர்வதேச தினங்கள் ஆசியவற்றிற்காக நாடகங்களைத் தயாரிக்கவேண்டிய ஒரு தேவை ஏற்படுவது வழமை எமது கல்லூரியில் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட போட்டிகள் அனைத்திற்கும் பொறுப்பாசிரியராக திருமதி பு. சண்முகவின்கம் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அத்துடன் எமது கல்லூரியில் நவராத்திரி விழாவில் ஒவ்வொரு வருடமும் கலை பண்பாட்டு இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடுவது வழமையாகும். இவற்றுள் எல்லாராலும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கப்படும் ஒரு போட்டி இல்லங்களுக்கிடையே நடாத்தப்படும் நாடகப் போட்டியாகும். ஆசிரியர்களிடையேயும் மாணவர்களிடையேயும் மறைந்திருக்கும் திறமைகளை வெளிக்கொண்டிரும் சந்தர்ப்பங்களை வழங்கவேண்டுமென்பதற்காக இதனை நாம் ஏற்பாடு செய்வதுண்டு. இதனை நடாத்துவதற்கும் உறுதியாக நின்று செயற்பட்டவர் இவர்தான்.

இவ்வாறான போட்டிகளுக்கெல்லாம் நாடகப் பிரதிகளைத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பதில் பிரச்சனையை எதிர்நோக்க

வேண்டியிருந்தது. நாடகங்களை எழுதுபவர்கள் பலர் இருந்தபோதிலும் பாடசாலையில் மேடையேற்றக்கூடிய அல்லது போட்டிகளுக்குப் பொருத்தப்பாடுள்ளவை கிடைப்பது கடினமாயிருந்தது. முன்பு 1990ன் முன் சூந்தவை (செல்வி சடாட்சரதேவி இராசரத்தினம்) நாடகங்களுக்கான பிரதிகளை எழுதி உதவினார். அவர் ஓய்வுபெற்றபின் திருமதி பு. சண்முகவிங்கம் அவர்கள் அந்தப் பணியைத் தொடர்ந்தார். இவர் பட்டப்படிப்பிற்காக தமிழை ஒரு பாடமாகக் கற்றமை, உயர்தர வகுப்புகளுக்கு இலக்கிய ரசனையுடன் கற்பித்தமை, புராணங்கள் இதிகாசங்கள் ஆகியவற்றிலுள்ள புலமை, தமிழ் இலக்கியத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க இடம் வசிக்கும் குப்பிழான் ஜ். சண்முகன் அவர்களை வாழ்க்கைத் துணையாகக் கொண்டமை, இருவருமாக இணைந்து இலக்கியத்துறையில் கொண்ட ஈடுபாடு ஆகியவை இவர் நாடகங்களை நன்றாக எழுதக் காரணமாக இருந்துள்ளன. நாடகங்களை எழுதுவதுடன் நின்றுவிடாது அவற்றிற்கு உயிரோட்டம் தரும் நெறியாள்கையும் செய்வார். அவ்வாறு நாடகப் பிரதிகளைச் சிருஷ்டித்து பொருத்தமான பாத்திரத் தெரிவுகளை மேற்கொண்டு நெறிப்படுத்துவார். அவ்வாறு உருவாகிய நாடகங்களே இந்துவில் வெளிவருகின்றன.

நாடகம் எழுதுகின்றவர் எப்பொழுதும் சமூகப் பொறுப்புள்ளவராயிருக்க வேண்டும். அந்தவகையில் ஆசிரியர் இந்த மண்ணுக்கே உரிய அடையாளங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற சமூக நாடகங்களை எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இயல்பாக ஆசிரியரிடம் அமைந்துள்ள கற்பனை வளம், சமூக ஆர்வம், இசை ஞானம் கல்விப் புலம் ஆகியவை நாட்டியநாடகத்திற்கான பிரதிகளை எழுதுவதற்கும் துணைசெய்துள்ளன. சங்கீத ஆசிரியையுடனான நீண்டகால நட்பும் உறுதுணையாக இருந்தது எனலாம்.

இந்துவில் இடம் பெற்ற பெரும்பாலான நாடகங்கள், நாட்டிய நாடகங்கள் யாவுமே ஆசிரியருடைய சேவைக்காலத்தில் உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரியில் போட்டிகளுக்காகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவை. ஒன்று இரண்டைத்தவிரமற்றவை பின்னர் கல்லூரி விழாக்களில் மேடையேற்றப்பட்டன. தமிழ் மொழித்தினப் போட்டிகளுக்கென எழுதப்பட்ட நாடகங்கள், நாட்டியநாடகங்கள்

கல்வி அமைச்சின் சுற்று நிருபங்களின் நிபந்தனைகளுக் கடமைவான கருப்பொருளை மையமாகக் கொண்டவையாகும்.

இன்று நாடகமும் அரங்கியலும் என்ற துறை விரிவடைந்து பாடசாலைகளிலும் அறிமுகமாகி வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இக் கல்லூரியிலும் 2005ம் ஆண்டிலிருந்து நாடகமும் அரங்கியலும் பாடம் தரம் பத்திலிருந்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. துறைசார்ந்த நிரந்தர ஆசிரியர்களின்மையால் யாழ் தேசியகல்வியியற் கல்லூரியின் முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களே இப்பாடத்தைக் கற்பித்து வருகின்றனர். இவர்களுக்கான வழிகாட்டுநராக திருமதி பு. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் கடமையாற்றினார். இப்பாடத்தைக் கற்கும் மாணவர்கள், கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள், ஆர்வமுடையவர்கள் ஆகியோரை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டு நாடக மன்றம் உருவாக்கப்பட்டு செயற்பட்டுவருகின்றது. இம்மன்றம் கண்காட்சி, வேடமுகங்கள் உருவாக்குதல், களப்பயிற்சிகள், சிறுவர் நாடகம் போன்ற ஆக்கட்டுர்வமான செயற்பாடுகளை ஆசிரியரின் வழிகாட்டிலில் நடாத்தியுள்ளது. அவை யாவற்றிற்கும் மகுடம் வைத்தது போல அமைவது அவரின் “நாடகம் நாட்டியம்” என்ற நூலினை வெளியீடு செய்வதாகும். நீண்டகாலமாக இலக்கியத்துறையுடன் நெருங்கிய ஈடுபாடு கொண்டிருந்தபோதிலும் ஓய்வுபெற்றிருக்கும் இக்கால கட்டத்திலேதான் இவற்றைத் தொகுத்து வெளியிடக்கூடிய காலம் கூடிவந்துள்ளமை கடவுளின் சித்தமாகும். அதனை எமது கல்லூரியின் நாடக மன்றத்தினாடாக வெளியீடு செய்வதில் எமது பாடசாலைச் சமூகம் பெருமை கொள்கின்றது.

திருமதி பு. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் ஒரு சிறந்த தமிழ் ஆசிரியர், சுவைபடப் பேசும் திறமையுள்ளவர் என்பது பலரும் அறிந்த விடயங்கள். அத்துடன் அவர் ஒரு சிறந்த நாடக ஆசிரியர் என்பதையும் எமது சமூகத்திற்கு வெளிப்படுத்துவதில் மேலும் பெருமையடைகிறோம்.

இவரது முயற்சிகள், மேலும் தொடரவேண்டுமென பிரார்த்திக்கின்றேன்.

யா/ உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி
வல்வெட்டித்துறை.

கி. குடித்தற்பி
அதிபர்

என்னுரை

இந்தால் எனது கண்ணிப் படைப்பாகும். எனது ஆசிரியர் சேவைக்காலம் முழுவதும் முப்பத்துமூன்று வருடங்கள் இக் கல்லூரியிலேயே நிறைந்தது. எனது சேவைக்காலத்தில் மாணவியரைப் பல்வேறு வகைப் போட்டிகளுக்கும் தயார்ப்படுத்தும் பொறுப்பை வகித்தேன். இது கற்பித்தலுக்கு மேலாக சற்றுக் கூடிய சமையாக இருந்தாலும் சவையானதாகவே இருந்தது. இன்னொரு வகையில் எனக்குக் கிடைத்த பேறு எனவும் கூறலாம்.

அண்மைக் காலத்தில்தான் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் ஒரு பாடமாக இணைக்கப்பட்டது. எனவே எனது மாணவப் பருவத்தில் அப்பாடத்தை பயினும் வாய்ப்பு இல்லாது போயிற்று. இருப்பினும் இலக்கியத்திலும் நாடகத் துறையிலும் எனக்கு இயல்பிலேயே உள்ளார்ந்த ஈடுபாடிருந்தது. அரங்கேற்றப்படும் பல நாடகங்களைப் பார்த்தும் வானோலி நாடகங்களைக் கேட்டும் மகிழ்வேன். என்னைப் பாதித்த சம்பவங்கள் சிலவற்றை ஏவ்வாறேல்லாம் நாடகமாக்கலாம் எனக் கற்பணை செய்து பார்த்ததும் உண்டு. இவையெல்லாம் பாடசாலையில் நாடகங்களை தயாரித்து மேடையேற்றும் ஆற்றலைத் துணிவைத் தந்திருக்க வேண்டும். இவற்றோடு பாடசாலைச் சமூகம் தந்த ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் மேலும் என்னை உற்சாகப்படுத்தின.

1998ம் ஆண்டிலிருந்து 2008ம் ஆண்டுவரை என்னால் எழுதப்பட்டவற்றில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எட்டு நாடகங்களினதும் மூன்று நாட்டிய நாடகங்களினதும் தொகுப்பாக இந்தால் வெளிவருகிறது. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை போட்டிகளுக்காக எழுதப்பட்டமையால் குறிப்பிட்ட நேரக் கட்டுப்பாட்டுக்கு அமைவாக (பதினெந்திலிருந்து இருபத்தைந்து நிமிடங்கள்) ஆக்கப்பட்டன. தமிழ்த்தினப் போட்டி, வணிக தினப் போட்டி, சில விடயங்களில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்காக அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களால் நடாத்தப்பட்ட போட்டி என்னவற்றுக்காக எழுதி அரங்கேற்றப்பட்டபடியால் இந்நாடகங்களில் கருப்பொருள் பல்வகைப்படுகின்றன.

குறிப்பிட்ட சில தேவைகளுக்காக எழுதப்பட்ட மையால், சில நாடகங்கள் இக்காலத்திற்கு பொருத்தப்பாடு உடையதா என்ற கேள்வியும் எழவாம். குறிப்பாக வணிகதினப் போட்டிக்காக தொடர்பாடல் வளர்ச்சியினை மையப்படுத்தி எழுதிய “எதிர்பார்ப்புகள் ஏமாற்றங்கள்” என்ற நாடகத்தைக் குறிப்பிடலாம். கணினி யுகத்தில் வாழ்கின்ற இன்றைய இளம் தலைமுறையினருக்கு இந் நாடகத்தில் பேசப்படும் ஈ - மெயில், கொம்பியூட்டர், முகம் பார்த்துக் கணக்கும் தொலைபேசி என்பனவெல்லாம் மிகமிக பழக்கப்பட்டவை. ஆனால் இது எழுதப்பட்ட காலத்தில் 1998ல் இலத்திரனியல் ஊடகங்களின் பரிசுசயம் எமது பகுதிகளில் மிகவும் குறைவாகும். பலர் இவற்றைப் பற்றி அறியாதவர்களாய் கூட இருந்துள்ளனர். எனவேதான் இந்நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்ட காலத்தில் பலராலும் சிலாகித்துப் பேசப்பட்டது. அத்துடன் இந் நாடகம், “நாடகம்” என்ற கட்டுக்கோப்புக்கு அமைவாகவும் இருந்தது. இது நான் எழுதி மேடையேற்றிய முதலாவது நாடகமாகும். இதில் இடம்பெறும் சில சம்பவங்கள் இக் காலத்திற்கும் பொருந்துவதாலும் ஓர் ஆவணப் பதிவாக கணிக்கப்படக் கூடியதென்பதாலும் இத் தொகுப்பில் இது இணைக்கப்பட்டது.

‘அறத்தொடு நின்ற அன்பினன்’ தமிழ்த் தினப்போட்டிக்காக, சங்க கால அக வாழ்வை மையப்படுத்தி காட்சிப்படுத்தப்பட்டது. பாடசாலை அரங்கில் காதலை மையப்படுத்தி அளிக்கை செய்யலாமா எனக்கூட என் தோழிகள் சிலர் கேட்டனர். தமிழ்த்தினப் போட்டி விதிகளுக்கமையவே இது எழுதப்பட்டது எனவும் அக்காலத் தமிழ்மக்களின் காதல் வாழ்வு எவ்வளவு நளினமாக, நாகரிகமாக, ஓர் எல்லையோடு நின்று இலக்கியங்களில் பேசப்படுகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்தவுமே, சுடர்தொடு கேளாய்.... என்ற கலித்தொகைப் பாடலை முன்னிறுத்தி இந் நாடகப் பிரதி ஆக்கப்பட்டதாகவும் கூறினேன்.

‘எம்மைப் பிடித்த பிசாக்கள் போயின்’, ‘குடை’, ‘கெட்டதிலும் நல்லது இருக்கிறது’ என்பன சமூகப் பிரச்சனைகளைப் பேசுகின்றன. ‘வியாபார சூட்சமம்’ வணிக நாடகப் போட்டிக்காக

எழுதப்பட்டாலும் அதில் பிரசாரத் தன்மை குறைவு. 'எங்களுக்கும் வாழ்க்கை உண்டு' மகளிர் தினப் போட்டிக்காக எழுதப்பட்டது. 'நீ பாதி நான் பாதி' நாடகம் வாணி விழாவிற்காக எழுதப்பட்டது. இது சமயக் கருத்துக்கூடாக பெண்ணியத்தை வலியறுத்தி நிற்கிறது.

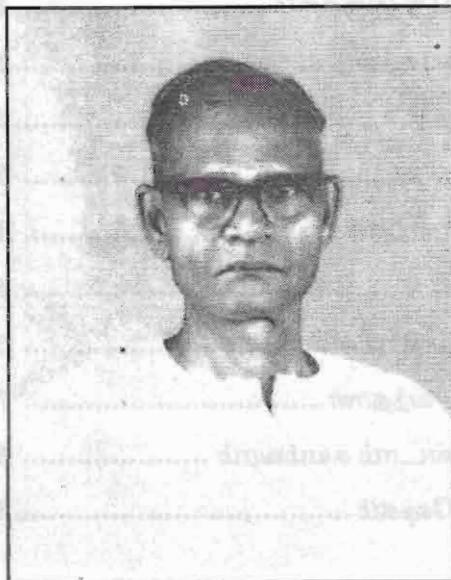
எனது ஆசிரிய சேவையின் இறுதிக் காலங்களில் நாட்டிய நாடகங்கள் எழுதப்பட்டன. நாடகத்தைப் பாடல் வடிவத்தில் நகர்த்திச் செல்வது புதிய அனுபவமாக இருந்தபோதும், இசைக்கமைவாக பாடலை அமைத்தல் சற்றுச் சடினமானதாக இருந்தது. சில சமயங்களில் பொருத்தமான சொற்களுக்காக தவமும் இருந்துள்ளன. இசைத் துறையில் போதிய பரிச்சயமின்மையால், பாடலுக் கேற்ற பொருத்தமான இராகத்தையும் தாளத்தையும் அமைப்பதும் கடினமாக இருந்தது. இதனை எமது கல்லூரி சங்கீத ஆசிரியை திருமதி பிராணேஸ்வரி சிதம்பரப்பிள்ளையின் உதவியுடன் நிவர்த்தி செய்தேன்.

இந்நால் வெளிவர பலர் பல வழிகளில் உதவி புரிந்துள்ளனர். இந்நால் வெளிவர என் கணவர் பல வழிகளிலும் மிகுந்த பக்கபலமாக இருந்தார். எமது கல்லூரி அதிபர் திருமதி இரங்கிதம் குட்டித்தம்பி அவர்கள் இந்நால் வெளிவருவதற்கு மிகுந்த ஊக்கமளித்தார். இந்நாலின் பின்னாட்டையில் என்னைப் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்பைத் தந்துதவிய எழுத்தாளரும் நண்பியுமான குந்தவை, இந்நாலின் முகப்பை வடிவமைத்த தம்பிகள் திரு. ச. இராகவன், திரு. த. அஜந்தகுமார், இந்நால் உருவாக்கத்திற்கு பல வழிகளில் உதவி புரிந்த என் அன்பு மாணவி திருமதி ரேணுகா இராமதாஸ், இந்நாலை அழகாக உரியகாலத்தில் பதிப்பித்துதவிய தமிழ்ப்பூங்கா அச்சகத்தினர் அனைவருக்கும் என்றென்றும் என் நன்றிக்கு உரியவர்கள்.

'மாணிக்கவளவு', **திருச்சி புனிதவுதி சண்மூலகளிக்கல்**
கரணவாய் தெற்கு,
கரவெட்டி.

30.01.2009.

விக்டாரியாபால்

கற்றாவாய் நின்று

கசிந்துருகி

கண்ணென்க காத்து

கல்வி தந்து

சற்குருவாய் நின்று

செல்நெறி காட்டிய

என் அன்புத் தந்தை

அமர்ர் க்ருஷ்ணப்பன் மயில்வாகனத்தீர்கு

பொருளாடக்கம்

1.	எம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின்	1
2.	கெட்டதிலும் நல்லது இருக்கும்	16
3.	எங்களுக்கும் வாழ்வு உண்டு	19
4.	வியாபார சூட்சமம்	27
5.	குடை	35
6.	எதிர்பார்ப்புகள் ஏமாற்றங்கள்	41
7.	நீ பாதி நான் பாதி	49
8.	அறத்தொடு நின்ற அன்பினர்	59
9.	கங்குலும் பகல்பட வந்தாள்	74
10.	தமயந்தியின் இரண்டாம் சுயம்வரம்	80
11.	பாதுகாபட்டாபிஷேகம்	91

முங்கி சொல்லுடை

கீருத்துஞ்சை

தூஞ்சை கிளைக் காமாகிளை

தூஞ்சை

முங்கி பாம்முகுஞ்சை

பாம்பாக பூத்தெலை

குஞ்சு குபாங்கு மோ

குவீஞ்சுக்காய்க்கிழமை காக்கீப்பாய்க்குக் கீழாலை

எம்கைப் பிழத்த பிசாசுகள் போயின

காட்சி - I

களம் : இராசம்மா வீடு

பாத்திரங்கள் : தாய் - ராசம்மா

பிள்ளைகள் - கீதா, ரம்யா

அயல் வீட்டுக்காரி - பொன்னம்மா

(கீதா ஒரு பக்கத்தில் படித்துக் கொண்டிருத்தல், ரம்யா ஏதோ அபிநியம் பிழத்து ஆடுதல்)

ரம்யா : அக்கா நான் அரை மண்ணியில் நிக்கிறது சரியே.

கீதா : எல்லாம் சரி என்னைக் குழப்பாமல் இரு. நானைக்கு டெஸ்டுக்குப் படிக்கவேணும்.

(தாய் ராசம்மா தேனீர் கோப்பைகளுடன் வருதல்)

தாய் : பிள்ளையள் இந்தாங்கோ தேத்தண்ணி. ஆறுமுந்தி குடியுங்கோ.

தூரத்தில் ஏதோ வெடிச்சத்தங்கள் கேட்படி இருக்கு. கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாய் இருக்கவேணும்.

கீதா : உது நெடுகத்தானே கேக்குது.

ரம்யா : ஒம் அக்கா. அம்மாவுக்கு எப்பவும் உந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டால் பதட்டம்தான்.

தாய் : உங்களுக்குப் பகிடி, நான் ஒருக்கா பொன்னம்மா அக்காவை என்னெண்டு வேலியால் எட்டிக் கேப்பம்.

கீதா : அம்மா அங்க பாருங்கோ. பொன்னம்மா அக்காவே படலையைத் திறந்துகொண்டு வாநா. அவவுக்கு நாறு வயச்.

தாய் : என்ன பொன்னம்மா அக்கர் அவசரமாய் வாறியன்.

பொன்னம்மா அக்கா : விசர்க்கதை கதைக்கிறியள். அக்கம்பக்கத்தை பாக்கியிரேலையே. ஆறுஅமர இருக்கிறியள். ஷல் சத்தமும் துவக்குச் சூடும் கிட்டக்கிட்ட கேக்குது. சனம் எல்லாம் அல்லோல் கல்லோல் படுகுதுகள். எடுக்கக்கூடியதை எடுத்துக்கொண்டு ஊரைவிட்டு ஒடுதுகள். உங்களுக்கு உது

ஒண்டும் தெரியாதே. நான் பிள்ளையலை கூட்டிக்கொண்டு எங்கயும் தூர் இருக்கிற கோயிலுக்கோ, பள்ளிக்கூடத்துக்கோ போய் ஒதுங்கப் போறன். நீங்களும் கெதியா வந்திடுங்கோ.

(பொன்னம்மா போதல்)

தாய் : எடி பிள்ளை கீதா, தங்கச்சி ரம்யா. கெதியா எடுக்கக் கூடியதை எடுங்கோ. நாங்களும் போறதுகளோடை ஒண்டாய் போவம்.

ரம்யா : அது சரி அம்மா, அப்பாவை இன்னும் காணேல.

ராசம்மா : கொப்பர் எந்தக் கொட்டிலிலை குடிச்சிட்டுக் கிடக்குதோ. அவற்றை கதையை விட்டிட்டு கிளம்புற அலுவலைப் பாருங்கோ பிள்ளையள்.

(பிள்ளைகள் ஓடிஷூடி உடுப்புகள் பொருட்களை எடுத்துக் கட்டுதல்)

கீதா : அம்மா எடுக்கிறதெல்லாம் எடுத்தாச்ச. கெதியா வாங்கோ. ஓடுகிற சனங்களோட போவம்.

ராசம்மா : நீங்கள் சனங்களோடை சனங்களாய் கெதியா வடமராட்சியில் இருக்கிற பெரியம்மா வீட்டை போய்ஸ் சேருங்கோ. நான் கொப்பரை எங்கையும் தேடிப்பாத்து கூட்டிவாறன்.

(பிள்ளைகள் போதல்)

தாய் : எங்க மேயப் போச்சுதோ.... எல்லாம் என்றை தலையெழுத்து.

காட்சி - II

பாத்திரங்கள் : தகப்பன் - சுப்பையா

தாய் - ராசம்மா

களம் : தெரு, இராசம்மா வீடு

சுப்பையர் : (நடை தள்ளாடியபடி) என்னைப்போல் கவலை இல்லாத மனிதனை எங்கயும் கண்டிருக்கிறியனே? என்னைப்போல வீரன் யாரும் இருக்கின்மே. சுண்டெலியைக் கண்டால் அடிப்பன். சுண்டங்காயை கடிப்பன். கள்ளள் வந்தால் ஒழிப்பேன். கள்ளைக் கண்டால் பல் இழிப்பன்.

(மெதுவாக அங்குமிங்கும் பார்த்துவிட்டு) பையப்பைய நடந்து வீட்டடிக்கும் வந்திட்டன். வீட்டில் ஒரு சத்தம் சலாரையும் காணேலை. அக்கம் பக்கமும் வெறிச்சோடிப்போய் கிடக்குது. ராசு, என்றை ராசக்குஞ்சு. ம் ம் வரவர அவனுக்கு செருக்கு மெத்திப் போச்சு.

(அங்கும் இங்கும் நடந்துகொண்டு) ராசம்மா எழியே ராசம்மா எங்கழி போட்டாய். மனிசன் வந்திருக்கன். உன்றை புருசன் சப்பையா வந்திருக்கன். ஒரு மரியாதை, ஒரு உபசரிப்பு ம் ம் ஒண்டும் இல்லை. எல்லாம் அந்தக் காலத்தோட போச்சு

(இடுப்பில் செருகிய சாராய போத்தலை ஒரு வாய் குடிச்சு ஏப்பம் இட்டவாறு இருத்தல்)

(ராசம்மா அரக்க பறக்க வருதல்)

ராசம்மா : சீலைத் தலைப்பால் முகத்தை துடைத்துக்கொண்டு எட பாவி மனுசா. உன்னை எங்க எல்லாம் தேடுறது. சனம் எல்லாம் ஏதோ பிரச்சினை எண்டு ஊரைவிட்டு ஓடுதுகள். நீயெண்டால் எங்கயோ போய் நல்லாப் போட்டுட்டு இப்பவந்து பிசத்திக்கொண்டிருக்கிறாய் என்ன?

சப்பையா : (எழும்பி இடுப்பில் செருகின போத்தலை எடுத்து ஒருவாய் குடிச்சுக்கொண்டு) ராசம்மா எடி ராசம்மா பெட்டை (அங்கேயும் இங்கேயும் பார்த்துவிட்டு) உன்னானை நீயும் இதில் ஒருவாய் குடிச்சுப்பார். அக்கம் பக்கம் ஒருத்தரும் இல்லை. நானும் ஒருத்தருக்கும் சொல்லமாட்டன். இதை குடிச்சுப்பார். பிறகு எல்லாம் தெரியும். கவலை இல்ல. எந்தப் பிரச்சினையும் இல்ல. சொர்க்கம்தான். சொர்க்கம் எண்டால் சொர்க்கம் தான்.

(ராசம்மா கோபத்துடன் போத்தலைப் பறித்து ஏறிந்துவிட்டு)

ராசம்மா : ஊரெல்லாம் அல்லோல கல்லோலப்படுது. பாரன் இவற்றை கூத்தை. சேட்டைக் கதை கதையாமல் கெதியா வாடா. (மனிசனை இழுத்தல்)

சப்பையா : ஜயோ, வாங்கோ எண்ட வாயால் வாடா என்றியோ. (அழுவது போல) எழியே எங்கழி என்றை பிள்ளையள். அவையினை விட்டுட்டு நான் ஒருக்காலும் வரமாட்டன்.

ராசம்மா : இப்பத்தான் உனக்குப் பிள்ளைப்பாசம் வந்திருக்கு போல. அவையளை உங்கட கொண்ணர் வீட்டு முன்னுக்கே அனுப்பிப்போட்டன். கெதியா வா அப்பா. ஊரே வெறிச்சுக்கிடக்கு. பயம் பயமாய் கிடக்கு.

சுப்பு : எடு ராசம்மா. நான் உன்ற பக்கத்தில் இருக்க உனக்கு என்னடி பயம். ராசு நான் ஒரு சின்ன வீரன்தான்டி - என்றை திறமையை நம்பாடு ராசு.

(இருவரும் போதல்)

காட்சி - III

களம் : முருகேக வீடு

பாத்திரங்கள் : அண்ணா - முருகேக
அண்ணி - பார்வதி
சுப்பையா, ராசம்மா

(சுப்பையாவும் ராசம்மாவும் கதைத்துக்கொண்டே தமையன் வீடு வருதல். அண்ணா அண்ணி தூரத்தில் நின்று இவர்கள் வருவதைப் பார்த்தல்)

ராசம்மா : அண்ணர் வீடு கிட்டுது. உங்கட பழக்கவழக்கத்தை எல்லாம் மூட்டை கட்டி வைச் சிட்டு ஒழுங்காய் இருக்கவேணும். சொல்லுறது விளங்குதே.

சுப்பு : குடிக்கிறன் எண்டாப் போல எனக்கு நாகரிகம் தெரியாதே. பிறத்தியார் வீட்டிலே குடிப்பனே. மணந்தும் பாக்கமாட்டன். சத்தியமாய் சொல்லுறன். (ராசவின் தலையில் அடித்து சத்தியம் செய்தல்)

முருகேக : தம்பியும் மனுசியும் வருகினம் போல கிடக்கு.

பார்வதி : ஓம் ஓம் அவையள் தான்.

முருகேக : தம்பி சுப்பு; பிள்ளை இராசம்மா நல்லா களைச்சிட்டியள் போல.

சுப்பையா : ஓம் அண்ணை

முருகேக : அது சரி பிள்ளையள் வேளைக்கே வந்திட்டனம். அம்மா, அப்பாவைக் காணேல எண்டு பதறிக் கொண்டிருக்கினம். ஏன் இவ்வளவு பிந்தினீங்கள்.

ராசம்மா : அது ஒண்டுமில்லை. வீடு வாசல் பூட்டி எடுக்க வேண்டியது களை எடுத்துவர பிந்திப்போச்சது அத்தான்.

சுப்பையா : ஓம் அண்ணை ஓம் அதுதான் பிந்தி.

பார்வதி : ராசம்மா இரண்டு பேரும் நல்லா சோந்து போனியள். கிணத்தடிக்கு போய் கெதியா கால் முகம் கழுவி வாங்கோ. சுடச்சுட நல்ல சுக்கு போட்ட கோப்பி கொண்டுவாறன். அதைக்குடிச்சா அலுப்பெல்லாம் பறந்துபோகும்.

(சுப்பையா ஒங்காளித்து ஒங்காளித்து சத்தி எடுத்தல், காறிக் காறித் துப்பிதல்)

முருகேக : (பதறிக்கொண்டே ஓடிவந்து) என்ன தம்பி என்ன வருத்தம். இப்பிடி மூச்ச வாங்க வாங்க சத்தி எடுக்கிறாய்.

சுப்பையா : (சற்று விக்கி விக்கி) ஒண்டுமில்லை அண்ணா. சரியான பித்தம். அதுதான் இப்பிடி. இடைக்கிடை இப்படி வாந்து.

ராசம்மா : நல்ல பித்தம் நல்ல நடிப்பு. அதையேன் கேக்கிறியள் அத்தான். எப்பவும் குடிச்ச குடிச்ச இந்தக் கூத்துத்தான்.

சுப்பு : மூச். மூச். (என்று ராசம்மாவை வெருட்டுதல்)

முருகேக : தம்பி, நீ திருந்தியிட்டாய் எண்டு நினைச்சன். இன்னும் உந்தச் சனியனை விட்டுத் துலைக்கேலையே. அண்ணி உதை அறிந்தாவென்டா அவளவுதான். அவ கோப்பி கொண்டு வரமுந்தி கெதியா கைகால் கழுவி வா. இக்கணம் அவ கண்டால் அவளவுதான்.

காட்சி -IV

களம் : முருகேக வீடு

பாத்திரங்கள் : ராசம்மா, பிள்ளைகள், சுப்பையா

ராசம்மா : என்னப்பா இங்க வந்தும் இரண்டு மூன்று கிழமை ஆச்ச. பிரச்சினை இப்ப தீராது போல கிடக்கு. ஊருக்கும் திரும்பேலாது போலக் கிடக்கு. எத்தனை நாளைக்குத்தான் மற்றவைக்குப் பாரமாய் இருக்கிறது.

- கீதா : அது சரியம்மா.
- ரம்யா : நானும் ரியூசன் வகுப்புக்குப் போகவேணும். அதுக்கும் காசு வேணும் தானே.
- சுப்பு : இப்ப என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுறியள்.
- ராசம்மா : ஏதாவது காய் பிஞ்ச தேங்காய் வாங்கி சில்லறை வியாபாரம் செய்யலாம் தானே.
- சுப்பு : ஓமோம் செய்யலாம் தான். ஆனால் அதுக்குப் பொருத்த மான இடம் வேணும். அதோட சாமான் கொள்வனவு செய்ய காசுமெல்லே வேணும்.
- ராசம்மா : நான் உதைப்பற்றி உங்கட அண்ணரோட கதைச்சனான். அவர் வீட்டுக்கு பக்கத்தில் இருக்கிற கொட்டிலை கடையா பாவிக்கலாம் எண்டவர்.
- சுப்பு : அப்பிடியே நல்ல ஏற்பாடு தான். அது சரி, காய் பிஞ்ச வாங்க காசு.
- ராசம்மா : நாங்கள் ஊரில் இருக்கேக்க ஒரு ஆடு வித்தது நினைவிருக்கீ.
- சுப்பு : ஒம் ஒம் அதுக்கென்ன இப்ப.
- ராசம்மா : அந்தக் காசு ஜநாறையும் அப் பிடியே தொடாமல் வைச்சிருக்கிறன். இந்தாங்கோ இதைக் கொண்டு போய் சாமான் வாங்கி வாங்கோ. நானும் பிள்ளையனும் கொட்டிலைத் துப்பரவு பண்ணுறும்.
- கீதா : அப்பா, காய் பிஞ்ச வாங்கேக்கை நல்லதாய்ப் பார்த்து வாங்குங்கோ. அதோட சங்கக்கடையில் குடுக்கிற நிவாரண சாமானையும் வாங்கிவாங்கோ.
- ரம்யா : அப்பா காசு மிஞ்சினால் எனக்கு இரண்டு கொப்பியும் பேனையும் வாங்கி வாங்கோ.
- சுப்பு : எல்லாம் டிப் டொப்பாய் வாங்கி வாறன்.
- ராசம்மா : கடவுளே எல்லாம் நல்லபடியா நடக்கவேணும்.

காட்சி - V

களம் : தெருவோரம்

பாத்திரங்கள் : சுப்பையா, மது அரக்கன்

சுப்பையா : நிவாரண சாமான் வாங்கி கியூவில் நின்டு நல்லா கால் வலிக்குது. உடம்பெல்லாம் நல்ல அலுப்பாய்க் கிடக்கு. இங்க வந்தபிறகு அலுப்புக்கு மருந்தும் குடிக்கேல. மனிசியையும் பிள்ளையளையும் நினைக்கப் பாவமாயும் கிடக்கு. இந்த மரத்தழியில் எப்பனுக்கு இருந்து ஆறிட்டுப் போவம்.

மது அர. : (கூத்தாடுதல்) ஹா.. ஹா.. ஹா... எட சுப்பு, எட சுப்பையா என்னா யோசனை. எட சுப்பு எட சுப்புக்குட்டி உன்னைத்தான் என்ன யோசனை.

சுப்பு : ஆர்ரா நீ. மனிசரைக் கொஞ்சம் ஓய்ஞ்சிருக்க விடாயாம். ஒரே அசதியா கிடக்கு.

மது அர. : சுப்பு என்னைத் தெரியேலை என்ன? என்னைத் தெரியேலை. நல்ல விண்ணானம் நல்ல விண்ணானம் தான். (மது அரக்கன் பாடி ஆடுதல்)

நான்தான் சுப்பு

என்ன எப்படி மறந்தாய் சுப்பு

என்னோடு இணைந்தால் இல்லையே தப்பு

என்னோடு இணைந்தால் என்றுமே மப்பு

என்ன மறந்தால் வாழ்வே கசப்பு

உன் வாழ்வே கசப்பு

சுப்பையா : இந்த காசில கொஞ்சம் எடுத்து அலுப்பு தீர்ப்பம்.

மனச்சாட்சி : (அசீதி போலக் கேட்கிறது)

எட சுப்பையா போகாதே. குடிக்கப் போகாதே. மனிசி பிள்ளையளை நினைச்சுப்பார்; நினைச்சுப்பார். வாழ்வை சுடுகாடு ஆக்காதே; ஆக்காதே.

(மது அரக்கன் மீண்டும் ஹா ஹா.. ஹா... சிரித்தபடியே கூத்தாடுதல்)

சுப்பு : எப்படியும் இன்டைக்கு ஒரு டோஸ் போடத்தான் வேண்டும்.

காட்சி - VI

களம் : கள்ளுங்க்கடை

பாத்திரங்கள் : சுப்பு, பல குடிகாரர்கள்.

(பல குடிகாரர்கள் குடிக்கிறார்கள்)

குடிகாரன் I : இன்டைக்கு இது கொஞ்சம் காரம் குறைவு போல.

குடி II : ஓமடா மச்சான் குடிச்சோடன நல்ல கிக் ஏறும். இன்டைக்கு ஒண்டையும் காணன்.

குடி III : ஏதும் கலந்து கிலந்து போட்டானோ. ஜோராப்பாவிலை நல்ல சரக்காம் கவிலில் இருந்து என்ற மச்சான் போனில் சொன்னவர்.

குடி IV : ஓமோம் அங்கே ஏதோ ஊசி போடுவயாம். அப்பிடியே காத்தில் மிதக்கலாமாம்.

குடி V : ஏதோ பவுடர் கடத்திறது ஹெரோயின் கொக்கேயின் எண்டெல்லாம் சொல்லுறவை.

சுப்பையா : எனக்கெண்டால் இந்த கள்ளு அழுத பானம் (பாடுதல்)

ஆஹா நான் என்னெண்டு உரைப்பேன் - இந்த

மதவடியான்றை காய்வெட்டிக் கள்ளை

ஆஹா நான் என்னெண்டு உரைப்பேன்

இனிச்சதெண்டால் இருபது குடிப்பேன்

புளிச்சதெண்டால் பத்துக் குடிப்பேன்

ஆஹா என்னெண்டு உரைப்பேன்

மற்ற குடிகாரர் : வாடிக்கையாளருக்கு இருபது ரூபா. புதிசா வந்தவனுக்கு முப்பது ரூபா.

ஆஹா நான் என்னெண்டு உரைப்பேன்.

கள்ளுங்க்கடை முகவர் : பாட்டுப்போதும். நாளைக்கும் கொஞ்சம் வையுங்கோ. நேரம் போகுது. கடை கட்டப் போறன். காசைத் தந்திட்டுப் போங்கோ.

குடிகாரன் I : காச இப்ப அவசரமே கந்தையர் நாளைக்குத் தாறும்.

முகவர் : இல்லை. நீங்கள் தரவேணும். நான் அண்ணெடே கணக்கை முடிக்கவேணும்.

சுப்பையா : தம்பி கந்தையாத் தம்பி சண்டை பிடியாதையுங்கோ. எல்லாற்றை காகும் நான் தாறன். இந்தா பிடி தம்பி.

முகவர் : என்ன எல்லாற்றை காகுமோ. எனக்கென்ன? என்றை பிரச்சினை தீர்த்தால் சரி.

சுப்பையா : இந்தச் சுப்பையனைப் பற்றி உங்களுக்கு தெரியாது. நான் நிதானம் தப்பாத் குடிகாரன். நான்யம் தவறாதவன். ஜென்றில் மான். இந்தா காசைப்பிடி. காணாட்டா இந்தா நிவாரணச் சாமானும் இருக்கு. இதுக்கும் ஒரு விலை போட்டு எடு. (மற்றவர்களைப் பார்த்து) நீங்கள் இதைக் கடன் எண்டு நினையாதையுங்கோ. என்றை உபயம் எண்டு வைச்சுக்கொள்ளுங்கோ.

காட்சி - VII

பாத்திரங்கள் : தாய், பிள்ளைகள், தகப்பன், பெரியப்பா

(தாய், பிள்ளைகள் கடையைத் துப்புரவாக்கல்)

மகள் கீதா : அம்மா, அப்பா கொண்டாற மரக்கறியளை இந்தப் பக்கம் வைப்பம். தேங்காயை கொஞ்சம் ஒதுக்கமாய் அங்கால வைப்பம்.

தாய் : அது சரி பிள்ளை. கொப்பர் போய் எவ்வளவு நேரம் ஆச்சுது. இன்னும் காணேல.

ரம்யா : கொஞ்சம் பொறுங்கோ அம்மா. அப்பா பஸ்சில் போய் காய்கறி வாங்கிவர நேரமெடுக்குந்தானே.

(தூரத்தில் சுப்பையா தள்ளாடியபடி, வருதல்)

கீதா : அம்மா அங்க அப்பா வாறார்.

தாய் : (எட்டிப் பார்த்து) அவர் போலத்தான் கிடக்கு. ஆனால் கையில் சாமான் ஒண்டையும் காணன். நடையும் ஒரு தள்ளாட்டமாய் கிடக்குது.

சுப்பையா : ராசம்மா எடி ராசம்மா சரியா தலை சுத்துது. இந்த வெயிலுக்கால வந்ததிலே கண்ணும் இருட்டுது.

ராசம்மா : எங்கப்பா காய் பிஞ்சு ஒண்டையும் காணன். பாரம் என்டு வாறு வழியில் ஆர்ரையும் வீட்டில் வைச்சிட்டு வந்திட்டியளே.

சுப்பையா : நான் தலைசுத்துது தண்ணி கொண்டு வா என்றன். அவ என்ன விசாரிக்கிறா அப்புக்காத்து மாதிரி.

ரம்யா : கொப்பி பேனை எங்க அப்பா. மறந்து போட்டியளே.

சுப்பையா : ஆத்தையும் மக்களும் விசாரணைக்கு வந்திட்டனம். தவிசச் வாய்க்கு தண்ணி தராமல். (எல்லோருக்கும் அடித்தல்)

ராசம்மா : ஜேயோ பாவி மனிசா. வந்த இடத்திலெயும் நீ இந்த குடி சனியனை மறக்கேலையே. தந்த காசையும் குடிச்சுத் துலைச் சுப் போட்டியே. பிறத்தியார் வீட்டில் இருந்துகொண்டு.... மானம் போகுது.

சுப்பையா : ஆர்ரி பிறத்தியார். என்னடி மானம் போகுது. என்றை அண்ணரை பிறத்தியார் என்டு சொல்லுறியோ. உனக்கு கொழுப்பு மெத்திப்போச்ச.

ராசம்மா : ஜேயோ இந்த அறுவான் செய்யிற அநியாயத்தை பாருங்கோ. (பெரியம்மா பதறியபடி வருதல்)

பார்வதி அண்ணி : என்ன பிரச்சினை. என்ன நடந்தது. ஒரே அமளி துமளியாகக் கிடக்குது.

சுப்பையா : அது ஒண்டும் இல்லை. அது எங்களுக்கை.

பெரியம்மா : (சற்று உரத்து) என்ன எங்களுக்க என்றியள். எல்லாரும் அழுது கொண்டிருக்கினம்.

சுப்பு : இது எங்கட குடும்பப் பிரச்சினை. ஆர் எண்டாலும் அளவுக்கு மிஞ்சி தலையிடக் கூடாது கண்டியளே.

பெரியம்மா : என்ன ஒரு மாதிரி பேச்கப்போகுது. இரண்டாளாய் நிக்கிறாய் போல கிடக்குது.

சுப்பு : இரண்டாளாய் நிப்பன். மூண்டாளாயும் நிப்பன். நீ ஆர் அதைக் கேக்கிறது? கெட் அவுட்.

பெரியம்மா : என்ன? திருப்பி ஒருக்காச் சொல்லு. அந்தரிச்சதுகளை ஆதரிச்சதுக்கு இதுவும் வேணும். இன்னமும் வேணும். பொறு பொறு காட்டிறன்.

தாய் பிள்ளைகள் : (பதறியபடியே) என்னப்பா கதைக் கிறியள். குடிச்சால் கண்கடை தெரியாதே. ஆரையென்டு கதைச்சணீங்கள்.

சுப்பு : அவ ஆர் மகாராணியே. பொத்தடி வாய். எனக்கு நல்லா நித்திரை வருது. இதில் கொஞ்சம் சாயப்போறன். இதில் கொஞ்சம் சாயப்....

ரம்யா : அப்பா நிவாரணச் சாமான் எங்க. பெரியம்மாட்டை குடுத்து சமைப்பம்.

சுப்பு : எங்கட நிவாரணத்திலே அவ இருக்கிறா. வேற ஒரு வக்கும் இல்லையே.

தாய் : ஜேயோ உப்பிடி கதையாதையுங்கோ. (மீண்டும் சுப்பையா அடித்தல்)

பிள்ளைகள் : பெரியப்பா பெரியப்பா அப்பா அடிக்கிறார் ஓடி வாங்கோ. (பெரியப்பா வருதல்)

பெரியப்பா : என்னடா சுப்பையா உனக்கு என்ன பிடிச்சு ஆட்டுது. உன்றை மனுசி மக்களைப் பார். என்ன பாடு படுதுகள். சனம் எல்லாம் இருக்க இடம் இல்லாமல் அந்தரிச்சு திரியுதுகள். நீ இப்படி செய்யிறது நல்லதே.

(திடுக்கிட்டு விழித்த மாதிரி)

சுப்பையா : அண்ணை எனக்கு குடிச்சா ஒண்டும் தெரியாது. சத்தியமா இனி நான் இப்பிடி செய்யமாட்டன். எண்ணை நம்புங்கோ அண்ணை நம்புங்கோ.

முருகேகு : நான் சொல்றுதெல்லாம் சொல்லிப்போட்டன். நீயா நினைச்சு திருந்தினால் சரி. அல்லாடி.. நான் என்னத்தை சொல்றது.

காட்சி - VIII

பாத்திரங்கள் : தாய், தகப்பன், பிள்ளைகள்

சுப்பையா : ராசம்மா ராசம்மா. பிள்ளைகள் எங்கை?

ராசம்மா : என்ன? இங்கதான் இருக்கிறும்.

சுப்பையா : உனக்கு இன்னும் நேத்தைய கோபம் போகேலை போலை.

கீதா : எப்படி அப்பா போகும். நினைக்க நினைக்க எனக்கு சாகவேணும் போல கிடக்கு.

ரம்யா : அது சரி அப்பா. எங்க வாய்க்கும் கொண்டு வெள்ளன வெளிக்கிட்டியள்.

ராசம்மா : பழையபடி வேதாளம் முருக்க மரத்தில் ஏற்போகுது போல.

சுப்பையா : நான் அண்ணன் மேல சத்தியம் பண்ணிப்போட்டன். கடைசி மட்டும் இனி குடி இல்லை. இப்ப சந்தைக்குப் போறன். என்னென்ன சாமான் வாங்கவேணும் என்டு சொல்லுங்கோ. அண்ணன் காகம் ஆயிரம் ரூபா தந்திருக்கிறார்.

ராசம்மா : நாங்கள் என்னத்தைச் சொல்ல. ஏதோ தேவையானவற்றை வாங்கி வரலாம் தானே. ஒண்டும் தெரியாத மாதிரி கதைக்கிறியள்.

சுப்பையா : சரி பிள்ளையள். கொம்மாவுக்கு இன்னும் சந்தேகம் போகேல போல. பார் நான் திரும்பி வரேக்க எப்பிடி வாறுணைண்டு.

(சுப்பையா போதல்)

ராசம்மா : ஜேயோ கடவுளே. இப்பவாவது இந்த மனிசனுக்கு நல்ல வழியைக் காட்டிவிடு. பிள்ளையள் வாங்கோ பெரியம்மாவோட கூடமாட உதவி செய்வம்.

காட்சி - IX

பாத்திரங்கள் : சுப்பையா, குடிகாரர் இருவர், மது அரக்கன், மனச்சாட்சி

சுப்பையா : (தனக்குள் கதைத்தபடி) எப்பதான் வீட்ட போகப் போறமோ. மனிசியும் முகங்கொடுத்து கதைக்கிறாளில்லை. ம....ம... குடிச்சா மாறித்தான் போறன் போல. சரி... சரி பழச மறந்து புது மனிசனா ஒழுங்கா இருப்பம்.

(வழியில் குடிகாரர் இருவரை காணல்)

குடி I : சுப்பையா அண்ண துலைக்கே.

சுப்பையா : சந்தைப் பக்கம் போறன். கொஞ்சம் காய் பிஞ்சு வாங்க வேணும்.

குடி II : எங்களோட வந்து ஒரு கொஞ்சம் பாவிச்சுப் போட்டு போங்கோவன்.

குடி I : ஏன் காசில்லையே. இன்டைக்கு கையில் எனக்கு கிடைச்சிட்டுது. நீ ஒன்றும் காசு குடுக்க வேண்டாம். நான் வாங்கித் தாரன்.

சுப்பு : வேண்டாம் தம்பி. (தலையை சொரிதல்)

குடி I : ஏன் மசந்திறாய். கெதியா வா முடியப்போகுது. நாங்கள் முன்னுக்குப் போறம்.

(மது அரக்கன் மனச்சாட்சி மாறிமாறி ஆடுதல்)

மது அர். : சுப்பு வா கெதியா ஒரு பிடி பிடிப்பம்.

மனச்சாட்சி : போகாதே சத்தியமா சொல்லுறுன் போகாதே.

(மது அரக்கனும் மனச்சாட்சியும் சண்டை பிடித்தல். சுப்பையா சிறிது நேரம் இரு கைகளாலும் தலையை, தாங்கிக்கொண்டு தடுமாறுதல்)

சுப்பையா : (மது அரக்கனைப் பார்த்து) சீ நாயே என்னை விட்டு ஒடு ஓடிவிடு. உன்னால் பட்டபாடுகள் போதும் போதும்.

(மது அரக்கன் ஒருவித பாவணையுடன் போதல்)

மனச்சாட்சி : நல்லது செய்தாய் சுப்பையா. நல்லது செய்தாய் நல்லது செய்தாய் சுப்பையா நல்லது செய்தாய் (மறைதல்)

சுப்பையா : மனிசி பிள்ளையள் இன்னும் என்னைக் காணேல எண்டு அந்தரிக்கப் போகுதுகள். வாங்கவேண்டியதை வாங்கிக்கொண்டு கெதியா வீட்டை போவம்.

காட்சி - X

பாத்திரங்கள் : தாய், தகப்பன், பிள்ளைகள்

சுப்பையா : ராசம்மா, பிள்ளைகள்

ரம்யா : (ஓடிவந்து தகப்பன் சாமான்களுடன் வருவதைப் பார்த்து சந்தோஷத்துடன்) அம்மா அக்கா ஓடி வாங்கோ. ஓடி வாங்கோ. அப்பாவை வந்து பாருங்கோவன்.

ராசம்மா : என்னத்தை புதுசா பாக்கிறது. (கிட்டே வந்து வியப்புடன் பார்த்தல்)

சுப்பையா : என்ன ராசம் திகைச்சுப் போனாய். இந்தா சாமான்களை கொண்டுபோய் வை. (சந்தோஷத்துடன் ராசம்மா வாங்குதல்) பிள்ளை கீதா இங்க வா இந்தா உனக்கு பிழிச்ச மாம்பழும். வலிய பழுத்தக் கொழும்பான். (கீதா சந்தோஷத்துடன் வாங்குதல்)

ரம்யா : அப்பா, நான் சொன்னது?

சுப்பையா : பிள்ளை சொன்னதை அப்பா மற்பனே. இந்தா இரண்டுக்கு மூன்று கொப்பி வாங்கி வந்திருக்கிறன். இந்தா பேனெ. கொம்மாவை ஒருக்கா கூப்பிடு.

ராசம்மா : ஏன்ப்பா

சுப்பையா : உனக்கும் ஒண்டு வாங்கி வந்திருக்கிறன்.

பிள்ளைகள் : என்னப்பா என்னப்பா

சுப்பையா : இந்தா சோட்டி. பாவம் அம்மா. அவசரத்தில் மாத்து உடுப்பும் இல்லாமல் வந்தது.

(எல்லோரும் மகிழ்தல்)

ரம்யா : எங்களுக்கு இண்டைக்கு பெரிய கொண்டாட்டம்தான். வா அக்கா. (பிள்ளைகள் இருவரும் பாடி ஆடல். தாய் தகப்பனும் இணைதல்)

கொண்டாடுவோம் நாம் கொண்டாடுவோம்
எம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின என்று சொல்லி கொண்டாடுவோம்
மது அரக்கன் ஒழிந்தான் என்றே மகிழ்ந்தே நாம் பண்பாடுவோம்
அம்மா அப்பாவுடன் ஒன்றாய் இணைந்தே இன்பமாய் என்றும்
[இருந்திடுவோம்
நாட்டு மக்கள் எல்லோர்க்கும் நல்ல வழிகாட்டியாகிடுவோம்
கொண்டாடுவோம் கொண்டாடுவோம்.

மது ஒழிப்பு பிரசாரத்திற்கான நாடகப் போட்டியில்
வலய மட்டத்தில் முதலாம் இடம்பெற்றது - 2001.

கெட்டதிலும் நல்லது இருக்கும்

களம் : பஸ்திரிப்பு, பஸ்

பாத்திரங்கள் : கிழவர், கொண்டக்டர், பயணிகள்

கிழவர் : எத்தனை பஸ் வந்துபோட்டுது. ஒண்டிலையும் ஏற முடியேலை. உப்பிடி அடைஞ்சுகொண்டு போகுதுகள். எப்பிடி முச்சு விடுகுதுகளோ.

(தூரத்தில் பஸ் கோன் அடித்தபடி வருதல்)

கிழவர் : உதில் வாறு பஸ்சில் எப்படியும் ஏறிப்போடவேணும்.

(கிழவர் பஸ்சை கைகாட்டி மறித்து தட்டுத்தடுமாறி ஏறுதல்)

கொண்டக்டர் : அப்பு துலைக்கோ.

கிழவர் : கொஞ்சம் பொறு (இருமுதல்)

கொண்டக்டர் : இந்தக் கிழுக்களோட பெரிய கரைச்சல். வீட்டில் இருக்கேலாது. வெளிக்கிட்டிடுவினம். விடுப்புப் பார்க்க.

கிழவர் : என்ன விடுப்புப் பார்க்கவோ. ஜேயோ தம்பி பிச்சைச் சம்பளம் எடுக்க கந்தோருக்குப் போறன்.

கொண்டக்டர் : சரி சரி டிக்கெட்டுக்குக் காசைத் தாணை அப்பு.

கிழவர் : நின்டுகொண்டு எடுக்கேலாது. கொஞ்சம் பொறு ராசா. (கிழவர் அங்கும் இங்கும் பார்த்துக்கொண்டு) கிழவன் நிக்கிறன் எண்டு ஒரு பொடியளும் எழும்பி இடம் தராதுகளாம் மம் (பெருமுச்சு விடல்)

பயணி I : என்னவாம் இந்த நைண்டி. எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு சீற பிடிச்சு வாறுமெண்டு இவருக்குத் தெரியுமே.

கிழவர் : எல்லாம் தெரியும். உங்களை ஆளாக்க நாங்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டனாங்கள் எண்டு தெரியுமே.

(இடுக்கொண்டிருந்த பஸ் ஒரு குலுக்கு குலுக்கி பிழேக் அடிச்சு திடிரென நிற்கிறது)

கிழவர் : ஜேயோ விழுந்துபோவன் போலக்கிடக்கு.

(தள்ளாடியபடியே பக்கத்தில் நிற்கிற மனுசியின் சேலைத் தொங்கலைப் பிடித்தல்)

பயணி II : ஆர் என்றை சீலைத் தொங்கலைப் பிடிக்கிறது. கலிகாலம் முத்தித்தான் போச்சு. (திரும்பிப் பார்த்து) ஜேயோ கிழவனே பாவமாய் கிடக்கு.

கிழவன் : பஸ்சிட குலுக்கலில் தடுமாறிப் போனன். கம்பியும் எட்டேலை. கைக்கு அம்பிட்டது உன்றை சீலைத் தொங்கல்தான். மன்னிச்சுப் போடனை.

பயணி II : இதுகள் ஏன்தான் இப்பிடி கரைச்சல் படுகிதுகளோ.

கிழவன் : கொஞ்சம் தள்ளி அந்தப் பொடியன்டை பக்கத்தில் நிப்பம்.

பயணி III : அப்பு என்னை உரஞ்சிக்கொண்டு நிக்காதை. என்றை உடுப்பெல்லாம் காங்க்போகுது நான் ஒரு இன்டல்பூஷ்குப் போகவேணும்.

(கிழவன் இன்னும் கொஞ்சம் தள்ளி நிற்க முயலுதல்)

கிழவன் : எங்க தள்ளுறது எண்டே தெரியேல். காலெல்லாம் நல்லா வலிக்குது. போதாதுக்கு வயித்தையும் புரட்டுது. எட்டி உந்த சன்னலால் துப்புவம்.

(துப்பல் பயணியின்மேல் தெறித்தல்)

பயணி I : எட கிழு உது என்ன வேலை. வீடெண்டு நினைச்சனியே. இஞ்சைபார் என்றை சட்டை எல்லாம் சீ சீ.

பயணி III : முத்தத்திலே துப்பிற்மாதிரி பஸ்கக்க துப்புறாய்.

கொண்டக்டர் : என்ன அங்க சத்தும்

(கிழவரடிக்கு வந்து நிலைமையை புரிந்து தலையில் அடித்துக்கொள்ளல்)

அப்பு இப்பவாவது காசைத்தா. டிக்கெற் போட. தற்செயலாய் டிக்கெற் செக்கரும் வரவேணும். பேந்து பெரிய கரைச்சலாய் போடும்.

கிழவன் : பொறுத்ததோட இன்னும் கொஞ்சம் பொறு ராசா. நின்டு கொண்டு வேட்டி முடிச்சை அவிட்டு காசை எடுக்கேலாமல் கிடக்கு.

கொண்டக்டர் : உங்க தரவளியளோட சரியான வில்லங்கம். பஸ்சில ஏற்றேக் கையே கையில காசை எடுத் து வைச்சிருக்கிறதுக்கென்ன? உன்னைப் போல எத்தனை விதமான வில்லன்ட கேசுகள் வருகுதுகள் பஸ்சில. (பறுபுறுத்தபடி முன்பக்கம் செல்லல்)

(பஸ் ஒரு சென்றி பொயிண்டில நிற்றல்)

கொண்டக்டர் : சென்றி பொயிண்ட வந்திட்டுது. இறங்கக் கூடியதுகள் கெதியார் இறங்குங்கோ. (சிலர் இறங்க சில இளைய வயதுக்காரர் இறங்காமல் சீட்டில இருத்தல்)

கொண்டக்டர் : (அவர்களைப் பார்த்து) என்ன நான் தமிழிலதான் சொல்லுறன். விளங்கேலையே. இனி அவையள் வந்து ஏசி கரைச்சல் படுத்தினால்தான் இறங்குவியளோ. (இராணுவ வீரர் செக் பண்ண பஸ்சில ஏறுதல்)

(பஸ்சில் இருந்து இறங்காத இளவயதினரைப் பார்த்து)

இராணுவ வீரர் : ஒக்கம் பயின்ட. இறங்குங்க.

(சீர்நில இருந்தவர்கள் எல்லோரும் இறங்குதல். கிழவரும் தள்ளாழத் தள்ளாடி இறங்க முயலுதல்)

இராணுவ வீரர் : இறங்கவேணாம் சீர்நில இருங்க.

கிழவர் : (சால்வையால் முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டே) அப்பனே முருகா இப்பத்தான் இருக்க இடம் கிடைச்சுது. கஷ்டத்திலும் சில நல்லதுகளும் இருக்கும் என்டு சொல்லுவினம். இப்ப பாக்க அது மெத்தச்சரி போலத்தான் கிடக்கு. (வேட்டி முடிச்சை அவிழ்த்து காசை எடுத்து) தம்பி இந்தா டிக்கட் காசைப்பிடி. கனநேரமாய் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன்.

நான் கு ஜந்து குரல்களில் தனியாள் நடித்து அரங்கேறியது - 2007

எங்களுக்கும் வாழ்வு உண்டு

காட்சி - I

களம் : தம்பையா வீடு

பாத்திரங்கள் : தம்பையா, மனைவி நல்லம்மா, சினேகிதன் கந்தையா (தம்பையா பேப்பரை உரக்க வாசித்தல்)

தம்பையா : உலக சந்தையில் எரிபொருள் விலை அதிகரிப்பு. எமது நாட்டிலும் பெற்றோல், மசல், மண்ணெண்ணெய் விலை உயரும். எரிபொருள் மந்திரியின் கூற்று.

(தம்பையா பேப்பரை மடிசுக் கைசுக்கொண்டு தன் மனைவி நல்லம்மாவைக் கூப்பிடுதல்)

நல்லம்மா எடு நல்லம்மா இங்க ஓடி வா.

(நல்லம்மா பதறி அடித்துக்கொண்டு ஓடிவருதல்)

நல்லம்மா : என்னப்பா... என்னப்பா நெஞ்சவலி பிறகும் வந்திட்டுத்தே.

தம்பையா : போடி விசரி. அதெல்லாம் அந்த டாக்குத்தர் தந்த மருந்தோட மாறிப்போச்சு. பேப்பரில் எண்ணெய் விலை உயரப்போகுது என்டு போட்டிருக்கினம்.

நல்லம்மா : அதுக்கு இப்ப என்ன செய்யிறது. எங்களால் தடுக்க ஏலுமே.

தம்பையா : பேய்க்கதை கதையாத. ஓடிப்போய் சங்கக்கடையிலே பத்து லீற்றர் மண்ணெண்ணெய் வாங்கி வா.

நல்லையா : உதுக்கே உப்பிடி உயிர் போற மாதிரி கத்தினனீங்கள். அடுப்பில் எல்லாம், வச்சது வச்சபடி இருக்கு. முட்டைப்பொரியல் கருகப் போகுது. அவரும் அவற்றை பேப்பர் புதினமும். (புறுபுறுத்தபடி நல்லம்மா போகிறா)

(மீண்டும் தம்பர் பேப்பர் வாசித்தல்)

(தம்பரின் சினேகிதர் கந்தையா'வருதல்)

கந்தையா : எட தம்பு தம்பி தம்பு என்ன பேப்பரும் கையுமாய் இருக்கிறாய். ஏதும் விசேஷமான புதினங்களே....

தம்பையா : அப்பிடி ஒரு விசேஷமும் இல்லை. அந்தப் பொருள் விலை உயர்வு. இந்தப் பொருள் தட்டுப்பாடு. அங்க வெள்ளாம். இங்க கொண்டாட்டம். உப்பிடத்தான். நல்லம்மா கந்தையா அண்ணை வந்திருக்கிறார். தேத்தண்ணி கொண்டுவா.

கந்தையா : உவர் புறோக்கர் ஆழுமுகத்தை பாக்க வந்தனான். எங்கயோ கடைக்கு போட்டாராம். வரச் சுணங்குமாம். அதுதான் உண்ணை ஒருக்கா எட்டிப் பாப்பம் எண்டு வந்தனான். எனக்கும் ஒரு பக்கத்தைத் தாம் பாப்பம். (கந்தையா பேப்பரை திருப்பித் திருப்பி பார்த்துவிட்டு) தம்பையா இந்த புதினத்தைப் பாத்தியே. விளம்பரம் ஒண்டு போட்டிருக்கு.

தம்பு : என்ன அப்பிடி பிரமாதம்.

கந்தையா : ஏதோ தச்ச வேலை, மேசன் வேலை, அலுமினியம் பிளாஸ்டிக் சம்பந்தமான தொழிலை பழகிறதுக்கு பயிற்சியாம். ஆண்கள், பெண்கள் இரு பகுதியாரும் விண்ணப்பிக்கலாமாம்.

தம்பையா : அடியா பூற்படலையில். மேசன் வேலை, தச்ச வேலைக்கு பயிற்சியாம். அதுவும் பொம்பிளப் பிள்ளையஞக்காம். நல்ல விண்ணானம்தான்.

கந்தையா : பொம்பிளப் பிள்ளையள் எண்டால் எவ்வளவு அடக்க ஒடுக்கமாய் இருக்கவேண்டும். மேசன் வேலை, தச்ச வேலை எண்டால் லேசுப்பட்டதே. ஆம்பிளையள் எண்டாலும் பரவாயில்லை. பொம்பிளையஞக்குமாமே. நல்ல விண்ணானம் தான்.

தம்பையா : ஆம்பிளையள் செய்யிறதே கஸ்டம். அப்பிடி இருக்க பொம்புளைப் பிள்ளையள் இந்தக் குமருகள் இதுக்கு வெளிக்கிட்டால்....

(நல்லம்மா தேத்தண்ணி கொண்டுவருதல். புடவைத் தலைப்பால் முகத்தை துடைத்தபடி)

நல்லம்மா : இக்கணம் இவளவையை, இதுகளைப் பெத்ததுகள் எப்படிக் கரையேத்தப் போகின்மோ... உம் எங்கட காலத்திலே பொம்புளைப் பிள்ளையளை பத்து பதினொரு வயதுக்கு

மேல் வெளியில் போகவும் விட மாட்டினம். கோயிலுக்குப் போறதெண்டாலும் அம்மாவோடதான் போறனாங்கள்.

கந்தையா : தங்கச்சி நல்லம்மா நல்லாய்ச் சொன்னாய். ஏப்பை பிடிக்கிற கை சாந்தேப்பை பிடிக்கப் போகுதாம். எப்படி இருக்கும்.

தம்பையா : மரக்கறி வெட்டி சமைக்கிற கை மரம்வெட்டி சீவி கதிரை மேசை செய்யப்போகுதாம்.

நல்லம்மா : எனக்கு உதைக் கேக்கவே விசர் வருகுது. உதைத்தான் கலி காலம் முத்திப் போச்சு எண்டு சொல்லிறவை.

கந்தையா : கதைக்கே கதை உவர் பார்வதியின்டை பொடிச்சி மீனாவும் உப்பிடித்தான் ஏதோ மேசன் வேலை பயிற்சிக்குப் போறவ எண்டு கதைச்சவை.

நல்லம்மா : ஒமோம் ஒவ்வொரு நாளும் சீவிச் சிங்காரிச்சுக்க கொண்டு தன்றை சோடிப் பெட்டையளோடே போகேக்கை பாக் கவேணும். அவையின்டை சிரிப்புபென் ன கும்மாளமென்ன?

தம்பையா : பொயிலை விரிச்சாப் போச்சு, பொம்பிளை சிரிச்சாப் போச்சு எண்டது உவளவைக்கு எங்க விளங்கப்போகுது.

கந்தையா : எட தம்பி நண்டு கொழுத்தால் வளையில் இருக்காது. பெண்டுகள் கொழுத்தால் வீட்டிலே இருக்காயினமாம் எண்டு அந்தக் காலத்தில் சும்மாவே சொன்னவை.

நல்லம்மா : எங்களுக்கு ஏன் அப்பா வீண் வம்பு. அவையவையும் அவையவையின்றை பாடும்.

கந்தையா : புறோக்கர் இம்மட்டைக்கு வந்திருப்பாரெண்டு நினைக்கிறன். நான் வாறன்.

தம்பு : நில்லு கந்தையா அண்ணை. எனக்கும் வெளியில் ஒரு அலுவல். நல்லம்மா நான் ஒருக்கா கந்தையா அண்ணரோடு வெளியில் வெளியால் போட்டு வாரன். கெதியா சமைச்சு வை.

காட்சி - II

களம் : பார்வதி வீடு

பாத்திரங்கள் : பார்வதி, பார்வதி மகள் மீனா, சிநேகிதி ஷர்மிளா, கமலம் மச்சாள்.

ஷர்மிளா : மீனா மீனா பார்வதி அன்றி பார்வதி அன்றி.

பார்வதி : ஆரது. (வெளியே எட்டிப்பார்த்து) அட எங்கட ஷர்மிளா வா பிள்ளை.

ஷர்மிளா : (உள்ளே வந்துகொண்டு) ஏன் அன்றி நேற்று மீனா கிளாசுக்கு வரேல்ல. நேந்ததைய வகுப்பில கல் அறுக்கிறது. சாந்து பூசுறது, கொங்ரீட் வேலை எண்டதெல்லாம் சொல்லித் தந்தவை.

பார்வதி : அப்பிடியே. பிள்ளைக்கு கொஞ்சம் காச்சல். நான்தான் மறிச்சனான்.

ஷர்மிளா : இண்டைக்கு வருவா தானே.

மீனா : வராமல்..... (மீனா சொல்லிக் கொண்டே வருதல்)

ஷர்மி இண்டைக்கு தானே கடைசி கிளாஸ். அதுக்கு பிறகு ஏதாவது ஒரு இடத் தில நெயினிங் அனுப்புவினமெல்லே.

ஷர்மிளா : ஒமோம். அனுப்பாம்

தாய் பார்வதி : என்னவோ பிள்ளைகள். ஆம்பிளையள் செய்யிற வேலையில துணிஞ்ச இறங்கிட்டியள். ஏதோ நல்ல மாதிரி ஒப்பேற வேணும். என்ற வல்லிபுர சாமியே நீதான் காப்பாத்தவேணும்.

மீனா : அம்மா ஒண்டுக்கும் பயப்பிடாதேங்கோ. எதுக்கும் நாங்கள் துணிவாய் இருக்கவேணும். நாட்டு பிரச்சினையில இடம் பேரேக்க எண் படிப்பும் அரைகுறையில நின்டிட்டு. என்ன செய்யலாம் எண்டு அந்தற்படேக்கை கடவுள் போலயப்பே இந்த மேசன் பயிற்சி கோர்ஸ் செய்ய எனக்கு கிடைச்சது.

ஷர்மிளா : பெம்பிளை பிள்ளையளையும் ஆம்பிளைப் பிள்ளையளைக்கு நிகரா மதிச்சல்லே இந்த கோர்ஸ் நடத்துகினம். இவங்களை பாராட்டவேணும்.

பார்வதி : உண்மையிலே இது பெரிய விசயம்தான். இது ஆண் செய்யிற வேலை, இது பெண் செய்யிறது என்டு பிரிச்ச வைக்காமல் எல்லாரும் எல்லாம் செய்யலாம் என்டு தீர்மானம் மிச்சம் நல்லது தானே.

மீனா : அம்மா கதைச்சுக்கொண்டிருந்ததிலே நேரம் போட்டுது. நாங்கள் கிளாகுக்கு போகவேணும்.

ஷர்மிளா : போட்டுவாறும் அம்மா.

பார்வதி : கவனமாய் போட்டு வாங்கோ பிள்ளையள். அப்பு வல்லிபுறத்தானே ஊருக்கையும் சிலபேர் இவையின்ட பயிற்சி வகுப்பு பற்றி நையாண்டி பண்ணுகினம். அதிலும் அந்த தம்பையா குடும்பம். ஏதோ நல்ல வழிகாட்டு அப்பனே. (பார்வதி வீட்டைக் கூட்டிக் கொண்டிருக்கிறா. பார்வதி அண்ணி, பார்வதி அண்ணி என்று யாரோ கூப்பிடுதல்)

பார்வதி : ஆர் அது.

கமலம் : நான் கமலம் அண்ணி.

பார்வதி : அட கமலம் மச்சாளே. வாங்கோ வாங்கோ. கன காலம் ஆடைக் கண்டு.....

கமலம் : எங்க நேரம் அண்ணி, ஒண்டு மாறி ஒண்டு வேலை. போதாததற்கு என்டை மோன் காந்தன் ஒரு கடை போட்டதும் போதும். படிற பாடும் போதும்.

பார்வதி : பலசரக்கு கடைதானே மச்சாள்.

கமலம் : ஓம் ஓம். இந்த சாமான் விக்கிற விலையிலே என்னத்தை வாங்கி என்னத்தை விக்கிறது. அது சரி எங்க பிள்ளை மீனாவைக் காணேலைல்.

பார்வதி : அவ இப்ப மேசன் வேலை பயிற்சி வகுப்புக்கு போறவ. உங்களுக்கு அண்டைக்கு கோயிலை காணேக்க சொன்னான். நினைவில்லையே.

கமலம் : சொன்னீங்கள் தான் அண்ணி. ஆனால்.....

பார்வதி : என்ன மச்சாள். ஆனால்.... எண்டு இழுக்கிறியள்.

கமலம் : இல்லை, ஓன் மீனா இப்படி ஆம்பிளைப் பிள்ளையள் செய்யிற வேலையை பழகப் போறாரோ தெரியாது. தமிழ் காந்தனுக்கு கொஞ்சமும் பிடிக்கேலை. அவன்டை சிநேகிதர்மார் பகிடி பண்ணுகினமாம்.

பார்வதி : இதில் என்ன பகிடி கிடக்கு. தேப்பனும் கான்சரிலை செத்து சொந்த இடத்தையும் விட்டெல்லே இங்க வந்தனாங்கள். இப்பிடி ஒண்டு கிடைச்சது அவளுக்கு எவளவு மன ஆழுதல் தெரியுமே.

கமலம் : ஒகோ நீங்களும் அவவுக்கு சப்போட்டோ? அப்பிடி எண்டால் கொஞ்சம் பிரச்சினைதான். ஏன் எனக்கும் உதிலே கொஞ்சமும் சம்மதம் இல்லை. இப்பவே உதை நிப்பாட்டுங்கோ. யோசிச்ச நல்ல முடிவெடுங்கோ. நான் வாறன்.

பார்வதி : இது என்ன பெரிய தலையிடியாக்கிடக்கு. எதுக்கும் பிள்ளையோட கதைச்ச ஒரு முடிவு எடுக்கவேணும். பிள்ளை பசி எண்டு வரப்போறாள். கடைக்கு போய் அரிசி வாங்கிவருவாம்.

காட்சி - III

களம் : தெரு, வீடு

பாத்திரங்கள் : ஷர்மிளா, மீனா, பார்வதி, கமலம்

ஷர்மிளா : எங்க இரண்டு பேரையும் ஒரே இடத்தில் நெயினிங்குக்கு விட்டது நல்லதாய்போச்சு.

மீனா : ஓமாதி ஷர்மி. எங்கடை கதையளை எல்லாம் கதைக்கலாம் தானே.

ஷர்மி : அதோட ஒருதருக்கொருதர் உதவியாய் இருக்கலாமெல்லே.

மீனா : இப்பாடியான அனுபவமுள்ள இடத்தில் நெயினிங் போகேக்கை தான் கன விசயத்தை அறியலாம்.

ஷர்மி : இந்த தொழிலின்றை நனுக்கங்களையும் பழகலாம்.

மீனா : எங்கட பொல்மார் கூட எங்களில் எவளவு நம்பிக்கை வச்சு பழகினம் பாத்தியே.

- ஷர்மி : அது மட்டுமில்லை. எங்களுக்கு எவ்வாவு உற்சாகம் தந்து பயிற்சி அளிக்கின்றன.
- மீணா : எங்கட வேலையில் அவையஞ்சுக்கு நல்ல பிடிப்பு. அவை எங்களோட கதைக் கேக்க ஒன்று சொன்னவை கவனிச்சனியே.
- ஷர்மி : என்ன என்ன நான் வேற ஏதோ பிராக்காய் இருந்திட்டன.
- மீணா : தங்கட அடுத்த வேலைக்கும் எங்களையும் தொடர்ந்து வேலைசெய்ய அனுமதிக்கப் போகின்றாம். எவ்வாவு சந்தோஷம்.
- ஷர்மி : மேல படிக்கேலாதவைக்கு இது எவ்வாவு உதவியாய் இருக்கு பாத்தியே.
- மீணா : பயிற்சி முடிய இங்கேயே வேலை தொடர்ந்து செய்யலாம் எண்டதை அம்மாக்குச் சொல்லவேணும்.
- ஷர்மி : ஓமோம் பார்வதி மாமி எவ்வாவு சந்தோஷப்படுவா தெரியுமே.
- மீணா : கதைச்சுக்கொண்டு வந்ததிலே வீடு வந்ததே தெரியேல.
- ஷர்மி : அவ்வாவு இன்ரெஸ்ற் ஆன கதை.
- மீணா : அம்மா அம்மா ஒரு நல்ல புதினம்.
- பார்வதி : என்ன பிள்ளை. நானும் உனக்கு ஒரு கதை சொல்ல வேணும் எண்டு கொஞ்ச நாளாய் நினைச்சுக் கொண்டிருக்கிறன்.
- மீணா : அதை பிறகு சொல்லுங்கோ. இதை முதல் கேளுங்கோ. நாங்கள் இப்ப வேலை பழகிய கொம்பனி பயிற்சி முடிய எங்களுக்கு தங்க கொம்பனியிலோயே வேலை தாறும் எண்டு சொல்லுகின்றன.
- ஷர்மிளா : அது மட்டுமில்லை அன்றி. இப்ப மாதிரி இல்லை. நல்ல சம்பளமும் தருவின்றாம்
- பார்வதி : என்றை வல்லிபுறத்தானே. கண்திறந்து பாத்திட்டாய். நான் வாற கிழமை இந்த பிள்ளையளோட உண்ட்ட வந்து பொங்கி படைக்கப் போறன்.

- கமலம் : (வந்துகொண்டே) என்ன பொங்குற கதை கதைக்கிறியள். வருசப் பொங்கலுக்கு ஒரு மாதத்துக்கு மேல இருக்கு.
- பார்வதி : இல்ல மச்சாள். வந்து வந்து...
- கமலம் : என்ன தயங்கி தயங்கி சொல்லுறியள் அன்னி. எல்லாம் நான் அறிஞுசனான். வாற வழியில மீனா வேலை பாக்கிற கொம்பனிப் பெடியன் எல்லாம் சொன்னவன். எனக்கும் சந்தோஷம்.
- பார்வதி : (மேலே பார்த்து கும்பிடுதல்) கடவுளே
- கமலம் : காந்தனும் இப்ப மாறிட்டான்.
- ஷர்மி : அப்ப பார்வதி அன்றி வீட்ட கெதியில விசேஷம் நடக்கப் போகுது என்ன மீனா.
- மீனா : போடி போடி. எப்பவும் உனக்குப் பகிடிதான்.

மகளிர் தின விழா ஒன்றில் அரங்கேறியது -
2007

நூல் எழுத ஏழாற்குடி நூலாக
உண்டு கூடி ஒரு நூலை எழுத.
நூலை எழுத முதல் நூலைப் பொறு
து என்ற நூலை எழுதும் கூடும் சிகிச்சை நூலாகி
நூலினுடைய நூல் எழுதி எவ்வளவு என்றுப் போன்ற
மாறு இருப்ப சம்பந்தம் மீறுப நூலை என்ற நூலாக
நூலை எழுத என்று மீறியிருப்பதால் நூல் கூடுமாறு
நூலைத் தேவை ஏனும்

நூல் எழுதுத் தேவை ஏனும் என்று நூலை என்றும்
நூல் என்று நூலை என்றும் நூலை என்றும் நூலை என்றும்
நூல் என்றும் நூலை என்றும் நூலை என்றும் நூலை என்றும்

வியாபார சூட்சமம்

காட்சி - I

களம் : சந்தைக்குப் போகும் வழி, சந்தை

பாத்திரங்கள் : இரத்தினம், கனகம்மா, வியாபாரிகள் : பரஞ்சோதி,
சிவஞானம்.

கனகம்மா : (தூரத்தில் இரத்தினம் வருவதைப் பார்த்துவிட்டு) என்ன
ரத்தினக்கா? இந்தப் பக்கம்.

இரத்தினம் : எடி தங்கச்சி கனகம். என்ற மேன் கோபாலுக்கு அம்மன்
வருத்தம், சரியாக் கஸ்ரப் படுநான். ஒண்டும்
சாப்பிடுறானில்லை.

கனகம்மா : உந்த வருத்தத்துக்கு இரதைப்பழம் கொடுத்தால் நல்லது.

இரத்தினம் : எங்கட பக்கம் நல்லா முத்திப்பழுத்த இரதைப்பழம்
இல்லை. அதுதான் இந்தப்பக்கம் எங்கேயும் இருக்குதோ
எண்டு பாக்க வந்தனான்.

கனகம்மா : அக்கா, வீடு வீடா அலையிறதை விட்டிட்டு உந்தப்
புதுச்சந்தைக்குப் போங்கோ.

இரத்தினம் : ஏன் தங்கச்சி, அங்கை நல்ல பழம் இருக்கே?

கனகம்மா : பெரும்பாலும் இருக்கும். அங்கை ரண்டு, மூன்று பழ
வியாபாரிகள் இருக்கினம். ஒரு பொது நிறம், நல்ல
உயரம், திருநீற்றுக் குறியோட தழியர் ஒருத்தர் இருக்கிறார்.
அவரட்டை எப்பவும், எல்லா ரக பழமும் எடுக்கலாம்.

இரத்தினம் : அந்தச் சந்தைக்கு எந்தப் பக்கத்தால் போற்று?

கனகம்மா : உப்பிடி நேரேபோய் வடக்கை திரும்பி, பிறகு கிழக்கை
போய்.... எதுக்கும் நான் வந்து காட்டுறை.

(இருவரும் சந்தை நோக்கிப் போதல்)

(சந்தையின் எல்லாப் பகுதிகளையும் நோட்டமிடுதல்.
கடைசியில் பழ வியாபாரிகளைக் காணுதல்)

கனகம்மா : (பரஞ்சோதியின் பழத்தைப் பார்த்தல்)

பரஞ்சோதி : என்ன அம்மாமார் நல்ல பார்வையான கதலிப் பழும் இருக்கு எடுங்கோவன்.

இரத்தினம் : எங்களுக்கு இரதைப் பழுந்தான் தேவை.

பரஞ்சோதி : இரதை இருக்கு. ஆனால் பழுக்க இரண்டு அல்லது மூன்று நாள் செல்லும். (இரத்தினமும் கனகம்மாவும் பழுத்தைப் பார்த்துவிட்டு முகத்தைச் சுழித்தனர்)

இரத்தினம் : உது பிள்ளைக்கு இன்டைக்கு சாப்பிடத் தோதுவராது.

பரஞ்சோதி : அம்மா இடைப்பழும் பழுத்த சீப்பணை இது. நாளைக்கு நல்லா பழுத்திடும். வெளியில் 35, 40/= ற்கு விற்கினம். நான் 30/=, ற்கு தாறன்.

கனகம்மா : எங்கட அவசர தேவைக்கு உது சரிப்படாது.

(கனகம்மா, இரத்தினக்காவை இழுத்துக்கொண்டு மற்ற வியாபாரியிடம் செல்லுதல்)

சிவஞானம் : அம்மா அம்மா இங்கு வாங்கோ. என்ன தேடிக்கொண்டு திரியிறியன்.

இரத்தினம் : நல்ல முத்தின பழும் இரதை இருக்கே.

கனகம்மா : இன்டைக்கு சாப்பிடக்கூடிய பருவத்தில் வேணும்.

சிவஞானம் : எல்லாப் பருவத்திலையும் இருக்குது. பாருங்கோ.
(எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்காட்டி) விரும்பியதை எடுங்கோ.

இரத்தினம் : (ஒரு சீப்பு பழுத்தை கையிலெடுத்து) அம்மாள் வருத்தம் வந்த பிள்ளைக்கு மருந்து போல கொடுக்கவேண்டும். நல்ல பழும் தானே.

சிவஞானம் : நான் மருந்து விற்கிறேல்லை.

கனகம்மா : அவ இப்ப மருந்தே கேட்டவா. இப்ப என்னெண்டால் மருந்துகள் தெளிச்சுப் பழுக்க வைக்கினமாம். அதுதான் உது வலியப் பழுத்ததோ அல்லது மருந்து அடிச்சுப் பழுத்ததோ எண்டு....

சிவஞானம் : (வாழைப்பழுச் சீப்பைப் பறித்தபடி) என்ன விசர்க்கதை கதைக்கிறியன். நான் 20 வருஷமா இந்தத் தொழில் செய்றன். என்ற யோக்கிதை என்ன? என்ற பவர் என்ன?

திருநீற்றுக் குறி சிவஞானம் என்றால் இந்தச் சந்தை எல்லாம் பிரசித்தம். உங்களுக்கு இந்த வியாபாரம் சரிவராது கண்டியனோ. நீங்கள் வேறை எங்கேனும் பாருங்கோ.

இரத்தினம் : என்னய்யா இப்படிக் கோபிக்கிறியள். உங்களை மருந்து போட்டு பழுக் கவைச்ச விக் கிறது எண் டு சொன்னாங்களே.

கனகம்மா : சும்மா கோபிக்காமல் எடுத்த பழத்தை நிறுத்துத்தாங்கோ.

சிவஞானம் : ஏதோ வருத்தக்காரப் பிள்ளை எண் டு சொல்லியள். அதுதான் தாறன். வேறை ஆக்கள் உப்படி நடந்திருந்தால் கதை வேறை. (பழத்தை நிறுத்து) 2 கிலோ 200 கிராம் நிறை.

கனகம்மா : விலை என்ன? சொல்லுங்கோ.

சிவஞானம் : கிலோ 40 ரூபா. வேறை கதையில்லை.

இரத்தினம் : அங்க கிலோ 30 ரூபா எண் டு சொல்லுகினம். நீங்கள் என்னெண்டால்.....

சிவஞானம் : அப்ப அங்கைபோய் பாருங்கோ.

இரத்தினம் : அய்யா. கோபிக்காமல் தாங்கோ.

(காசைக் கொடுத்துப் பழத்தை வாங்குதல்)

(இருவரும் கதைத்துக்கொண்டு செல்லுதல்)

கனகம்மா : இரத்தின்கா, ஆள் வலு கறார் போல. விலையும் கூட. நிறையிலும் கொஞ்சம் அடிச்சுப்போட்டார் போல கிடக்கு.

இரத்தினம் : என்ன செய்றது. அவர்ட்டைத்தானே பருவமான பழம் கிடக்கு. வருத்தக்காரப் பிள்ளைக்கு காசை என்ன பார்க்கிறது.

(சிறிது தூரம் நடந்து சென்று)

கனகம்மா : சரி அக்கா நான் போட்டு வாறன். கெதியாப் போய் பிள்ளைக்குப் பழத்தைக் குடுங்கோ.

காட்சி - II

இடம் : இரத்தினம் வீடு

பாத்திரங்கள் : இரத்தினம், மகன் கோபால், சுந்தரம் மாமா

(இரத்தினத்தின் மகன் கோபால் கட்டிலில் படுத்து அனுங்குதல்)

இரத்தினம் : (மகனின் தலைமாட்டில் இருந்து) என்ன மேனை என்ன செய்யுதனை?

கோபால் : அய்யோ அம்மா தலையுக்கை ஏதோ செய்யுதனை.

இரத்தினம் : அது உந்த வருத்தத்துக்கு தலையுக்கை கொஞ்சம் அம்மும். இன்டைக்கு தண்ணி வாத்ததெல்லே அதுதான்.

கோபால் : அம்மா வயித்துக்கையும் ஏதோ செய்யுதனை. சத்தி வாற்மாதிரியும் கிடக்கு.

(இரத்தினம் மகனின் நெஞ்சைத் தடவியபடி)

இரத்தினம் : என்ன மேனை. வருத்தத்தைக் கொஞ்சமும் தாங்குறா யில்லை. பொறு தேசிக்காய் எடுத்து வாறன். அதை மண்ந்துகொண்டு இருந்தால் பிரட்டு நின்றிடும்.

(தாய் தேசிக்காய் எடுக்கச் செல்லுதல். மகன் அம்மா ஜேயோ என்று அனுங்கியபடி இருத்தல். அப்போது சுந்தரம் மாமா வருகிறார்)

சுந்தரம் : என்ன கோபால் அனுங்குகிறாய்? தண்ணி வாத்தாச்சே.

கோபால் : (அனுங்கியபடி) இன்டைக்கு வாத்தவை. மாமா எனக்கு உதில்லை வருத்தம். புது வருத்தம் வந்திருக்கு. தலைவலி போய் திருகுவலி வந்த மாதிரி உடம்பெல்லாம் ஏதோ செய்யுது.

(கோபால் வயிற்றைப் பிடித்தபடி சத்தி எடுத்தல்)

(அம்மா அம்மா என அனுங்குதல். தாய் ஓடிவருதல்)

இரத்தினம் : என்னா மேனை செய்யுது? வாழைப்பழம் பழமா சத்தி எடுக்கிறாய்?

சுந்தரம் : தங்கைச்சி. உவன் கோபாலுக்கு ஏதும் வித்தியாசமானது குடுத்தனியே?

இரத்தினம் : அதன்னை. அம்பாள் வருத்தம் வந்ததிற்கு இரதைப்பழும் நல்லது என்டு சொன்னவை. அதுதான் குடுத்தனான்.

சுந்தரம் : எங்காலை இரதைப்பழும்? உங்கட தோட்டத்துப் பழுமே?

இரத்தினம் : எங்கட தோட்டத்தில் ஒண்டும் பருவமா இல்லை. இங்கை ஒரு இடமும் கிடைக்கவில்லை. நான் உந்தப் புதுச்சந்தையில் நடந்துபோய் எல்லே வாங்கிவந்து குடுத்தனான்.

சுந்தரம் : அங்கை ஆரட்டைப் பிள்ளை வேண்டினனி? வேண்டின ஆளை ஞாபகமிருக்கே.

இரத்தினம் : ஒ..... நல்லா நினைவிருக்கு. ஒரு பொது நிறம். நல்ல தடியன். திருநீற்றுப் பூச்சோட இருப்பான்.

சுந்தரம் : எடு தங்கச்சி நல்லா ஏமாந்து போனாய். அவன் உந்த மருந்துகள் போட்டெல்லே விக்கிறவன். உவனைப் பற்றி உங்க கனபேர் சொன்னவை. உவன் கோபாலுக்கு உந்தப்பழும் சாப்பிட்டுத்தான் இந்தப் பாடு படுத்திற்கு.

இரத்தினம் : எட அறுவானே. திருநீற்றுக்குறி போட்டுக்கொண்டு சனத்தை ஏமாத்திறியோடா.

(கோபால் மீண்டும் சத்தி எடுத்தல்)

சுந்தரம் : தங்கச்சி. கெதியா இவனை ஆஸ்பத்திரிக்கு கூட்டிக் கொண்டு போ. நான் உந்த திருநீற்றுக்குறி குறியானுக்கு நல்ல பாடம் படிப்பிக்கிறேன்.

காட்சி - III

இடம் : சந்தை

பாத்திரங்கள் : சிவஞானம், பரஞ்சோதி, சுகாதாரப் பரிசோதகர், பரிசோதகரின் உதவியாளர்

(சிவஞானமும் பரஞ்சோதி இருவரும் தங்களுக்குள் உரையாடல்)

பரஞ்சோதி : என்ன சிவஞானம்; நல்ல மாறுகரை வேட்டி கட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறாய்; கழுத்திலையும் புதுஷா மினுங்குது. ஏதும் விசேஷமோ?

சிவஞானம் : ஏன், விஷேஷம் எண்டாலே கட்டுறது. நான் பாடுபட்டு உழைக்கிறன், பணம் புரங்கு, அனுபவிக்கிறன்.

பரஞ்சோதி : நானும் தான் காலமையில் இருந்து பொழுதுபடும் மட்டும் மாடாய் உழைக்கிறன். ஆனால் ஒரு சதமும் மிஞ்சதில்லை. எல்லாம் என்ற தலைமெழுத்து. அது சரி உனக்கு எப்பிடி ஒவ்வொரு நாளும் நல்ல பழுத்த பழம் கிடைக்குது? எங்கே போய் வாங்கி வாறனி?

சிவஞானம் : அதெல்லாம் வியாபார குட்சமம் கண்டியோ பரஞ்சோதி. ஒருத்தரின்ரை வியாபார ரகசியத்தை மற்றவருக்குச் சொன்னால் என்ற வியாபாரம் படுத்துவிடும். அது உனக்கு தெரியாதே?.

பரஞ்சோதி : (தலையைச் சொறிந்துகொண்டு) ஓம் ஓம் அதுவும் சரிதான். (மேலே பார்த்து) அட வல்லிபுறத்தாழ்வானே எப்பதான் என்னைத் திரும்பிப் பார்க்கப்போறியோ?

சிவஞானம் : (பக்கத்திலிருந்த ‘பன்ரா’ (Fanta) சோடாவை எடுத்துக் குடித்தபடி) பரஞ்சோதி இந்தா நீயும் கொஞ்சம் குடியன்.

பரஞ்சோதி : உதெல்லாம் என்ற உழைப்புக்கு சரிப்படாது. எனக்கு “பிளேன்ஸ்”தான் சரி.

(சுகாதாரப் பரிசோதகரும் உதவியாளரும் வருதல்)

பரஞ்சோதி : என்ன ஜயா வேணும்? கதலியோ அல்லது இரதையோ?

சுகாதாரப் பரிசோதகர் : நல்ல, பார்வையான கப்பல் பழம் வேணும். ஒரு நல்ல காரியத்துக்கு தேவை.

பரஞ்சோதி : ஜயா பார்வையான கதலிப்பழம் இருக்கு தரட்டே. (உதவியாளரைப் பார்த்து) தமில் உனக்குத் தரட்டோ.

உதவியாளர் : நான் இவரோட துணைக்கு வந்தனான்.

பரஞ்சோதி : கப்பல் பழம் இருக்கேக்க இரதை கேட்பினம். தேடிப் பிடிச்சு இரதை வாங்கிவந்தால் கப்பல் கேக்கினம். நான் எந்தக் கப்பல்லை போய் கொண்டுவாறது?

சிவஞானம் : தமிழ்யாரே வாங்கோ. (நல்லாய் உற்றுப்பார்த்து) ஊருக்குப் புதுச்சோல் கிடக்கு.

சுகா. பரி. : ஏன் அப்பிடிக் கேட்கிறியள்?

சிவஞானம் : இல்லை. உங்கட முகம் புதுசாக் கிடக்கு. அதுதான் கேட்டனான்.

சுகா. பரி : எனக்கு 2 கிலோ பார்வையான கப்பல் வாழைப்பழம் வேணும். உங்களிட்டை இருக்குதே.

சிவஞானம் : 2 கிலோவா? 20 கிலோ எண்டாலும் தருவன். இந்தத் திருநீற்றுச் சிவஞானத்தட்டை இல்லாததே.

(பரிசோதகரின் உதவியாளர் சிவஞானத்திற்குப் பக்கத்திலிருந்து நோட்டமிடல்)

உதவியாளர் : என்ன பாருங்கோ இந்தச் சாக்கில? வாழைப்பழமே.

சிவஞானம் : ஓம் ஜயா. அது கொஞ்சம் காய்ப்பழம். அதுதான் சாக்கில் கட்டி வைக்கனான் நாளைக்கு நல்ல பழமாயிருக்கும்

(சுகா. பரி. சாக்கை அழுத்திப் பார்க்கிறார்)

(சிவஞானம் பத்டத்துடன்)

தம்பி தம்பி சாக்கை அமத்தாதை பழம் எல்லாம் நசிஞ்சு பழதாப்போம். (சற்றுக் கோபத்துடன்) என்ன விளையாடுகிறியளே கேக்கிறன்?

சுகா. பரி. : சாக்கு முழுக்கப் பழம் மாதிரித் தெரியேல்ல. ஏதோ இரும்பு சாமான், போத்தல் மாதிரிக் கிடக்கு.

சிவஞானம் : அது தம்பியவை. சோடா போத்தல்கள். களைக்கிற நேரம் குடிக்க என்டு இரண்டு வேண்டி வைக்கிறனான். (பக்கத்தில் இருந்த பரஞ்சோதியைக் காட்டி) நீங்கள் வேணுமெண்டால் உவரையும் கேட்டுப் பாருங்கோ.
(பரிசோதகர் சாக்கை ஆராய்கிறார்கள்)

சிவஞானம் : என்ன அடாவடித்தனம் பண்ணுறியள்?

சுகா. பரி. : ஜயா நீங்கள் தான் அடாவடித்தனம் பண்ணுறியள். எங்களை ஆரெண்டு நினைக்கிறியள்? பொதுச் சுகாதாரப் பகுதியில் இருந்து வந்திருக்கிறோம்.

சிவஞானம் : (சற்று பயந்தபடி) இன்ஸ்பெக்டர்மார் மாதிரி கிடக்கு.
(சிவஞானத்தின் சாக்கிற்குள்ளே மேலே வாழைச் சீப்பும்
கீழே மருந்துப் பொருட்களும் இருந்ததனை பரிசோதகர்கள்
எடுத்துப் பார்க்கின்றனர்)

சுகா. பரி. : என்ன மருந்து? லேபலும் கிழிஞ்சு கிடக்கு.
(உதவியாளர் வாங்கிப் பார்த்து)

உதவியாளர் : போம..... ஓம் ஓம் போமலின் தான். பிரேதம் பழுது
படாமல் இருப்பதற்கு அடிக்கிற மருந்து. அதை
வாழைக்காயை பழுக்கவைக்க அடித்திருக்கிறீர்.

சிவஞானம் : (பயந்து நடுங்கியபடி)
இல்லை அய்யா.... வந்து ஜயா.... அது ஜயா....
(தடுமாறுகிறார்)
(மருந்தடிக்கும் தெளிகருவியை பரிசோதகர் எடுக்கிறார்.
எடுத்தபடி.....)

உதவியாளர் : எப்படி இருக்கு இவரின்றை வியாபாரம்.

சுகா. பரி. : நஞ்சு மருந்தைத் தெளித்து பிஞ்சக் காய்களைப் பழுக்க
வைத்து உப்பிடியே கொழுத்த லாபம் அடிச்சன்னீ?

உதவியாளர் : உதை வாங்கிச் சாப்பிட்டு எத்தனைபேர் வருத்தம் வந்து
கஸ்டப்படுகின்ற தெரியுமே.

சுகா. பரி. : 1979ம் ஆண்டின் நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ்
உமக்குமேல் ஒரு வழக்குப் போடுகிறோம். வழக்கு
முடியும்மட்டும் சந்தைப்பக்கம் வர்க்கூடாது. இந்தப் பழும்
எல்லாவற்றையும் வெட்டிப் புதைக்கவேண்டும். இப்ப
எங்களோட வாரும்.
(பழுச் சாக்குகளையும் இழுத்தபடி போகின்றார்கள்)

பரஞ்சோதி : ஓகோ.... இதுதான் “வியாபார சூட்சமம்” போல கிடக்கு.

கோட்ட மட்டத்திலான வணிகத்தினப் போட்டியில்
மேடையேற்றப்பட்டது - 1998

வினாக்கள் பதில்கள்

குடும்பத்திற்கு முன்வரும் நடந்து செல்லுதல்

குடும்பத்திற்கு முன்வரும் நடந்து செல்லுதல்

காட்சி - I

களம் : தெரு

பாத்திரங்கள் : கணவன், மனைவி, செல்வி

(நல்ல மழை. கணவனும் மனைவியும் ஒரு குடையில் நடந்து செல்லுதல்)

கணவன் : இந்த மழைக்க நனைஞ்சு கடையில் போய்ச் சாப்பிட வேணுமே. பேசாம் ரூமில் இருந்திருக்கலாம். அல்லது ஒரு பொயிய குடையைத் தன் னிலும் கொண்டு வந்திருக்கலாம். இந்தச் சின்னக் குடையில் இரண்டு பேர்கள் உடுப்பும் அரைவாசி நனைஞ்சுபோச்சு.

மனைவி : வெளிக்கிடக்கையல்லோ உதைப்பற்றி எல்லாம் யோசிச்சிருக்க வேணும். இப்ப யோசிச்ச என்ன பலன்?

கணவன் : சும்மா எரிச்சலை கிளப்பிற கதை கதையாகதை. கெதியா வா.

(இருவரும் மௌனமாக நடந்து செல்லல். தூரத்தில் ஒரு பிள்ளையை காணுதல்)

மனைவி : அங்க பாருங்கோ அப்பா. எங்கட செல்வி வாற மாதிரி கிடக்கு.

கணவன் : (உற்றுப் பார்த்துவிட்டு) அவ போலத்தான் கிடக்கு. குடை யோட வாறா.

மனைவி : (உரத்த குரலில்) செல்வி பிள்ளை செல்வி.

செல்வி : (திரும்பி அங்கும் இங்கும் பார்த்துவிட்டு) ஆர் அன்றியே கூப்பிட்டனீங்கள்.

மனைவி : துலைக்கே பிள்ளை போறாய்.

செல்வி : மாமி வீட்ட வந்தனான். அது சரி என்ன அன்றி, அங்கில் வழிவான பூப்போட்ட லேமல் குடையில் வாநியள். ஆனால் நல்லா நனைஞ்சு போனியள் போலக் கிடக்கு.

கணவன் : உன்றை அன்றியின்டை குணம் தெரியும்தானே. எதுக்கும் அவசரம், படபடப்பு. வெளிக்கிடேக்கை ஆளுக்கொரு குடை எடுத்து வந்திருக்கலாம்... அல்லது ஒரு பெரிய குடையைத் தன்னிலும் கொண்டு வந்திருக்கலாம்.

மனைவி : முழுஞ்சதைக் கதைச்சென்ன? பிள்ளை செல்வி மாமி வீடு உதிலைதானே. உந்தக் குடையைத் தாவன்.

செல்வி : ஓம்... ஓம். நாலடி எடுத்து வைச்சா மாமி வீடு வந்திடும். குடையைத் தாரன். ஆனால் மூண்டு மணிக்கு ரியூசன் அதுக்கு முந்தி வந்திடுவியள்தானே.

மனைவி : (குடையை வாங்கியபடி) இப்ப ஒரு மணி. உந்தப் பக்கத்துக் கட்ட ஏதும் ஒண்டில் போய்ச் சாப்பிடறதும் வாறதும் தான். என்னப்பா?

கணவன் : ஓ.... வந்திடலாம்.

(செல்வி போதல்)

மனைவி : ஏதோ நல்ல காலம். செல்வி வந்ததாலே இல்லாட்டி கடைக்குப் போகமுந்தி தெப்பலாய் நனைஞ்சிருப்பம். சாப்பிட்ட மாதிரியும் இருக்காது.

கணவன் : சும்மா தொண்தொண்க்காமல் வாப்பா.

மனைவி : என்ன தொண்தொண்க்கிறனோ? என்ற புத்தியைச் செருப்பால் அடிக்கவேணும். செல்வியைக் கூப்பிடாமல் விட்டிருக்கலாம் தெரிஞ்சிருக்கும்.

கணவன் : சரி சரி, ஏதோ வாயில் வந்திட்டுது. இந்த மழைக்க தூரத்துக்கு போகமுடியாது. கிட்டடியிலதான் எங்கயும் ஒரு கடைக்கு போகவேணும். அங்க பார். சாப்பாட்டுக் கடை போல கிடக்கு. அந்தக் கடையில் இருந்து வந்தவை. கையில் பார்சல் கொண்டு போனதை கவனிச்சனியே.

மனைவி : என்ன பாசலோ. எதுக்கும் போய்ப் பார்ப்போம்.

காட்சி - II

களம் : கடை

பாத்திரங்கள் : கடை முதலாளி, கணவன், மனைவி.

(கணவன் மனைவி இருவரும் கடைக்குள் போதல்.

மனைவி குடைகளை சுவர் ஒரமாக வைத்தல்.

கணவன் அங்கும் இங்கும் பார்த்தல். சாப்பாட்டுக் கடைக்குரிய - இருந்து சாப்பிடக்கூடிய வசதி இல்லாததை அவதானித்து சற்று போசித்தல்)

கடை முதலாளி : என்ன ஜூயா? யோசிக்கிறியள்.

கணவன் : இது சாப்பாட்டு கடை தானே.

முதலாளி : ஓம் ஓம். மத்தியான நேரம் வந்திருக்கிறியள். சைவ சாப்பாடு, மச்சச் சாப்பாடு எல்லாம் இருக்கு. உங்களுக்கு என்ன வேணும்.

கணவன் : இரண்டு பேருக்கும் சைவச் சாப்பாடுதான்.

முதலாளி : (பக்கத்தில் பொதி செய்த இரண்டு சாப்பாட்டு பார்சலை எடுத்து) இந்தாங்கோ.

மனைவி : என்ன முதலாளி ஜூயா பார்சலாய் தாறியள்.

முதலாளி : நீங்கள் கடைக்கு முன்னுக்கு இருக்கிற ‘போட்டை’ பாக்கேலையோ. ‘டேக் எவே’ என்டு எழுதி போட்டிருக்கிறம். அதாவது சாப்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டு போறது)

கணவன் : உந்த மழைக்கை ஆர் உதைக் கவனிச்சது.

மனைவி : இந்த மழைக்கை சாப்பாட்டை ரூமுக்கை கொண்டுபோய் சாப்பிடுறது கஷ்டம். இங்கேயே சாப்பிடுறம் ஜூயா. நாங்கள் அவசரமாய் வேற ஒரு இடத்துக்கும் போகவேணும்.

முதலாளி : அம்மா உங்கட கஷ்டம் விளங்குது. உங்களுக்கு இரங்கி இங்க சாப்பிடவிட்டா. வேற ஒரு வாடிக்கையாள் வந்தும் இப்படிக் கேட்டா எனக்கு சரியான கரைச்சலாய் இருக்கும். அதோட இருந்து சாப்பிடற வசதியளும் இல்லை.

கணவன் : ஜூயா உங்களுக்கு ஒரு கரைச்சலும் தரமாட்டம். நின்ட நிலையில் பார்சலை கையில் வைச்சே சாப்பிடறதும் போறதும்தான்.

மனைவி : ஒம் ஜியா ஒரு ஜஞ்சு நிமிஷத்தில் சாப்பிட்டிடுவம்.

(முதலாளி தலையைச் சொரிந்துகொண்டே அரை மனதுடன் சாப்பிட அனுமதித்தல்)

மனைவி : எவ்வளவு நல்லவர் அப்பா இந்த முதலாளி. (பக்கத்தில் இருந்த வாங்கில் இருந்து கொண்டு) டேக் எவே கடையில் சிற் பண்ணி ஈட் பண்ண விட்டிருக்கிறார் இந்த முதலாளி.

கணவன் : பழையபடி தொடங்கீயிட்டியே வளவளவெண்டு கதைக்க. கெதியா சாப்பிடு. ஆரும் வரமுந்தி காரியம் முடியவேண்டும். (இருவரும் விரைவாக சாப்பிடுதல். ஒரு கட்டத்தில் கணவனுக்கு விக்குதல்)

மனைவி : பிரக்கேறியிட்டுது போல. (கணவனின் தலையை தட்டிக் கொண்டு) முதலாளி ஜியா இந்த மனிசனுக்கு உந்த விக்கல் சமயம் பாத்து வந்திடும். தயவுசெய்து கொஞ்சம் தண்ணி தாங்கோ.

முதலாளி : அம்மா. இங்கை தண்ணி வசதியள் இல்லை. முந்தியே சொன்னனான் தானே. இது சாப்பாட்டை பார்சல் பண்ணி குடுக்கிற இடம் மட்டும்தான் என்டு.

மனைவி : என்னப்பா இப்ப செய்யிறது. விக்கலும் நிக்கிறதாய் இல்லை.

முதலாளி : (இவர்களின் நிலையைப் பார்த்து) உங்களைப் பாக்க எனக்குச் சரியான கஷ்டமாய் இருக்கு. இந்தாங்கோ நான் குடிக்கவெண்டு கொண்டுவந்த தண்ணி. அதில் கொஞ்சத்தைக் குடியுங்கோ.

மனைவி : (மிகுந்த நன்றியுணர்வுடன் வாங்கி) இந்தாங்கோ குடியுங்கோ அப்பா. தெய்வம் போல இந்த முதலாளி. இவை போல ஆக்கள் இருக்கிறதாலதான் இந்த உலகம் இப்பவும் வாழுது.

மனைவி : (மழைத்தண்ணியில் கைகழுவி வாயைத் துடைத்துக் கொண்டே) காசைக் குடுத்துப்போட்டு கெதியா வாங்கோ.

கணவன் : குடைகளை எடு வாறன்.

- மனைவி : (பூப்போட்ட குடையை எடுத்து தான் வைத்துக்கொண்டு) இந்தாங்கோ செல்வியின்டை கறுத்தக்குடை (கணவனிடம் கொடுத்தல்)
- முதலாளி : (இதைப் பார்த்து பதறிக்கொண்டே) அம்மா அந்த கறுத்தக் குடை என்றை குடை. உங்கட அங்க பக்கத்தில் இருக்கிற சாம்பல் நிற குடை.
- மனைவி : என்ன முதலாளி ஜயா பூப்போட்ட இந்தக் குடைக்கு பக்கத்திலதான் இந்த குடையையும் வச்சனான். பேந்தென்ன. உங்கட குடை என்றியள்.
- முதலாளி : அம்மா மற்றப்பக்கத்தைப் பாருங்கோ. அதுதான் உங்கட குடை.
- மனைவி : இது என்ன கரைச்சல். அது சாம்பல் நிறம் எல்லோ. செல்வியிட்ட விரிச்சபடி எல்லே குடையை வாங்கினாங்கள். அது கறுத்த குடை எல்லே. என்னப்பா கோழி திருஷ்ண கள் என் போல முழுசிகிக்கொண்டு நிகிகிறியள். முதலாளியோட கதையுங்கோவன். இரவுல் வாங்கினதெண்டு சொல்லுங்கோவன்.
- கணவன் : சாப்பிடவிட்ட உங்களோட வாக்குவாதப்படக்குடாது. அந்தக் குடை நாங்கள் வரேக்க இரவுல் வாங்கி வந்தனாங்கள்.
- முதலாளி : (அந்த கறுத்தக் குடையை கணவனிடம் இருந்து வாங்கி) இது நான் நேத்து வாங்கினது பாருங்கோ. எனக்கேண் மற்றவையின்டை குடை. போன கிழமையும் இப்படித்தான் ஒரு பிரச்சினை வந்தது.
- மனைவி : என்னப்பா? நேத்து வாங்கின புதுக்குடையாமே. போன கிழமையும் இப்பிடி பிரச்சினை வந்ததாலோ நல்ல கதையாய் கிடக்குது. நான் நல்ல மனிசன் எண்டு இவரை நினைச்சனான். நல்லா' நடிக்கிறார். நால் குடுத்து சுறாப் பிடிக்கப் பாக்கிறாரோ.
- கணவன் : கனக்க கதைக்காதை. உனக்கு வடிவாய் தெரியுமே, உந்தக் கறுத்தக் குடைதான் செல்வியின்றை எண்டு. அவசரத்தில் வாங்கினதில் நானும் கவனிக்கேல. உந்த மனிசனை குறைசொல்ல மனமும் வராதாம்.

மனைவி : என்ன பேய்க்கதை கதைக்கிறியள். நான் சொல்லுற்றை நம் பேலையோ. உந்த மனிசனிட்டை குடையை வேண்டிக்கொண்டு வாங்கோ. கெதியா செல்வியிட்ட குடுக்கவேணும். மூண்டு மணிக்கு டியூசன் எண்டவள். (கணவன் என்ன செய்வது என்டு தெரியாது நிற்றல்)

மனைவி : நீங்கள் வேண்டாட்டி நான்தான் அவரிட்டை இருந்து பறிச்சுக் கொண்டு வரவேணும் போல.

(இந்த நேரம் செல்வி வருதல்)

மனைவி : கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்க வந்த மாதிரி வந்திட்டாய் பிள்ளை. நீ இரவல் தந்த குடையை முதலாளி வாங்கி வச்சுக் கொண்டு அது தன்றை குடையாம். அங்க பக்கத்தில் இருக்கிற சாம்பல் நீற குடைதான் உன்னட்ட வேண்டின குடையாம். உதில் வாக்குவாதப்பட்டுத் தான் இப்பிடி நேரம் போட்டுது.

செல்வி : (பக்கத்தில் இருந்த சாம்பல் குடையை எடுத்து விரித்து) அன்றி. இது என்றை குடைதான். என்றை குடையின்றை உள் பக்கம் கறுப்புத்தான். ஆனால் வெளியில் சாம்பல் நிறம். நான் மழைக்கை விரிச்சபடி தந்ததில் நீங்கள் உள்பக்கம் கறுப்பு நிறத்தைப் பார்த்திட்டு வெளியிலும் கறுப்பாய் தான் இருக்கும் என்டு நினைச்சதால் இந்தப் பிரச்சினை எல்லாம்.....

மனைவி : என்ன சொல்லுறாய் பிள்ளை. உன்றை உள் பக்கம் கறுப்பு. வெளிப்பக்கம் சாம்பல் நிறமோ. ஜீயோ கடவுள் மாதிரி உதவின் மனிசனை கள்ளன் எண்டிட்டனே.

கணவன் : உன்றை அவசரமும் படபடப்பும் எங்க போய் முடிஞ்சதெண்டு கண்டியே. முதலாளி கண்ணியமானவர். ஒரு குடைபோல பாதுகாப்பளிச்சவர். அவரைப் போய் நீ.....

முதலாளி : ஜீயா, அம்மா வேணுமென்டு சொல்லேலை. அவ ஏதோ தன்றை குடை எண்டு நினைச்சு இப்பிடிக் கதைச்சுப்போட்டா. எப்படியோ எல்லாம் நல்லபடியாய் முடிஞ்சிட்டுதுதானே. சந்தோசமாய் போட்டு வாங்கோ.

எதிர்பார்ப்புக்கள் ஏமாற்றங்கள்

காட்சி - I

இடம் : சுப்பையா வீடு

பாத்திரங்கள் : சுப்பையா, மனைவி தேவி, தரகர் வல்லியன்னை

(சுப்பையா கதிரையிலிருந்து பத்திரிகை ஒன்றை வாசித்தபடி இருக்கிறார்)

சுப்பையா : (வாசித்தல்)

28 வயது செவ்வாய் குற்றமற்ற அரச உத்தியோகம் பார்க்கும் அழகான வாலிபனுக்கு அதே மதத்தைச் சேர்ந்த

24 வயதிற்குட்பட்ட சற்குணமான அழகான மணப்பெண் தேவை. சீதனம் நேரில் பேசலாம்.

(மனைவி தேவி வெற்றிலைத் தட்டுடன் வருதல்)

தேவி : என்னப்பா விழிய வெள்ளென பேப்பரும் கையுமாய்... ஏதாவது விசேஷமே.

சுப்பையா : உந்தப் பேப்பரில் வாற விபரத்தை பார்த்திட்டு நானும் எத்தனை மாப்பிள்ளை வீட்டோட தொடர்பு கொண்டனான். எல்லாரும் எங்கட பிள்ளை ராசாத்தியைப் பார்த்திட்டு ஓம் என்பினம். பிறகு சீதனம் பேசேக்கை பத்து லட்சம் கொண்டா இருபது கொண்டா எண்டு குண்டெல்லே போடுகினம்.

தேவி : எங்கட பிள்ளை ராசாத்திக்கு வாற தையோட இருவத்திநாலும் முடியப்போகுது. எப்படியும் ஒடியாடி நல் ல மாப்பிள்ளையாய்ப் பார்த்து கலியாணத்தை ஒப்பேத்த வேணும். என்ற மந்திகை அம்மனே நீதான் எங்கட பிள்ளைக்கு நல்ல வழி காட்டவேணும்.

(தரகர் வருதல்)

தரகர் : என்ன பிள்ளை அம்மாளாக்சியைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்

சுப்பையா : அது ஒண்டுமில்லை வல்லியன்னை. எங்கட பிள்ளை ராசாத் தியின்றை கலியாணம் பற்றி கதைச் சுக் கொண்டிருந்தனாங்கள்.

- தரகர் : அந்தக் கவலை இன்டையோடை போச்செண்டு வை. கண்டா மாப்பிள்ளை ஒண்டு சரிவரும் போல கிடக்கு.
- தேவி : என்ன வல்லியன்னை எனக்கொண்டுமாய் விளங்கேல.
- தரகர் : இங்கை பாருங்கோ கண்டாவில் இருந்து ஒரு பொடியன் வந்திருக்கிறான். மூண்டு மாத ஸ்லீல் வந்தவன் கண்டியோ.
- தேவி : பொடியன் இங்கே யாழ்ப்பாணத்திலை நிக்கிறானே?
- சுப்பையா : கொஞ்சம் பொறப்பா. அதுக்கிடையில் அவசரத்தைப் பார்.
- தரகர் : சுப்பையா, பெத்த மனசெல்லே பித்தாய் அலையது. தங்கச்சி, பொடியன் கொழும்பில் தான் நிக்கிறான். தாய் தகப்பனுக்கு, ஒரே பிள்ளை. தகப்பனுக்கும் சரியான வருத்தம். தான் கண்ணை மூடமுந்தி மகன்றை கலியாணக் கோலத்தை பார்க்க ஆசைப்படுகிறார்.
- சுப்பையா : வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை எண்டால் சீதன் பாதனம் என்ன மாதிரி.
- தரகர் : சுப்பையா நீ எப்பவும் காரியத்திலே கண்தான். மாப்பிள்ளை கை நிறைய உழைக்கிறான். பொறுப்புமில்லை. பொடியனுக்கு எங்கடை ராசாத்தியை நல்லா பிடிச்சுப்போச்சு. தனக்கு சீதனம் ஒண்டும் வேண்டாம் எண்டுபோட்டான்.
- தேவி : அன்னை மாப்பிள்ளை கொழும்பிலை எண்டிறியள். புலோலியிலை இருக்கிற என்ற பிள்ளையை எங்கை பார்த்தவன்.
- தரகர் : என்ன தங்கச்சி தேவி உலகம் தெரியாம இருக்கிறாய். இப்ப தொடர்பாடல் எவ்வளவு முன்னேறிவிட்டுது.
- சுப்பையா : கொஞ்சம் விளக்கமாய் சொல்லுங்கோ அன்னை.
- தரகர் : சுப்பையா போன வைகாசியிலை உன்ற பிள்ளையின்றை போட்டோவும் சாதக குறிப்பும் எண்ணட்டை தந்தது நினைவிருக்கே.
- சுப்பையா : அதுக்கென்ன இப்ப.
- தரகர் : இரண்டு பேரும் நான் சொல்றதை வடிவாய்க் கேளுங்கோ. உந்த மாப்பிள்ளைப் பொடியன்றை தேப்பனும், நானும்

அந்தக் காலத்திலேயிருந்தே நல்ல சிநேகிதம். மோன் கண்டாவிலே இருந்து வந்தவுடனேயே போனிலை என்னோடை கதைச்சுவர்.

சுப்பையா : அட அட அப்படியே சங்கதி.

தரகர் : நானும் எண்டா ஏதா எண்டு கேட்டால் தன்ற மோனுக்கு நல்ல இடத்திலே பெண் பார்க்கச் சொன்னான். பிள்ளையின்றை குறிப்பையும் போட்டோவையும் உடனே அனுப்பவும் சொன்னான். இது எண்டா கரைச்சல் எப்பிடி அனுப்பிறது எண்டு யோசிச்சன். உடனே அந்த பிள்ளையார் கொமினிகேசனிட்டை போய் விசயத்தைச் சொன்னன்.

தேவி : அப்ப பிறகு என்ன நடந்தது.

தரகர் : அந்த கொமினிகேசன் பொடியன் உது இப்ப ஒரு சிம்பிள் வேலை அப்பு எண்டான். பக்ளிலே உடனே அனுப்பலாம். எண்டு சொல்லி உந்தக் குறிப்பையும் போட்டோவையும் அனுப்பி வைச்சான்.

தேவி : பக்ளிலே அனுப்பிறது உந்த ஓரிஜினல் போல இருக்குமே.

தரகர் : கடுகளவும் பிசகாது பிள்ளை. மாப்பிள்ளைப் பொடியன் பக்ளிலே வந்த போட்டோவைப் பார்த்தான். தேய்ப்பங்காரன் குறிப்புப் பொருத்தம் பார்த்தார்.

தேவி : அவர் சாத்திரியோ.

தரகர் : இப்ப கொம்பியூட்டரில் பொருத்தமும் பார்க்கலாமல்லே. கொம்பியூட்டரில் போட்டுப் பார்த்து கனகச்சிதமான பொருத்தம். பேந் தென்ன ராசாத்திக்கு குரு சந்திரயோகம்தான்.

தேவி : என்றை அம்மாச்சி நான் நித்தம் உன்னைக் கைஎடுத்துக் கும்பிட்டதற்கு பலன் தந்திட்டாள். அண்ணை கொஞ்சம் இருங்கோ. தேத்தண்ணி கொண்டு வாறன்.

சுப்பையா : முந்தின காலமெண்டால் இந்த வசதிகள் இருக்கே. இப்ப ரெவிபோன் எண்டும் :பக்ஸ் எண்டும்.

தரகர் : உது மாத்திரமே சுப்பையா ரெவிபோனிலையும் ஆக்களை நேரே பார்த்துக் கதைக்கிற வசதியும் இருக்காம் வெளிநாட்டிலே.

(தேன்றை தரகருக்கு கொடுத்தபடி)

தேவி : எங்கடை ஊருக்குத்தான் இன்னும் இதுகள் வரேலை.

சுப்பையா : ஏன் உன்றை மேள் கலியாணம் கட்டிக்கொண்டு கண்டாவுக்குப் போனதும் நீ அவளோடு கதைச்சுச் சிரிக்கவோ.

தரகர் : சும்மா வீண் பேச்சு பேசாம் கொழும்புக்குப் பிள்ளையைக் கூட்டிக்கொண்டு போற அலுவலைப் பாருங்கோ. நான் வாறன். என்னையும் கொஞ்சம் கவனியுங்கோ.

காட்சி - II

இடம் : சுப்பையா வீடு

பாத்திரங்கள் : மகள் ராசாத்தி, சினேகிதிகள் ரமா, உமா, தகப்பன் - சுப்பையா

(ராசாத்தி போட்டோ பார்த்தல். சினேகிதிகள் பகிடி பண்ணுதல். பின்னணி இசை நடிகர் மாதிரி இருப்பதாக கிண்டல் பண்ணுதல்)

ரமா : எடி ராசாத்தி உனக்கென்ன இனி நீ வெளிநாட்டுக்காரி.

உமா : எங்களை எல்லாம் மறந்திடுவியே.

ராசாத்தி : சும்மா போங்கடி, நான் அங்க போனதும் கட்டாயம் உங்களுக்கு கடிதம் போடுவன்.

ரமா : இப்ப அங்கெல்லாம் ஈமெயில் லெட்டர் வசதி எல்லாம் இருக்குத்தானே. ஆனால் இங்க எங்களுக்கு நீ எழுதித்தான் போடவேணும்.

உமா : அது சரி ராசாத்தி. அங்க உன்ற மனிசன் என்ன வேலையாடி.

ராசாத்தி : ஏதோ ஒரு மருந்துக் கொம்பனியிலை மெடிக்கல் ரெப்பாம். தங்கட கொம்பனி மருந்துகளை விளம்பரப்படுத்த அடிக்கடி வெளியூர் போகவேண்டி வருமாம்.

உமா : விளம்பரம் செய்தாத்தானே வியாபாரம் பெருகும். உதுக்கேன் முகத்தை தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு சொல்லுறாம். நல்ல கௌரவமான உத்தியோகம் தானே.

ராசாத்தி : அதுசரியடி. அவர் வெளியூர் போற நேரத்திலே நான் தனியவெல்லே இருக்கவேணும்.

ரமா : அங்க தானே எத்தனை பொழுதுபோக்கு வசதி இருக்கு.

உ_மா : இன்றெந்ற வசதியால் எவ்வளவு விடயங்களை வீட்டிலிருந்தே அறியலாம். விரும்பிய ஆட்களோடை நேரில் பார்க்கிற மாதிரி கதைக்கலாம்.

ரமா : உது மாத்திரமே. ஏதோ சுவிச்சுகளை தட்டினால் புத்தகங்களையும் வாசிக்கலாமாம்.

உ_மா : நீயும், மனிசன் வெளியூரிலே நிக்கேக்க அவரோட இன்றெந்ற மூலம் தொடர்பு கொள்ளலாம் தானே.

ராசாத்தி : அங்கை சீஷ கசந் எல்லாம் இருக்காம். பின்னணி இசை பாட்டு படம் எல்லாம் ரொம்ப கிணியராய் இருக்குமாம்.

உ_மா : சீஷ எண்டால் என்னடி?

ரமா : அதுதான் கொம்பகந் டிஸ்க். பாட்டுக்களையும் படங்களையும் களஞ்சியப்படுத்தும் ஒரு தட்டு.

உ_மா : ஜயோ கொம்பகந் எண்டதும் தானே. இன்டய கொம்பியுட்டர் கிளாஸ் நினைவுக்கு வருகுது. நேரம் நாலு மணியாகுது. வாடி ரமா கெதியாய்ப் போவம். ராசாத்தி வாறும்.

(ராசாத்தி கற்பனையில் ஆழ்ந்திருத்தல். தகப்பனார் சுப்பையா களைப்படுன் வேர்வையைத் துடைத்தபடி வருதல்)

சுப்பையா : பிள்ளை ராசாத்தி கொஞ்சம் தேத்தண்ணி தாமோன. அந்த பாஸ் ஓவ்விலில் போழுக்கு போய் நின்டு கால் கடுத்துப்போச்ச. (ஒரு கதிரையில் இருத்தல்)

(ராசாத்தி தேத்தண்ணி கொண்டுவந்து கொடுத்தல். சுப்பையா வாங்கி பருகுதல்)

ராசாத்தி : அப்பா, தரகர் வல்லியன்னை கொஞ்சத்துக்கு முந்தி வந்தவர். கொழும்புக்கு போற பயண ஏற்பாடு எந்தமட்டில் எண்டு அம்மாவை கேட்டுட்டு போனவர்.

சுப்பையா : அவைக் கென்ன இருந்த இடத்தில் இருந்துகொண்டு சொல்லுவினம். போக்குவரத்து இவளவு முன்னேறிய காலத்திலும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொழும்புக்குப் போகப் படுறபாடு. பாஸ் ஓவ்வீசுக்கு போய் போம் எடுத்து

நிரப்பி விதானையிட்ட சென் வாங்கி ஏ.ஜீ.ஏ. ஒவ்வொக்குப் போய் பிறகு.... ஜயோ சொல்லவே களைப்பாயிருக்கு.

(தகப்பனார் சேட் சால்வைகளை கழற்றி கொடுக்க மகள் வாங்குதல்)

ராசாத்தி : அப்பா நல்லா களைச்சுப் போனியள். சாப்பிடுங்கோவன்.

தகப்பன் : கொஞ்சம் பொறு பிள்ளை. நான் ஒருக்கா கிணத்தடிக்குப் போய் கை கால் கழுவி வாறன். அப்பதான் இந்த அலுப்புத் தீரும்.

காட்சி - III

இடம் : சுப்பையா' வீடு

பாத்திரங்கள் : மாமா - செல்லர், சுப்பையா, மணவி - தேவி, மகள் - ராசாத்தி, தரகர்.

(செல்லர் மாமா, சுப்பையா உரையாடல்)

மாமா : ஒரு மாதிரி கொழும்புக்குப் போற பயண ஏற்பாட்டை ஒப்பேத்திப் போட்டாய்.

சுப்பையா : நாளைக்கு செக்கண்ட் பிளைந்திலை போறும்.

மாமா : எந்த பிளேனில் போறியள். வயன் எய்ரோ, மொன்ராவோ.

சுப்பையா : வயன் எயர் தான். போக்குவரத்து இவளவு முன்னேறி இருக்கேக்க நாங்கள் கொழும்புக்குப் போகப்படுபோடு. எல்லாம் இந்த நாட்டு நிலைமையாலதான்.

மாமா : முந்திக் கொழும்புக்குப் போறதெண்டா ஒரு ரா பயணம். கொடிகாமத்தில இரவு ஒன்பது மணிக்கு மெயில் ஏற்றினா விடிய ஆறு மணிக்கு கொழும்புக் கோட்டையிலே நிற்பன்.

சுப்பையா : ஏன் அண்ணா இன்டசிற்றியை நினைவிருக்கே. விடிய ஆறு மணிக்கு கொழும்பில் இருந்து வெளிக்கிட்டால் மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்கு யாழ்ப்பாணத் தலை நிக்கலாமெல்ல. யாழ்தேவி எண்டாப்போல ஓட்டம் குறைஞ்சதே.

மாமா : ம்...ம்... எல்லாம் கனவு போல போச்சது. சந்திர மண்டலத்திற்குப் போட்டானாம். செவ்வாய் மண்டலத்திலே

காலடி வைக்கப்போறான். அண்டாட்டிக் கண்டத்திலே கொடிகட்டிப் போட்டான். இப்படியெல்லாம் இப்ப போக்குவரத்து முன்னேறியிருக்கேக்கை....

சுப்பையா : உதையெல்லாம் நினைச்சு என்ன பயன். ஏதோ நாளையாவது எங்கட பயணம் சரி வந்திட்டுது என்டு சொல்லுங்கோ.

மாமா : அப்ப நாளைக்கு இம்மட்டைக்கு கொழும்பில் நிற்பியள். (தேவியும் பிள்ளையும் தேத்தண்ணி பலகாரங்களுடன் வந்து பரிமாறல்)

மாமா : என்ன கலியாண் சாப்பாட்டை வலு சிம்பிளா தேத்தண்ணி பலகாரத்தோட முடிக்கப் பாக்கிறியள்.

தேவி : இல்ல மாமா பிள்ளையின்றை கலியாணம் ஓப்பேத்தி முடிச்ச கையோடை இங்கை வந்து மந்திகை அம்மனிலே ஒரு மூடை அரிசியிலே அன்னதானம் குடுக்க நேத்தி வைச்சிருக்கிறன்.

மாமா : மெத்தச்சரி. என்ன ராசாத்தி ஒரே வாய் ஓயாமல் கதைப்பாய் இப்ப வலு அமைதியாய் இருக்கிறாய். ஒ.... புதுப்பொம்பிளை எல்லே.

தேவி : பிள்ளை பயண ஏற்பாடுகளுக்கு உடுப்புகள் அடுக்கி களைச்சுப் போச்சது. அதோட கொஞ்சம் பலகாரங்களும் செய்தனாங்கள் அதுதான்.

மாமா : ஓம். ஓம்..
(தூரத்தில் தரகர் அரக்கப் பரக்க வருதல்)
தேவி ஆர் வாறது. தரகர் போலிருக்குது. என்ன வல்லியர். வலு அவசரமாய் வாற்றி.

சுப்பையா : என்ன வல்லியண்ணே. அரக்க பரக்க வாறியள்.

தரகர் : அது செல்லர் எங்கட கலியாண ஒழுங்கில் ஒரு சின்னப் பிசகு.

சுப்பையா : (திடுக்கிட்டு) என்னப்பா விளக்கமாய்ச் சொல்லுங்கோ.

தரகர் : இப்ப மாப் பிள்ளை வீட்டிலிருந்து போன் வந்தது. மாப்பிள்ளை பொடியன்டை லீவு இண்டையோட முடியுதாம்.

அதை நீடிக்க நல்லாத் தெண்டிச்சவராம். சரிவர வில்லையாம். அதுதான் உடனடியா இன்டைக்கு காலையிலே கன்டா போட்டாராம். வாற வருஷம் வந்து கட்டாயம் ராசாத்தியை கூட்டிக்கொண்டு போவாராம்.

தேவி : என்ற அம்மாச்சி ஏனைன இப்படிச் சோதிக்கிறாய். என்ற ராசாத்தி உனக்கு ஆற்றை கண் பட்டுதோ. பாராதாள் பார்த்தாளோ பாம்புக்கண்ணி பார்த்தாளோ....

(அழுதல்)

சுப்பையா : ஒரு மணித்தியாலத்திலே போற பயணத்திற்கு மாசக் கணக்காய்.நீர்யாய் அலைஞ்சன். கடைசியிலே இப்பிடியாய் போச்சுதே.

தேவி : ஜேயோ இந்தக் கடிதங்களை :பக்ஸ் அனுப்பிறமாதிரி ஆக்களையும் உடனே அனுப்ப மிசின் கண்டுபிடிக்க மாட்டினமோ? வாற வருஷம் மட்டும் என்ற குமர் காத்திருக்க வேணுமோ. எனக்கு என்னவோ செய்யுது. (மயக்கிவிழுதல்)

(மற்றவர்கள் திடுக்கிட்டபடி உறைநிலையில் நிற்றல்)

வணிகதினப் போட்டியில் வலய மட்டத் தில்
முதலாம் இடம் பெற்றது - 1999

நீ பாதி நான் பாதி

காட்சி - I

களம் : பூலோகம்

பாத்திரங்கள் : எடுத்துரைஞர் I, எடுத்துரைஞர் II, பிருங்கி முனிவர்

எடுத்துரைஞர் I : பக்தர்களுக்குப் பல வடிவங்களில் அதாவது பல மூர்த்தங்களில் நம் இறைவன் சிவன் காட்சி தந்து அருள்பாலிக்கிறான். நடராஜனாக, உமா மகேஸ்வரனாக, சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியாக, தட்சணா மூர்த்தியாக....

எடு. II : இவ்வாறு ஏகனாக இருவராக அனேகராகத் தோன்றி அருட்கடாட்சம் புரிகின்றான். வேண்டுவார் வேண்டும் வடிவில் தோன்றி அருள் பாலிக்கும் கருணைக் கடல் அல்லவா நம் சிவபிரான்.

எடு. I : தம் பக்தர்களை எத்தனை எத்தனை திருவிளையாடல்கள் புரிந்து ஆட்கொள்கிறான் அந்த ஆடலரசன்.

எடு. II : இவரது திருவிளையாடல்களில் எமது அகிலாண்ட நாயகி உடையம்மை கூட சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆளாகி அல்லாடி உள்ளாள்.

எடு. I : அதோ வருகிறாரே ஒரு முனிவர். யாரவர்?

எடு. II : ஒஹோ பிருங்கி முனிவர். சிவன் மீது ஆராத அன்பு கொண்டவர். எங்கே அவர் செலக்கிறார். நாழும் அவரைத் தொடர்வோம்.

(எடுத்துரைஞர் மேடைக்கு பின்னே செல்லல்)

(பிருங்கி முனிவரின் பிரசண்னம் மேடையின் முன்னணியில் நின்று பாடுதல்)

பிருங்கி : சம்போ சங்கர மஹாதேவா

சந்திர சேகரா சாம்பசிவா

கைலாச கிரிவாசா கிருபாகரா

எல்லாமாய் எங்குமாய் நிறைந்தவா

(எனப் பாடிக்கொண்டு வருதல்)

பிருங்கி : சர்வம் சிவமயம். இவ்வுலகத்தின் இயக்கம் அவனே. ஆக்குபவனும் அவனே. அழிப்பவனும் அவனே.

காப்பவனும், அருள்பவனும் என் அப்பன் தான். அவன் ஆதியும் அந்தமும் அற்றவன். அநாதியான அவன் எத்தனை மூர்த்தங்களில் காட்சி தந்தவன். அவனது ஏகாந்த மூர்த்தத்தில் தான் எனக்குத் தணியாத காதல். சக்தியுடன் இணைந்த திருக்கோலம் எனக்குச் சற்றும் பிடிக்காது. என்னதான் இறைவி என்றாலும் அகிலாண்ட நாயகி ஆயினும் அவரும் பெண்தானே. ஒரு பெண்ணை இந்த ஆண் மகன் மகா முனிவன், பிருங்கி எனும் நாமம் கொண்ட இத் தவசிரேஷ்டன் வணங்குவதாவது... வழிபடுவதாவது.

(சற்று யோசித்துவிட்டு)

நல்லவேளை, கயிலையில் சிவன் ஏகாங்கியாகவே தற்போது தரிசனம் தருகிறார். தேவி இமயமலையரசன் மகளாக பூவுலகில் அவதரித்துள்ளாள். இது மனதுக்குச் சற்று ஆறுதல் அளிக்கும் செய்தி. காலம் கனிந்து அவளை இறைவன் ஆட்கொள்ளும்வரை ஏகாங்கியான இறைவனைப் பரமானந்தத்துடன் வழிபடலாம். இறைவா இப்போதே உனது தனித்த கோலத்தைக் கண்டு களிப்படைய கைலை செல்கிறேன்.

“சம்போ மகா தேவா. கைலயங்கிரி வாசா
சாம்பசிவா சந்திரசேகரா”

(பாடிக்கொண்டே செல்லல்)

காட்சி - II

களம் : கைலாய மலை

பாத்திரங்கள் : சிவன், தேவர்கள், பிருங்கி முனிவர்

கைலாய மலையில் சிவன் தனித்திருக்கும் கோலம், தேவர்கள், முனிவர்கள் இறைவனைப் பாடிப் பராவுதல், அர்ச்சித்தல்.

காலனை உதைத்த கால காலனே போற்றி

ஆலம் உண்டு அபயம் தந்த ஆண்டவா போற்றி

பாலன் முருகனின் உபதேசம் பெற்றவா போற்றி

கோல மாவரை வில் வளைத்த கோனே போற்றி

புத்திக்கும் யுத்திக்கும் எட்டாத பெற்றியனே
முத்திக்கு வழிகாட்டும் முழுமுதற் பொருளே
பக்தர் தம் மனக்கோயில் குடிகொள் வோனே
தித்திக்கும் அருளமுதம் வாரி வழங்கிடுவீர்.

தேவர் I : மஹாதேவா தாழ்மையான விண்ணப்பம்.

சிவன் : தயங்காது கூறுங்கள்.

தேவர் : எத்தனை காலம்தான் இவ்வாறு தனித்திருந்து அருள் பாலிக்கப் போகிறீர்கள் கவாமி.

சிவன் : ஏன் நான் தனித்திருந்து அருள்பாலிப்பதில் ஏதும் குறை காண்கிறீர்களா?

தேவர் I : இல்லை இல்லை பிரபோ. தங்களின் அருளாட்சியில் குறையா?

தேவர் II : தேவதேவா உமா மகேஸ்வரராக இருக்கும் அந்த அந்புத கோலத்தை மீண்டும் கண்குளிர காண ஆசைப்படுகிறோம் அப்பனே.

தேவர்கள் அனைவரும் : ஆமாம் மகேஸ்வரா, உமையவள் நேசா

சிவன் : (ஒரு ஆழ்ந்த சிந்தனையுடன்) எதற்கும் ஒரு காலமும் நேரமும் வேண்டுமல்லவா?

தேவர்கள் : ஆமாம் பிரபு ஆமாம்.

சிவன் : என்னை அடையப் பூவுலகில் உமை தவம் செய்கிறாள். விரைவில் உங்கள் சித்தம் நிறைவேறும். ஏன.... என் ஏக்கமும் தான்.

பிருங்கி முனிவர் : (பாடிக்கொண்டு வருதல்)

அரகர சிவ சிவ நமச்சிவாயா
குஞ்சிதபாதா கனக ச'பேசா
உன்பாதம் பணிந்தேன் உன்னத நாதா
உய்ந்தனன் அடியேன் உய்ந்தனனே

சிவன் : வாரும் பிருங்கி மகா முனிவரே வாரும்.

பிருங்கி : இறைவா, முழுமுதற் பொருளே. ஏகாங்கியாக தாங்கள் வீற்றிருக்கும் இக்கோலத்தைக் காண எனது கண்கள் என்ன தவம் செய்தனவோ?

(ஏனைய தேவர்கள் திடுக்குற்று பிருங்கியை நோக்குதல். சிவன் அர்த்த புஷ்டியுடன் புன்னகை புரிதல்)

நான் பெற்ற பாக்கியமே பாக்கியம். பிறவிப் பயனை அடைந்துவிட்டது போல் பேரானந்தம் கொள்கிறேன் இறைவா.

சிவன் : என்ன பிருங்கி முனிவரே ஆனந்தத்தின் உச்சிக்கே போய் விட்டார் போல்லும்.

பிருங்கி : ஆமாம் ஆமாம் தேவா. பரமானந்தம் பரிபூரணானந்தம் (ஆனந்தக் கூத்தாடல்)

சிவன் : பிருங்கியாரே, எதற்கும் ஓர் எல்லை உண்டு. இது நீர் அறியாததா?

பிருங்கி : என்ன தங்களை வணங்கி ஆனந்திக்கவுமா?

சிவன் : (சற்று அழுத்தமாக) எதற்கும் தான். பற்றற்றான் பற்றை பற்று விடுதற்கே பற்ற வேண்டும் என்பதை நன்கு அறிவீர்தானே.

பிருங்கி : என்ன சற்று பூடகமாகவே பேசுகிறீர்கள் அப்பனே.

சிவன் : விரைவில் தெளிவான விடை காண்பீர் பிருங்கியாரே.

பிருங்கி : (ஒருவித ஏக்கத்துடன்) நானும் விடைபெறுகிறேன் வினோதரே.

சிவன் : மங்களாம் உண்டாகட்டும்.

பிருங்கி : (தாடியைத் தடவிக்கொண்டு யோசித்துக்கொண்டே) சம்போ மகா தேவா. சம்போ

(செல்லல்)

காட்சி - III

களம் : கைலாச மலை

பாத்திரங்கள் : எடுத்துரையர், தேவர்கள், சிவன், உமை, பிருங்கி முனிவர்.

எடுத்துரைஞர் I : உமை இறைவனை அடைய நீண்ட நாட்களாகத் தவம் செய்தாள். அத் தவத்தின் பயனாய் இறைவனின் வாம பாகத்தில் இடங்கொண்டாள்.

எடு II : தேவர்கள் மெய்மறந்து, நெக்கு நெக்குருகி ஆனந்த கூத்தாடினர். அதோ உமா மகேஸ்வரனாக இறைவனது திருக்கோலக் காட்சி கண்ணெயும் கருத்தையும் கவரும் மனோரம்யக் காட்சி.

எடு I : ஜயோ பாவம் பிருங்கி முனிவர். இனி இறைவனை எவ்வாறு ஏகாங்கியாய் வழிபடுவாரோ. பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

(எடுத்துரைஞர் மேடையை விட்டு நகர்தல்)

(கயிலை மலையில் உமா மகேஸ்வரனாக காட்சி அளித்து சிவன் வீற்றிருத்தல்.

தேவர்கள் அவர்களை வலம்வந்து வணங்கி ஆனந்தம் கொள்ளல்)

தேவர் I : இறைவா; பக்தர்களின் வேண்டுதலை ஏற்று ஏகாங்கியாய் தனித்திருந்த நிலை தவிர்த்து உமா மகேஸ்வரராக அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். மேலும் ஒரு வேண்டுதலை நாடி நிற்கிறோம்.

சிவன் : என்ன தேவரே மீண்டும் என்ன வேண்டுதல்.

தேவர் : எங்கள் உடலையும் உள்ளத்தையும் உயிரையும் உருக்கும் சிவசக்தி நடனத்தைக் கண்டு ஆனந்திக்க விரும்புகின்றோம் அம்மை அப்பா.

சிவன் : உமா பக்தர்களின் கோரிக்கையை கேட்டாயா?

உமா : பக்தர் விருப்பம் தங்கள் விருப்பம் மட்டுமல்ல என் விருப்பமும் தான். என் வாயாலே கூற வேண்டுமா நாதா.

(சிவசக்தி நடனம் இடம்பெறுதல். பின்னணியில் வயலின், மிருதங்கம் என்பன இடம்பெறும். பக்தர்களும் மெய்மறந்து ஆடி மகிழ்தல்.

அச்சமயம் பிருங்கி முனிவர் மீண்டும் வருதல். நிலைமையை பார்த்து திடுக்குறல், யோசித்தல். பக்தர்கள் சிவனையும் சக்தியையும் வலம்வந்து வணங்குதல். பிருங்கியின் தயக்கத்தைக் கண்ட சிவன் கூறுதல்)

சிவன் : பிருங்கியாரே என்ன யோசனை. எமது சந்நிதானத்தில் என்ன பிரச்சினை உமக்கு.

உமை : பிரச்சினை எதுவானாலும் தீர்வு நிச்சயம். கூறும் பிருங்கியாரே.

பிருங்கி : (விநோதமாக உமையைப் பார்த்து) ஒன்றுமில்லை ஒன்றுமில்லை (திடீரென பின்வாங்கிச் செல்லல்)

உமை : (அங்கும் இங்கும் பார்த்துவிட்டு) எங்கே முனிவர் பிருங்கியை காணவில்லையே.

சிவன் : ஏதோ தயங்கி தயங்கி நின்றார். என்ன பிரச்சினையோ. ஒன்றுமாய் விளங்கவில்லை தேவி.

(பிருங்கி முனிவர் வண்டு வடிவம் கொண்டு சிவனை மாத்திரம் சுற்றி வந்து வழிபடல்)

உமை : (இறைவனைச் சுற்றி சுற்றி வண்டு பறப்பதை உண்ணிப்பாக அவதானித்துவிட்டு) என்ன ஒரே வண்டின் இரைச்சல், தங்களை மட்டும் சுற்றிச் சுற்றி பறந்துவந்து செல்கிறதே சுவாமி. ஒன்றும் புரியாத புதிராக இருக்கிறதே.

சிவன் : எனக்கும்தான்..... (சற்று யோசித்து) ஒருவேளை...

உமை : என்ன ஒருவேளை என்று கூறிவிட்டு மௌனம் சாதிக்கிறீர்கள்.

சிவன் : இல்லை இல்லை. இவ்வளவு காலமும் தனித்திருந்த என்னை வழிபட்டவன் உமா மகேஸ்வர மூர்த்தத்தில் எப்படி வழிபடுவது என சிந்தித்தால் இப்படி வண்டு வடிவம் கொண்டு வழிபட முடிவெடுத்தானோ அந்த பிருங்கி. யார் கண்டது?

உமை : (சுற்றே சீற்றுத்துடனும் பதப்பட்டத்துடனும்) என்ன உள்ளுகிறீர்கள். பிருங்கி முனி என்னை அவமதித்து வண்டு வடிவம் கொண்டு உங்களை மட்டும் வணங்கினானா? என்ன அவமானம். என்ன அவமானம். (அங்கும் இங்கும் கோபத்துடன் உலவுதல்)

- சிவன் : தேவி இது என்ன குழுறல், கொந்தளிப்பு.
- உமை : ம்... ம்... உங்கள் ஜாஸ் வார்த்தைகள் போதும் போதும். சிவனுக்கு நிகரான பலம் கொண்ட சரிநிகர் அந்தல்து கொண்ட இந்த உமையை அந்த பிருங்கி உதாசீஸம் செய்வதா? இது என்னை மட்டும் அவமதித்ததல்ல? பெண்குலத்தையே அவமானப்படுத்தியது என்பதை அறியுங்கள்.
- சிவன் : என்ன பெரிய பெரிய வார்த்தையெல்லாம் கூறுகிறாய்.
- உமை : உங்களுக்கு என் மனக்கொதிப்பு எங்கே புரியப்போகிறது. பாம்பின் காலை பாம்பறியும் என்பார்கள். நீங்களும் அந்த பிருங்கியின் இனம் தானே. என்ன நிலையில் இருந்தாலும் ஆண்வர்க்கம் ஆண்வர்க்கந்தான்.
- சிவன் : தேவி (உமையம்மையை சமாதானம் செய்ய முயல்ல)
- உமை : (இறைவனின் கையை உதற்றிவிட்டு) எவ்வளவு மன அழுத்தம் இருக்கவேண்டும் அந்த பிருங்கிக்கு. (மிக ஆக்ரோஷமாக நடந்து அங்கும் இங்கும் பார்த்துவிட்டு) வஞ்சக நஞ்சன் பிருங்கியே வா இங்கே. (பிருங்கி நடுங்கியபடியே வருதல்) உன் நரித்தனம் இந்த அகிலாண்ட நாயகியிடமுமா? சக்தியின்றி சிவம் இல்லை. சிவம் இன்றேல் சக்தி இல்லை என வேதங்களும் புராணங்களும் போற்றுவதை அறியமாட்டாயா? அல்லது அறிய விருப்பமில்லையா? நீ என்னை தவிர்த்து சிவனை மட்டுமே வழிபட்டது பெண் இனத்திற்கே மாபெரும் தலைக்குனிவி. அநியாயம் உன் தவவலிமை அனைத்தும் அழிவதாகுக. இது உலக மகா சக்தியின் சாபம்.
- (பிருங்கி முனிவர் நடுநடுங்கி நடக்க இயலாமல் தள்ளாடுதல். இந்நிலையைக் கண்ட சிவன் ஒரு தடியை அவருக்கு கொடுத்து உதவுதல். இதைக் கண்டு மென்மேலும் சீறிப் பாய்கிறாள் அன்னை)
- உமை : ஏதேது நன்றாய் இருக்கிறது உங்கள் வேலை. மனைவியை அவமதித்தவனை தண்டிக்காது அவனுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டுவது, வக்காலத்து வாங்குவது, என் நெஞ்சம் கொதிக்கிறது. இவ் வஞ்சக நிலைக்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டும். விடிவு பிறக்கவேண்டும்.

(சிவன் திருக்கத்து நிற்றல்) அதுவரை இக்கயிலையில் ஒரு கணப்பொழுதும் தரித்திரேன். இன்றே இப்பொழுதே செல்கிறேன்.

சிவன் : தேவி ஏன் இந்த ஆவேசம். பிருங்கி செய்த தவறுக்கு ஏன் எனக்கு மீண்டும் இந்த தனித்த வாழ்வு - தண்டனை.

உமை : ஒரு சமாதானமும் எனக்கு வேண்டாம். இறைவா வேண்டாம். நீதி கிடைக்கும் வரை போராடுவேன். சரிநிகர் உரிமை கிடைக்கும் வரை என் போராட்டம் ஓயாது. வருகிறேன்.

காட்சி - IV

களம் : கைலாச. ம்ரலை

பாத்திரங்கள் : எடுத்துரைஞர் I, எடுத்துரைஞர் II, சிவன், உமை எடுத்துரைஞர் I : மலையத்துவச பாண்டியன் மகளாகப் பிறந்து பல ஆண்டு காலம் தவம்செய்து சிவனை அடைந்த உமைக்கு மீண்டும் வேதனை, சோதனை. பிருங்கி என்ற முனிவன் வடிவில் அந்தோ பரிதாபம்.

எடு II : அகப்பற்று புறப்பற்று அகங்காரம் மமகாரம் எல்லாம் நீங்கிய தவமுனிவனுக்கு உமையை வணங்க மனம் இல்லையாம். என்னே மனப்பான்மை என்னே ஆணாதிக்க சிந்தனை. இது பண்டு தொட்டு வேறுவேறு வடிவில் நடந்துவரும் கொடுமை.

எடு I : இது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். கைலயங்கிரியை நீங்கி வந்த உமை என்ன செய்தாள். எல்லாம் விதிப்பயன் எனப் பேசாது இருந்தாளா? அல்லது காலங்காலமாய் பெண் இனம் அனுபவிக்கும் துன்பம் என துவண்டு சோர்ந்தாளா?

எடு II : அதுதான் இல்லை. கைலையை விட்டு நீங்கியவன் நேரடியாகப் பூவுலகம் வந்தாள். கெளதம் முனிவரின் ஆலோசனை பெற்று கேதார கெளரி நோன்பு நோற்றாள். தன் என்னை ஈடேற மீண்டும் தவம் செய்தாள். அதோ எம் அம்மை தவக்கோலத்தில்.

உமை தவம் செய்யும் காட்சி

(விரும்பிய வடிவில் இக்காட்சி அமைக்கலாம், சிவன் காட்சி கொடுத்தல்)

- சிவன் : உமையே என் ஆருயிர் துணையே. உன் விருப்பம் எதுவோ? நிறைவேற்ற சித்தம் கொண்டோம்.
- உமை : (கண்விழித்து இறைவனை நோக்கி) இறைவா முழுமூர்த்தி களில் ஒருவரான மஹாவிஷ்ணு மார்பில், அவர் துணை இலக்குமி இடம் கொண்டாள். சரஸ்வதியோ தன் நாயகன் பிரமன் நாவில் நடம் புரிகிறாள்.
- சிவன் : ஆமாம்.... அதற்கும் உன் வரத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்.
- உமை : இவர்களை இவர்கள் நாயகர்கள் நினைத்தால் தம் மார்பில் நின்றும், நாவில் நின்றும் அகற்றிவிடலாம்.
- சிவன் : உண்மைதான், உண்மை தான். அப்படியென்றால்.... நீ என்னிடம் எவ்வாறு இடம்கொள்ளப் போகிறாய்?
- உமை : என்றென்றும் எக்காலத்திலும் தங்களிடம் இருந்து அகற்ற முடியாத வேறுபிரித்தறிய முடியாத நிலையில், தங்களுடன் ஒன்றித்திருக்கும் இடம், இடம் தரவேண்டும்.
- சிவன் : எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே தேவி.
- உமை : எல்லாம் அறிந்த உங்களுக்கு மேலும் விளக்கமா? என்றாலும் கூறுகிறேன். தங்கள் உடலின் அரைவாசிப் பகுதி எனது சொருபமாக வேண்டும். ஒரு காதில் குண்டலமும் மறுகாதில் தோடும், ஒரு புறம் புலியாடை, மறுபுறம் மங்கை உமை இவள் ஆடை, சிலம்பு ஒரு காலில், வீரக் கழல் மறுகாலில் இன்னும் விளக்கம் தேவையா அல்லது.....
- சிவன் : வேண்டாம் வேண்டாம் நன்கு புரிந்தது. அர்த்த நாள்ஸ்வரர் மூர்த்தத்தை வேண்டி நின்றாய். அதுதானே உன் வேண்டுகோள் - வரம்.
- உமை : சாட்சாத் அந்த வடிவமே இறைவா.
- சிவன் : உமையே பெண் ஆணிற்கு சரிநிகர் சமானமானவள். சம அந்தஸ்து உடையவள் என்பதை உலகுக்கு உணர்த்தவே பிருங்கி முனிவர் மூலம் இந்த நாடகம் ஆடுனோம்.
- உமை : போதும் உங்கள் விளையாட்டு நாடகம்.

சிவன் : நீ மட்டும் என்ன குறைந்தவளா? பெண் நினைத்தால் எச் சவால்களுக்கும் முகம்கொடுத்து தன் உரிமைக்காக இறுதிவரை சளைக்காது போராடி வெற்றிபெறுவாள் என்பதை உன் தவத்தின் மூலம் நிருபித்துவிட்டாயே. இதோ தந்தோம் அர்த்த நாளீஸ்வரர் மூர்த்தம் கொண்டோம்.

தில்லானா.... சிவன் உமை.

கல்லூரி வாணி விழாவில் அரங்கேறியது - 2007

பாரம்

நெடுஞ்செழியன் கல்லூரி

ஒத்துப்பாடு நிறுத்துப்பாடு நிறுத்துப்பாடு
நிறுத்துப்பாடு நிறுத்துப்பாடு நிறுத்துப்பாடு
நிறுத்துப்பாடு நிறுத்துப்பாடு நிறுத்துப்பாடு

நெடுஞ்செழியன் கல்லூரி

அறத்தொடு நின்ற அன்பினள்

காட்சி - I

களம் : மலை சார்ந்த காட்டுப்பகுதி

பாத்திரங்கள் : தலைவி பூங்குழலி, அவனுடைய உயிர்த்தோழி சுடர்த்தொடி, ஏனைய தோழிகள் மூன்று பேர், வைத்தியர், செவிலித்தாய்.

(தலைவி ஏதோ யோசனையில் உலாவிக் கொண்டிருத்தல். சிறிது நேரத்தில் தோழியர் வருதல். தலைவியின் நிலை கண்டு தமக்குள் சைகை காட்டல். அப்போது உயிர்த்தோழி சுடர்த்தொடி மெதுவாக நடந்துவந்து அவள் கண் பொத்துதல்)

தலைவி : யாரது? என் கண்களைப் பொத்துவது.

சு.தொடி : யாரென்றுதான் கூறு பார்ப்போம்.

தலைவி : (சுப்ரதொழியின் கைகளை அகற்றியது) யாராடி சுப்ரதொழியா? பொல்லாத குறும்புக்காரியதி.

சு.தொடி : என்னடி ஆழ்ந்த யோசனை. அதோ பார் தோழிகள் எல்லோரும் விளையாட வந்துவிட்டனர். நீ வரவில்லையா.

தலைவி : வருகிறேன் (அசிரத்தையாகக் கூறுதல்)

தோழி I : இன்று என்ன விளையாட்டு விளையாடுவோம்?

தோழி II : (சற்று யோசித்துவிட்டு) கண்கட்டி விளையாடுவோமா?

தோழி III : நல்ல யோசனைதான். மாருக்குக் கட்டுவது?

தோழி I : சுடர்த்தொடிக்குக் கட்டுவோமா?

சு.தொடி : ஜயையோ எனக்கு வேண்டாம்.

தோழி II : அப்படியானால் பூங்குழலிக்குக் கட்டுவோம்.

பூங்குழலி : ம் ம் நான் மாட்டேன்.

தோழி III : அப்படியானால் எனக்கே கட்டுங்கள்.

(தோழி III க்கு தோழி II கண்கட்ட எல்லோரும் விளையாடுதல். பூங்குழலி ஈடுபாடின்றி விளையாடுதல். இடையிடையே சுடர்த்தொடி அவளையும் ஈடுபடுத்த முயற்சித்தல். சுற்றில் பூங்குழலி பிடிப்பால். பின்பு தோழியர் கைகொட்டிச் சிரித்தல்)

தோழி III : (தன் கட்டுக்களை அவிழ்த்துவிட்டு) யாரது பூங்குழலியா? ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே. ஒருபோதும் கைக்கு அகப்படாதவள் இன்று எப்படிப் பிடிப்பாள்.

தோழி II : அவள் இங்கு இருந்தால்தானே. உடல்தான் இங்கே. மனம் எங்கேயோ?

தோழி I : இவளை நான் அர்மத்திலிருக்கிற கவனிக்குக் கொண்டிருக்கிறேன் இவள் இன்று வழமை போலவே இல்லை.

தோழி III : என் அருமைத் தலைவியே உன் மனம் சென்ற இடத்தைக் கூறுமாட்டாயா?

பூங்குழலி : என்ன தோழியரே உங்கள் பேச்சு எங்கெங்கோ செல்கிறது. எனது உடலும் உள்ளமும் நலமாய்த்தான் இருக்கிறது. ஆனால்.... இந்த விளையாட்டுத் தான் சற்று அலுப்புத்தட்டுகிறது.

ச. தொடி : அப்படியானால் (சுற்று யோசித்துவிட்டு) பூப்பந்தாடுவோமா?

பூங்குழலி : நீ என் உயிர்த் தோழி ஆயிற்றே. எனக்குப் பிடித்த விளையாட்டை நன்றாகவே இனங்கண்டுள்ளாய்.

ச. தொடி : விளையாட்டை மாத்திரமா அல்லது எல்லாவற்றையுமா?

தோழி III : என்னாடி சுடர்த்தொடி புதிர் போடுகிறாய்.

தோழி II : எங்களுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

தோழி I : சுற்று விளக்கமாகத்தான் கூறேன்.

ச. தொடி : நான் சும்மா ஒரு பேச்சுக்குத்தான் சொன்னேன். இல்லையா பூங்குழலி.

பூங்குழலி : தோழியரே உங்கள் உறையாடல் என்னை மிகவும் வாட்டுகிறது. வீண் பேச்சை விட்டு விளையாட வாருங்கள் நேரமாகின்றது.

(தலைவி, தோழியர் அனைவரும் பூப்பந்தாடுதல். பந்தாடிக் கொண்டிருக்கையில் பூங்குழலி தலைசுற்றுவதாக பாவனைசெய்தல். சுடர்த்தொடி என்னவென வினவ ஒன்றுமில்லை எனத் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு விளையாடல். சிறிது நேரத்தில் பூங்குழலி மயங்கிவிழுதல். சுடர்த்தொடி ஓடிவந்து பூங்குழலியைத் தன் மடியில் கிடத்தல். தோழியரும் ஓடிவருதல்)

தோழி II : பூங்குழலிக்கு என்ன நடந்தது. (பதற்றத்துடன் வினவ, ஒரு தோழி விசுறுதல், மறு தோழி உடம்பைத் தொட்டுப் பார்த்தல்)

ச. தொடி : யாராவது சிறிது நீர் கொண்டு வாருங்கள்.

(தோழி III நீர் கொண்டு வரச் செல்லுதல். பின்பு நீர் கொண்டுவந்து தெளித்தல்)

தோழி I : (அவள் உடம்பை தொட்டுப்பார்த்து) உடம்பு நெருப்பாகக் கொதிக்கிறது. இந்த வெப்பத்தைத் தணிக்கச் சற்றுச் சந்தனம் அரைத்துப் பூசவோம்.

ச. தொடி : நல்ல யோசனை. அப்படியே செய்.

தோழி I : சரி (சந்தனம் அரைத்துவரச் செல்லல்)

ச.தொடி : (சற்று யோசித்துவிட்டு) ஏதற்கும் ஊர் வைத்தியரை அழைத்து வந்து இவளின் நோய் யாதென அறிவுதே சிறந்தது.

தோழி II : நாமிருவரும் அவரை அழைத்துவரச் செல்கிறோம். (இரு தோழியரும் செல்லல்)

(தலைவி பூங்குழலியும் உயிர்த்தோழி சுடர்த்தொடியும் தணித்திருந்து உரையாடல்)

ச. தொடி : (பூங்குழலியின் முகத்தை வருடி) என்ன பூங்குழலி இப்போது எப்படி இருக்கிறது?

பூங்குழலி : சற்றுப் பரவாயில்லை (சுடர்த்தொடியின் மடியிலிருந்து மேதுவாக எழுந்து இருத்தல்)

ச. தொடி : என் உயிர்த் தலைவியே. உனது இந்த நிலைக்கு என்ன காரணம்? ஏதாவது மனக் கவலையா? உன் மன்றிலையை ஒழிக்காமல் சொல்.

பூங்குழலி : ஒன்றுமில்லையடி. நேற்றிரவு சற்று உறக்கம் குறைந்து விட்டது. அதுதான் இப்படி.

ச. தொடி : சிரித்துவிட்டு சும்மா மழுப்பிக் கூறாதே. உன்னை அறியாதவளா நான்? எனக்குச் சொல்ல இஷ்டமில்லா விட்டால் நான் போகிறேன். உனக்கு விருப்பமானவர் களுக்குக் கூறு. (பொய்க் கோபத்துடன் எழுந்து ஓரடி வைத்தல்) உடனே பூங்குழலி எழுந்து சுடர்த்தொடியை பிடித்து உரையாடல்)

பூங்குழலி : என் உயிர்த்தோழியே என்மீது இப்படிக் கோபிக்கலாமா? நீயும் என்னை இப்படி அலட்சியப்படுத்தினால் (கலங்குதல்)

ச. தொடி : (பதநிக்கொண்டு) என் கண்மணியே பூங்குழலி. உன் மனக் குழப்பத்தை மனந்திறந்து கூறு. உன் கலக்கம் தீர் வழி பிறக்கும்.

பூங்குழலி : வந்து.... வந்து.....

ச. தொடி : ம... ம.... சொல்லு.

பூங்குழலி : சில தினங்களுக்கு முன்பு தினைப் புளத்தில் நம்மோடு சிறு பராயத்தில் விளையாடிய அந்த சிறுபட்டியை உள்ளங்கவர் அழகனாகக் கண்டேன். கால மகளின் அற்புத்ததை என்னென்பேன்.

ச. தொடி : சிறு பராயத்தில் எத்தனை சிறுவர், சிறுமியர் நம்மோடு விளையாடி இருப்பார்கள். யாரை நீ கூறுகிறாயோ? நினைவு வருகுதில்லையோ?

தலைவி : என்னடி சுடர்த்தொடி? குறுகுறுத்த அந்தக் கண்களும், துடுக்குத்தனமும் நிறைந்த அந்தப் பட்டியை எப்படித்தான் மறக்கமுடியும்.

ச. தொடி : (சற்று யோசித்துவிட்டு) பூங்குழலி நாம் சிறு பராயத்தில் மணல் வீடு கட்டி விளையாடுவோமே அப்போது ஓடிவந்து எமது மணல் வீட்டை காலால் சிதைத்து மகிழ்வானே. அந்தக் குறும்புக்காரணயா கூறுகிறாய்.

பூங்குழலி : அவனே தான் தோழி

ச. தொடி : ஒ....ஒ.... அதுவா சங்கதி. அவன் மிகப் பொல்லாதவ னாயிற்றே. நாம் சிறு பராயத்தில் சோறு சமைத்து விளையாடியபோது அதைக் கொட்டிச் சிந்தி எம்மை நோகடித்தவனாயிற்றே.

பூங்குழலி :: அது மட்டுமா? இன்னொரு நிகழ்ச்சி உண்டு நினைவு வரவில்லையா?

ச. தொடி : வேறு என்ன (யோசித்தல்)

பூங்குழலி : நம் கூந்தலில் குடிய பூமாலையை அவன் பறித்தது. நாங்கள் அழுதுகொண்டே அவனைத் துரத்தியது. அவன் அதைப் பார்த்துச் சிரித்தது எல்லாம் என் கண்முன் நிழலாடுகிறதுடி.

ச. தொடி : என் தலைவியே அவன் நினைவு மீட்டல் முடிந்துவிட்டதா? அல்லது இன்னும் தொடருமா.

பூங்குழலி : என் இனிய சுடர்த்தொடி, நாம் சற்றுமுன் பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தோமே அப்போது....

ச. தொடி : அப்போது என்னாடி, ஏன் தயக்கம். சொல்லடி.

பூங்குழலி : நாம் சிறு பராயத்தில் பந்து விளையாடிய காட்சி. அப்பந்தை அவன் எடுத்துக் கொண்டோடிய நிகழ்ச்சி எல்லாம் என் மனத்திறரயில் விரிந்துசென்றது. அவளாவுதான் என் நினைவு இழந்துவிட்டேன்.

ச. தொடி : என் இனிய தலைவியே மீண்டும் அந்தப் பட்டியின் மயக்கமா. வைத்தியர் வருமுன்பே உனது நோயை இந்தக் காதல் நோயை நன்கு அறிந்துவிட்டேன். இந்த நோய் வைத்தியத்திற்குக் கட்டுப்படுமா அல்லது....

பூங்குழலி : எப்பொழுதும் என்னைக் கிண்டல் செய்வதே உன் தொழிலாகி விட்டது. இல்லையாடி. (அப்போது வைத்தியர் வருதல்)

தோழி : சுடர்த்தொடி வைத்தியர் வருகிறார்.

ச. தொடி : வாருங்கள் ஜயா வைத்தியரே.

வைத்தியர் : (பூங்குழலியை நோக்கி) என்ன நடந்தது.

ச. தொடி : ஜயா, நாம் வழிமீபோல் பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம். சிறிது நேரத்தில் தலை சுற்றுகிறதென்றவள். பின்பு சுற்றுநேரம் கழிய மயங்கிவிட்டாள்.

வைத்தியர் : (தலைவியை நன்றாக உற்றுப்பார்த்து) குழந்தாய், முன்பும் நீ இப்படி மயங்கி உள்ளாயோ? (தலைவி இல்லையென தலையாட்டல்)

ச. தொடி : ஒருபோதும் இல்லை ஜயா. மிகுந்த உற்சாகத்துடன் மான் கண்ணு போல துள்ளித் திரிவாள் ஜயா.

வைத்தியர் : அப்படியா (சிறிது யோசித்துவிட்டு) குழந்தாய் சுற்று இப்படி உட்கார்.

(பூங்குழலியும் சுடர்த்தொழியும் இருக்க வைத்தியரும் இருத்தல். பின்பு நாடி பிடித்து பார்த்தல். நாடி ஓட்டம் சரியாக இருப்பதாக பாவனை செய்தல்)

வைத்தியர் : குறிப்பிடும்படி, பாரதாரமான நோய்கள் இருப்பதற்கான அறிகுறிகள் எதுவுமே இல்லை. ஆனால் உடலில் பித்தம்தான் சுற்று அதிகரித்திருக்கிறது. அதுதான் இவளது இந்தத் தலைச்சுற்றலுக்கும் மயக்கத்திற்கும் காரணம்.

(தன் மடியில் இருந்து பச்சிலையை எடுத்து) இந்தப் பச்சிலையை நன்கு கசக்கி சாறு பிழிந்து தேனுடன் கலந்து கொடுக்க பித்தம் தணியும்.

(பச்சிலையை கசக்கி தோழியின் கையில் சாறு பிழிந்து சிறிது தேனும் கலக்கிறார்)

ச. தொடி : பூங்குழலி இதைக் குடி.

பூங்குழலி : (ஒருவாய் குடித்து) கசக்கிறது.

வைத்தியர் : (சிரித்துவிட்டு) கசப்பை நீக்கத்தானே தேன் சேர்த்தேன். பச்சைக் குழந்தையம்மா. மருந்தை முழுவதும் குடித்தால்தானே நோய் தீரும். (சுடர்த்தொடி மிகுதி மருந்தை ஊட்ட பூங்குழலி கஷ்டப்பட்டுக் குடித்தல்)

ச. தொடி : ஜயா இவள் மிகவும் மெலிந்தும் வெளிறியும் உள்ளாள். இதற்கும்.....

வைத்தியர் : மருந் துண் டு பெண் னே. ஆனால் அது உன்னைப் பொறுத்தது.

ச. தொடி : என்னைப் பொறுத்ததா? என்ன கூறுகிறீர்கள்.

வைத்தியர் : அவசரப்படாதே பெண்ணே. நான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். தினமும் மாதுளம்பழுத்தைச் சாறுபிழிந்து அதில் சிறிது தேன் கலந்து உன் தலைவிக்கு உண்ணைக் கொடு. சில நாட்களில் உன் தலைவி பழைய நிலைக்கு மீண்டிடுவாள். (பூங்குழலியைப் பார்த்து) என்ன குழந்தாய் பழச்சாறு கசக்காதுதானே. குடிப்பாய்தானே (பூங்குழலி வெட்கப்பட்டு சிரித்து தலையாட்டல்)

வைத்தியர் : நான் வருகிறேன். (இரண்டடி எடுத்து வைத்து) (தனது மடியில் இருந்து பச்சிலையை எடுத்து) பெண்ணே இந்தப் பச்சிலையை மூன்று வேளை சாறு பிழிந்து கொடு. (பூங்குழலியை பார்த்து) குழந்தாய் வேளை தவறாது மருந்துண்ண வேண்டும் என்ன. (வைத்தியர் செல்லுதல்)

பூங்குழலி : வைத்தியரின் மருந்து என் மன வேதனையைத் தீர்க்குமா?

ச. தொடி : பாவம் வைத்தியர் உன் காதல் பித்தை எவ்விதம் அறிவார்.

(செவிலித்தாய் சுடர்த்தொடி, பூங்குழலி என அழைத்துக்கொண்டு பதற்றத்துடன் வருதல்)

செவிலித்தாய் : கண் னே பூங்குழலி என்னம் மா நடந்தது. பந்து விளையாடும்போது மயங்கிவிட்டாயாமே. வழியில் உன் தோழியர் கூறினார். என் உள்ளாம் எல்லாம் பதறுகிறது மகளே.

ச. தொடி : இவள் மயங்கியதும் என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை தாயாரே. இவள் நோய் யாதென அறிய வைத்தியரை அழைப்பித்தேன்.

செ. தாய் : வைத்தியர் என்ன கூறினார்?

ச. தொடி : கவலைப்படும்படியான நோய் எதுவும் இல்லை என்றார். பித்த மிகுதியாலேதான் மயக்கமடைந்ததாகக் கூறினார்.

செ. தாய் : என் மனம் இப்பொழுதுதான் சற்று ஆறுதலடைகிறது.

ச. தொடி : பச்சிலை மருந்தும் தந்துசென்றார் அம்மா.

(செவிலித்தாய் சற்று யோசித்தல்)

ச. தொடி : தாயாரே இவள் மிகவும் வெளிறியும் மெலிந்தும் உள்ளாள்.

செ. தாய் : கைவளையல் கூட கழன்று விழுகிறது பெண்ணே.

ச. தொடி : இவளுக்கு என்ன நோயென்றே தெரியவில்லை. ஆனால் வைத்தியரோ பயப்படும்படி எதுவும் இல்லை என்றுவிட்டார்.

செ. தாய் : வைத்தியம் மட்டும் இதற்குப் போதியதன்று பெண்ணே. நமது குல வழக்கப்படி வேலன் வெறியாட்டம் நடாத்துவித்தலும் அவசியம் மகளே.

ச. தொடி : நானும் இது பற்றி சிந்தித்தேன் தாயாரே.

செ. தாய் : வேலன் வெறியாட்டம் நடாத்துவித்து, இவள் நோய் யாதென குறிகேட்டு அறியவேண்டும். அப்போதுதான் என் மனம் சாந்தி அடையும். இவளது நோயும் பூரண சுகப்படும்.

ச. தொடி : தாயாரே, மிக விரைவில் வெறியாட்டத்திற்கான ஒழுங்கு களைச் செய்யுங்கள். நான் இவளை இல்லத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறேன்.

காட்சி - II

களம் : மலை சார்ந்த காட்டுப்பகுதி

பாத்திரங்கள் : வெறியாட்டம் நடாத்தும் பூசாரி, உதவியாள், செவிலித்தாய்; தலைவி, உயிர்த்தோழி.

பூசாரி : பெண்ணே வெறியாட்டத்திற்கான பொருட்களை கொண்டுவா.

(உதவியாள் ஒல்வொரு பொருட்களாய் கொண்டுவருதல். பூசாரி அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி வைத்தல்)

பின்பு பின்னணி இசை பூசாரிக்கு மெல்ல மெல்ல கலை வருதல். பின் ஆடுதல். பின்பு ஆடிக்கொண்டே பாடுதல்.

(உடுக்கு, சங்கு ஒலிகள் பின்னணியில்)

பூசாரி : அழகிய மலைச் சாரவிலே பெண்ணே அந்தி மயங்கும் வேளையிலே திங்கள் வதனக் கண்ணியருடன் தினைப் புனமே காவல் செய்கையிலே

(உடுக்கு ஒலி பின்னணி, ஆடுதல், பின் பாடுதல்)

பூசாரி : நோய் ஒன்று நீ கண்டது மெய்யே. என் சொல்லில் என்றும் இல்லையே போய்யே.

(உடுக்கு ஒலி, ஆட்டம்)

நோய் கண்ட நாள் முதலாய் - அம்மா
பேயாக அலைகின்றதுன் மனமே

(உடுக்கொலி, ஆட்டம்)

உணவில்லை உறுக்கமில்லை - என்ன
ஊராரும் பழிக்கின்றார் பெண்ணே.

(உடுக்கொலி துரிதகதி, வெறி ஆட்டமும் துரிதப்படல்)
வெறியாட்டில் நான் கண்டேன் நோயை

வேலன் வெறியாட்டில் நான் கண்டேன் நோயை
விரைந்து குணமாகும் சேயே

(உடுக்கொலி குறைந்து ஆட்டமும் நிற்கிறது)

(பின்பு பெண்ணுக்கு ஆசி கூறல்)

பூசாரி : பெண்ணே உன் கவலைகள் யாவும் தீரும். காலங்கள் நல்லனவாகும். சென்று வா.

(மூவரும் பூசாரியை வணங்கி மெல்ல மெல்லச் செல்லல்)

செ. தாய் : சுடர்த்தொடி தினைப்புள அறுவடை யாவும் முடிவடைந்து விட்டன. என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட இவளை இவளின் அன்னையிடம் மீண்டும் கவனமாக ஒப்படைத்துவிடு.

ச. தொடி : அப்படியே செய்கிறேன் தாயாரே.

செ. தாய் : என் அருமை மகளே. எதற்கும் கலங்காதே. உன் எண்ணங்கள் யாவும் சித்திக்கும். நன்றாக ஓய்வெடு.

(உச்சி மேந்து வழியனுப்பல்)

காட்சி - III

களம் : காட்டுப்பகுதி

பாத்திரங்கள் : தலைவன், பாங்கன்

(பின்னணி இசை இசைக்கப்படல். தலைவனும் பாங்கனும் அங்கும் இங்கும் ஓடி வேட்டையாடுவதான பாவனை, நான்கு திசையும் சுற்றி ஓடுதல். இலக்கு பார்த்தல்)

பாங்கன் : தலைவா அந்த திசையிலேயே மான் ஓழியது.

(தலைவன் இலக்குப் பார்த்து அம்பெய்தல். மான் தப்புதல்)

தலைவன் : சாய், அது நம் கைக்கெட்டாமலே மறைந்துவிட்டதே.

பாங்கன் : ஆம் ஆம் தலைவா (பின்பு இருவரும் மானை தேடி ஓடுதல். ஆனால் மான் இவர்களுக்கு பிடிப்பாது ஓடிவிடல்)

தலைவன் : இன்று எங்களுக்கு நல்ல நாள் இல்லைபோலும். அந்த மான் எத்தனை பாசாங்கு காட்டிற்று. சுற்றில் எம் கைக்கு எட்டாமலேயே தப்பிவிட்டது.

பாங்கன் : ஆமாம் தலைவா. நாம் மீண்டும் முயற்சித்து அது சென்ற திசை நோக்கி செல்வோமா?

தலைவன் : மிகக் கணள்பாய் இருக்கிறது. வேட்டையாடலை இன்று இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்வோம். சுற்று இணைப்பாறுவோம்.

(தலைவன் அமர்தல். தோழன் அங்கும் இங்கும் பார்த்து ஒரு மரத்தில் மாங்காய் ஆய்ந்து வருதல்)

பாங்கன் : தலைவா இம் மாங்கனியை சுவைத்துப் பாருங்கள்.

(தலைவன் வாங்கி கடிக்க பாங்கனும் பக்கத்தில் இருந்து மாங்கனியை கடித்தல்) மதுரமான சுவை.

தலைவன் : ஆமாம் பாங்கா.

பாங்கன் : தலைவா, இப்படித் தான் அன்றும் ஒரு நாள் நாம் வேட்டையாடுகையில் மான் ஒன்று எமக்கு பல மாயங்கள் காட்டி தப்பிச் சென்றதே. நினைவு இருக்கிறதா?

தலைவன் : நல்ல நினைவு தோழனே. எப்படியும் அந்த மாண்த துரத்திப் பிடிப்பது என்று சபதம் எடுத்து அதனை வெகுதூரம் துரத்தி ஒடியதும் நல்ல நினைவு.

பாங்கன் : அந்த மான், உங்களை ஒரு தினைப்புளத்தருகில் ஏமாற்றி விட்டு ஒடியும் சென்றதல்லவா? அங்குதானே நீங்கள் உங்கள் உள்ளாம் கவர்ந்த மாண்யும் சந்தித்தீர்கள்.

தலைவன் : ஆமாம் (பெருமுச்ச விட்டுக்கொண்டு) அன்று அவளைப் பார்த்ததுதான். மீண்டும் அவளைப் பார்க்க இன்னும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. அவள் என் இதயத்தில் பெரும் சுமை ஏற்றிச் சென்றுவிட்டாள்.

பாங்கன் : அவள் இப்போது நந்தாய் வீட்டில் இருப்பதாகவும் அறிந்தேன்.

தலைவன் : அப்படியா?

பாங்கன் : அங்கு கட்டுக்காவல் மிக அதிகம். அவளைச் சந்திப்பதும் மிகக் கடினம் என நினைக்கிறேன்.

தலைவன் : உள்ளாங் கவர்ந்தவளைச் சந்திக்க காவல் என்ன செய்யும்?

பாங்கன் : நீங்கள் கூறுவதைப் பார்த்தால் இப்பொழுதே தலைவியைச் சந்திக்கச் சென்றுவிடுவீர்கள் போல் உள்ளதே. உங்கள் களைப்பு எப்படி நீங்கிற்றோ. நல்ல அதிசயம்தான்.

தலைவன் : தோழனே, என் தலைவியைக் காணும் ஆவல் மீதுரப் பெற்றேன். எவ்விதமும் அவளைச் சந்தித்தே தீருவேன்.

காட்சி - IV

களம் : தலைவியின் இல்லம்

பாத்திரங்கள் : தலைவன், தலைவி, தாய், உயிர்த்தோழி

(தலைவியின் வீட்டில் தாயும் தலைவியும் உரையாடல். மாலை தொடுத்துக் கொண்டிருத்தல்)

தாய் : என் செல்வமகளே, உன் உடம்பு தேறி இருப்பதைக் காண எவ்வாறு சந்தோஷமாய் இருக்கிறது. சற்றே திரும்பு. இந்த மாலையை உன் தலையில் குட்டிவிடுகிறேன்.

(மாலையை குட்டி மகளை அழகு பார்த்து)

என் கண்ணே உனக்குப் பட்டுவிடும் போல் உள்ளது.

(திருஷ்டி கழித்தல்)

(அப்போது தலைவன் வருதல்)

தலைவன் : வீட்டில் உள்ளோரே, வீட்டில் உள்ளோரே.

தாய் : (எழுந்து வெளியே சென்று) யாரப்பா நீ.

தலைவன் : நான் அயலூர்க்காரன். நீண்ட பாலை வெளியால் நடந்து களைப்பற்றேன். தாங்கமுடியாத தாகத்தால் வருந்துகிறேன். என் நீர் வேட்கையைத் தணியுங்கள்.

தாய் : (வீட்டின் உள்ளே நோக்கி) மகளே, தணியாத தாகத்தால் வருந்தும் இவனுக்கு நல்ல நீர் வார்த்து இவன் தாகத்தை நீக்கு. நான் தினை மணிகளை உலர்த்திவிட்டு வருகிறேன்.

(மகள் மருட்சியுடன் மெல்லச் செல்லல்)

தாய் : (இடைமறித்து) மகளே அந்தப் பொற்கலத்தில் நீர் முகந்து, அவனுக்கு நீர் வார்த்து, அவன் தாகத்தை தணிவித்து வா.

மகள் : சரி அன்னையே (பொற்கலத்தை எடுத்து வருதல்)

தலைவன் : என்ன பூங்குழலி என்னைத் தெரியாதவன் போல் உள்ளாய்.

தலைவி : சிறு பராயத்தில், தெருவில் நாம் விளையாடிய மணற் சிற்றிலை காலால் சிதைத்த பட்டியை எப்படி மறப்பேன்.

தலைவன் : இது தான் என்னை நினைவூட்டுகிறதா. வேறொன்றும் நினைவில் வரவில்லையா.

தலைவி : (நாணத்தூடன்) நீர் வேட்கையுடன் வந்தவன் வந்த காரியத்தைப் பார்ப்பது தானே. ஏன் இந்த வீண் பேச்சு. இதோ தண்ணீர் வார்க்கிறேன் குடியுங்கள். (தலைவி தண்ணீர் வார்க்க தலைவன் இரு கைகளையும் ஏந்தி குடித்தல். பின் தலைவியை நோக்குதல்)

தலைவி : நல்ல தாகம் போலும்.

தலைவன் : ஆமாம் பெண்ணே. உன்மேல் கொண்ட தணியாத தாகம்.

தலைவி : ம்... ம.... அன்ன அழைப்பாள். நான் விரைவில் போக வேண்டும். (மீண்டும் நீர் வார்த்தல்) தலைவன் ஒரு வாய் குடித்துவிட்டு தலைவியை பார்த்தல். பின் திடிரென அவள் கையை எட்டிப்பிடித்தல்.

(தலைவி ஒரு கணம் செய்வதறியாது திடுக்கிடல். பின்பு அன்னையை அழைத்தல்)

தலைவி : அன்னாய் அன்னாய் இவன் ஒருவன் செய்வதைப் பார்.

(இதைக்கேட்டு தலைவன் திடுக்கிட்டு கையை விடல். தாய் ஒடிவருதல்)

(பதற்றத்துடன் வந்து இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தல், பின்பு மகளை நெருங்கி)

தாய் : மகளே, ஏன் அழைத்தாய்? என்ன நடந்தது?

மகள் : அம்மா உனது கட்டளைப்பாடி இவனுக்கு நீர் வார்த்தேன். நீர் வார்க்கும்போது....

தாய் : நீர் வார்க்கும்போது....

மகள் : இவன் உண்ணும் நீர் விக்கி வருந்தினான். எனக்கு செய்வதென்னவென்று தெரியாத நிலை. அதனால் உண்ண அழைத்தேன்.

(தாயின் முகத்தில் இன்பமும் துன்பமும் கலந்த ஒரு உணர்ச்சி நிலை)

தாய் : (தலைவன் அருகில் சென்று) மகனே நீர் விக்கி வருந்தினாயா?

(தலைவன் ஆம் என்ற பாவனையில் கள்ளச் சிரிப்புடன் தலையாட்டல்)

தாய் : (தலைவனின் முதுகை வருடி) மகனே இனி விக்கல் நின்றுவிடும். நீர் அருந்தி ஆறிச்செல். நான் வருகிறேன்.

(தலைவி பின்பு மெல்லிய சிரிப்புடன் தலைவனுக்கு மெல்ல மெல்ல நீர் வார்த்தல். அவன் அதைக் குடியாது தலைவியை பார்த்து ஒரு சிரிப்பு சிரித்தல்)

தலைவி : தாகம் தீந்ததா?

தலைவன் : உன்னைக் கானும் வேட்கை தணிந்தது. உன்னையும் புரிந்து கொண்டேன். வருகிறேன். (நாலடி எடுத்து வைத்து) மீண்டும் வருவேன்.

(தலைவி அவன் சென்ற திசையை இமைக்காது பார்த்து நிற்க உயிர்தோழி வருதல்)

உ.தோழி : பூங்குழலி அங்கு என்னடி (என வினவி தானும் பார்த்தல்) பின்பு தலைவியின் முகத்தைப் பார்த்து, இன்று உன் முகம் என்றும் இல்லாத பிரகாசமாக இருக்கிறதே. என்னடி நடந்தது.

பூங்குழலி : இன்று அந்தப் பட்டி வந்தானடி.

சு. தொடி : என்ன! அந்தப் பட்டி வந்தானா.

பூங்குழலி : அன்னையும் யானும் இல்லில் இருக்கையில் இல்லில் உள்ளேரே. இல்லில் உள்ளேரே உண்ணும் நீர் வேட்டேன் என்றான்.

சு. தொடி : என்ன நீ நீர் வார்த்தாயா?

பூங்குழலி : அன்னை என்னை விளித்து, பொற்கலத்தால் நீர் முகந்து உண்ணும் நீர் ஊட்டி வா என்றாள்.

சு. தொடி : பின்பு என்னதான் நடந்தது.

பூங்குழலி : நான் நீருந்றுகையில் அந்தப் பொல்லாத பட்டி என் வணை முன் கை பற்றி நலித்தானடி.

சு. தொடி : ஜியையோ நலித்தானா.

பூங்குழலி : அன்னாய் இவன் செய்தது காண் என அன்னையை அழைத்தேன். அன்னை வந்தாள். உண்ணு நீ விக்கினான் என்றேன். அச்சமயம் அக் கள்வன் மகன் என்னைக் கடைக் கண்ணால் கொல்வான் போல் நோக்கி நகைக்கூட்டம் செய்தானடி.

சு. தொடி : நீ நல்ல சாமார்த்தியசாலியடி. அன்னாய் என்ற உன் அழைப்பு, அறத்துடன் நின்ற உன் அன்பினை அவனுக்கு உணர்த்திற்று. உன் நிலையை உன் அன்னையும் உணர்ந்திருப்பாள். அவன் மட்டும் என்ன உனக்கு

சளைத்தவனா. உன் உள்ளத்தைப் புரிந்துகொண்ட அவனின் மலர்ச்சியடி அந்தச் சிரிப்பு.

பூங்குழலி : சுடர்த்தொடி, மீண்டும் என் மனதைக் கொள்ளுகொண்டு சென்றானடி அந்தப் பொல்லாத கள்வன் மகன்.

ச. தொடி : என் இனிய தலைவியே ஏன் இந்தக் கலக்கம். உரிய காலத்தில் உங்கள் இருவரையும் நானே இணைத்து வைப்பேன்.

(சுடர்த்தொடி கேளாய்... என்னும் கலித்தொகைப் பாடலை கருவாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது)

**தமிழ்த்தினப் போட்டியில் வலய மட்டத்தில்
முதலாம் இடம்பெற்றது - 1999**

கங்குலும் பகல்பட வந்தான் (இராவணன் சீதை தர்க்கம்)

காட்சி - I

களம் : அசோகவனம்

பாத்திரங்கள் : சீதை, திரிசடை, காவல் அரக்கியர்

சீதை சோக மயமாகக் காட்சி அளித்தல்.

(பொருத்தமான இராக ஆலாபணையில் காட்டலாம்)

காவல் அரக்கியர் வருதல்

சீதையைப் பயமுறுத்தல். சீதை நிலை தடுமாறி கலங்கி குழந்தல்.

(பொருத்தமான ஜதி, பின்னணி இசை பயன்படுத்தலாம்)

காவல் அரக்கியர் இராவணனின் புகழ் பாடி ஆடுதல்.

இராகம் : மோகனம் தாளம் : கண்டசாபு

அண்டமெல்லாம் ஆளும் மன்னர்

அரக்கர்களின் தலைவன் இராவணேசர்;

மண்டலத்தில் அவர்க்கிணை யாருமுன்டோ;

அமரர் குலம் அவர்க்கடிமை யன்றோ

எத்திக்கு நோக்கிலும் அவரது ஆட்சி

தித்திக்கப் பேசிடுவோம் அவரது மாட்சி

எத்தனை எத்தனை சாதனை படைத்தார்

அத்தனை வெற்றிக்கும் நாங்களே சாட்சி.

(பொருத்தமான ஜதி பயன்படுத்தலாம்)

திரிசடை சீதையிடம் வருதல். காவல் அரக்கியரை அப்புறப் படுத்துதல். திரிசடை சீதைக்கு உணவளிக்க சீதை வெறுத்தல். பின்பு திரிசடையை நல்லவள் என இனங்காணல். தன் சோகக்கதையைக் கூறல்.

(பின்னணி இசையூடாகவும் ஊமத்தின் ஊடாகவும் இதனை வெளிப்படுத்தலாம்)

இராகம் : கர்நாடக காந்தாரி தாளம் : ஆகு

சீதை : தோழி நீ வாராய் என் ..

சோகக் கதைத்தனை கேளாய்

ஆழியான் என்னை அரவணைத்த நினைவெல்லாம்

பாழுஞ்சிறையில் என்னைச் சுற்றி வருகுதம்மா

எந்தன் மணாளும் இடக்கண் தூடித்ததம்மா
 இன்றும் தூடிக்கிறது நல்லதுதான் நடந்திடுமா
 என்னாதார் வருவாரா எனைச் சிறை மீட்பாரா
 கவலைகள் தீர்த்து களிப்படைய மாட்டேனா

(தோழி...)

சீதை தான் இராமனுடன் சந்தோஷமாக இருந்த பொழுதுகளை நினைவு கூரல்.

(திரிசடையும் சீதையும் உறைநிலையில் நிற்றல்)

இராகம் : ஹம்சானந்தி தாளம் : ஆதி

(பொருத்தமான ஜதி பயன்படுத்தலாம்)

இராமனும் சீதையும் பாடி ஆடுதல் (நினைவுக் காட்சி)

சித்திரகூடத்தின் சிங்கார அழகைப்பார்

சித்திரமே என் சீதையே என்னுயிரே

புள்ளினங்கள் இணைசேர்ந்து

இனிய கானம் மீட்டுதே

உள்ளம் கொள்ளை கொள்ளுதே

உன்மத்தம் ஆக்குதே

(பொருத்தமான ஜதியையோ ஸ்வரங்களையோ பயன்படுத்தலாம்)

துள்ளி ஓடும் புள்ளிமான்கள் மாயாஜாலம் காட்டுதே

அள்ளி அணைத்திடவே ஆவல்மிக மேவுதே

கட்டிலா மகிழ்வதரும் காட்சிபல கண்டிடினும்

ஒட்டி உறவாடும் இன்பம் அவை தந்திடுமா

(நினைவுக் காட்சி முடிவு, சீதையும் திரிசடையும் உறைநிலையில் இருந்து மீஞ்சுதல்)

திரிசடை சீதைக்கு ஆறுதல் கூறுதல்.

இராகம் : பிலகரி விருத்தம்

கவலைகளை நீ ஒழிப்பாய் கலங்காதிருப்பாயே

புலர்பொழுது வேளைதனில் கனவொன்று கண்டேன்

இராவணன் அழிந்திவோன் இலங்கை அழிந்துவிடும்

உன்கணவன் தான்வந்து உனைக் கூட்டிச் செல்வாரே

(இவ்வேளை சீதையை பார்க்க இராவணன் வருதல்)

காட்சி - II

களம் : அசோகவனம்

பாத்திரங்கள் : இராவணன், சீதை, திரிசடை, காவலர்க்கியர், தேவமகளிர்

இராவணன் வருகை

இராகம் : அடானா தாளம் : கண்டசாபு

வருகிறான் இராவணன் வருகின்றான்

அசோகவனத்தில் சீதையை நாடி

(வருகின்றான்....)

(பொருத்தமான ஜதியை பயன்படுத்தலாம்)

பத்துத் தலையிலும் மகுடங்கள் மின்ன

மகர குண்டலங்கள் காதினில் அசைய

கவசங்கள் தரித்த மார்பு ஒளிவீச

சீதையின் நினைவுகள் மனதினை வருட

கங்குலும் பகல்பட இராவணன் வந்தான்.

காவல் அரக்கியர் அப்புறம் போக

தேவ மகளிர் புடைகுழந்து வாழ்த்த

ஊர்வசி ரம்பையர் வரிசைகள் ஏந்த

தும்புரு முனிவர் கானம் இசைக்க

கங்குலும் பகல்பட இராவணன் வந்தான்.

இராவணன் சீதைக்கு கூறல்.

இராகம் : காபி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

எத்தனை காலம்தான் காத்திருப்பேனோ

எந்தனுயிர் ஜானகியே உள்ளம் கவர் நாயகியே

அனுபல்லவி

எண்ணம் எல்லாம் நீயே எங்கும் நின் உருவே

கண்ணுறங்கமுடியாது காமத்தினை ஏற்றுகின்றாய்

இராகம் : சிம்மேந்திர மத்யமம் - விருத்தம்

சீதை : பித்தனைப்போல் நீ வீணே பிதற்றுகின்றாய்

அத்தன் எந்தன் இராமன் பெருமை அறியாயோ

எத்தனை தான் உனக்கு இடித்துரைத்தாலும்

சித்தம் கலங்கியேன் சீரழிந்து பேசகின்றாய்

இராகம் : காபி

தாளம் : ஆதி

இராவணன் :

தாமரை விழியாளே எந்தன் தாகம் தீர்த்திடுவாய்
தேமதுரமொழிக்கறி தித்திப்பு ஊட்டிடுவாய்
காமன் எய்த மலரம்பு தீயாய் தகிக்குதடி
கோமளமே மனம் குளிர கட்டி அணைத்திடுவாய்.

இராகம் : நாட்டை - விருத்தம்

சீதை : எந்தன் தெய்வம் ராமன் பெருமை சொல்லக் கேட்டிடுவாய்
உந்தன் படையனைத்தும் அவர் ஒருவர்க்கு ஈடாகுமா
உத்தமன் இராமனின் ஒப்பந்ற மனைவி எனக்கு
சித்தம் கலங்கி ஏன் சீருகலைந்து பேசுகிறாய்.

இராகம் : மோகனம் தாளம் : கண்டசாபு

இராமனிடம் கொண்டுபோய் விட்டுவிடு
உயிர்பிழைக்க விரும்பின் விட்டுவிடு
கோழைபோல் வஞ்சகமாய்க் கவர்ந்தவனே
சுத்தவீரன் ஆனால் மாறுவேடம் ஏன் கொண்டாய்
சந்யாசியாக வேடம் ஏன் நீ பூண்டாய் பூண்டாய்.

இராகம் : சாமா

தாளம் : ஆதி

இராவணன் :

கண்மனியே கண்ணே என் நிலையைப் பாராயோ
என்மொழியை நீயும் காதிற் கொள்வாயே
எண்ணமதில் குழிகொண்டு என்னை வதைப்பவளே
என்மனதில் நீ இருந்தாய் கருணை காட்டிவிடு.

இராமனிடம் நீ சென்றால் அயோத்தியையே ஆண்டிடுவாய்
என்னுடன் நீ இருந்தால் முவுலகும் உன் வசமே
என் கண்ணே ஜானகியே என் குறையைத் தீர்த்துவிடு
உன் அடியில் நான் விழுந்தேன் என்குறையைப் போக்கிவிடு.

இராகம் : அமிரதவர்ஷினி - விருத்தம்

சீதை : கரும்புபோல் பேசுகிறாய். கயவனே கேட்டிடுவாய்

இரும்பை ஒத்த என்மனது மாறாது மாறாது
துரும்பே சென்றுவிடு தூயவனை நினைத்துவிடு
கொடும்பகையைத் தேடாதே கோனாய் இருந்துவிடு.

இராகம் : அமிர்தவர்த்தி தாளம் : கண்டசாபு
சீதை : மேருவையே வில்லாக வளைத்த என் கணவர்
நார் நாராய் உடனைக் கிழித்தே கொன்றிடுவார்
பார்போற்ற வாழ்ந்திடுகில் பண்பாய் நடந்துவிடு
சீகொண்ட கணவனிடம் என்ன சேர்த்துவிடு
வஞ்சகத்தால் கவர்ந்தாய் வாழ்வைத் தொலைத்தாய்
சுசனின் வரத்தால் வாழ்ந்திடவே எண்ணுகின்றாய்
நஞ்சொத்த ராமன்வில் உன் கணவை அழித்துவிடும்
நெஞ்சம் குமுறக் கூறுகின்றேன் சத்தியம் இது சத்தியம்.

இந்தோளம் : விருத்தம்
மண்டியிட்டான் பர்சுராமன் என்மன்னன் பாணத்தால்
அன்னானிடம் அடி பணிந்தாய் அழியத்தான் போகின்றாய்
மண்ணுலகில் வாழ்ந்திட நீ விரும்புவாய் என்றாகில்
கண்ணனைய கணவனிடம் எந்தனையே சேர்த்துவிடு.

இரைநடை

இராவணன் :
உன்கதைகள் நான் பொறுத்தேன்
பெண்ணே நீ கேட்டு விடு
நீ செத்தால் நான் சாவேன் என்றதனால் தான்
இராமனைக் கொல்லவில்லை இலக்குமணனை மாய்க்கவில்லை
என் வில்லினுக்கோ வாளினுக்கோ வேலையே வைக்கவில்லை
மார்சன்தனை ஏவி மாயமாய் கவர்ந்தேனே
தேனின் இனிய சொல்லினாய் கேட்டுவிடு என்கதையை
காதலினால் மெலிந்தேன் கண்களினால் இரக்கின்றேன்
ஆதலினால் அன்பே நீ எனக்கேதான் இணங்கிவிடு.

இராகம் : அடானா தாளம் : ஆதி
சீதை : இல்லறுத்தில் வாழ்கின்றேன் இது உனக்கு முறையாமோ
தொல் உலகில் நிலவிவரும் சீர்மைக்கு இழுக்கன்றோ
வில்லிற் சிறந்த கோதண்ட இராமன் உடன வெல்வான்
சொல்லுவதைக் கேட்டுக்கொள் தொலைந்துதான் போவாயோ.

இராகம் : அடானா தாளம் : கண்டசாபு
இராவணன் :
தின்றிடுவேன் உன்னைத் தின்றிடுவேன்
கொன்றிடுவேன் உன்குலத்தைக் கொன்றிடுவேன்

மன்றாடி நின்கின்றேன் உன்காதல் தடுப்பதனால்
நன்றே இணங்கிவிடு அன்றேல் ஒழிந்திடுவாய்.

அரக்கிகளுக்கு இராவணன் கூறுதல்
இராகம் : அமிர்தவர்ஷினி தாளம் : ஆதி
ஏவல் பெண்டிரே ஏவல் பெண்டிரே
மாயங்கள் செய்து சீதையை வசப்படுத்தி
தாருங்கள் எனக்கு தாருங்கள்
வேடங்கள் போட்டோ வெருட்டிப் பணியவைத்தோ
வசப்படுத்தித் தாருங்கள் நீங்கள் தாருங்கள்
எவ்வாறு ஆயினும் வேண்டும் அவள் எனக்கு
அவள் என் உரிமை ஆக வேண்டும்
என் உடமையாக வேண்டும்
நான் அவள் கணவனாக வேண்டும்
அவள் என் துணைவியாக வேண்டும்
விழி பிதுங்கி நிற்காதோ விவேகமாய் நடந்திடுங்கள்
ஆணை இது ஆணை ஆணை இது ஆணை
இலங்கை அரசன் ராவணேசன் ஆணை.

(இராவணன் செல்லுதல், சீதை கலங்கி நிற்றல்)

இராகம் : சுபபந்துவராளி விருத்தம்
சீதை : என் பிராண நாதரே ரகு குல வீரரே
எங்குறந்தீ நீர் எங்குறந்தீ
ஏழை என் அபயக் குரல் உம் காதில் கேட்காதா
ஓயாதமுதே நான் உயிரை மாய்ப்பேனா.

திரிசடை மீண்டும் வருதல். சீதையைத் தேற்றுதல்.

இராகம் : மத்யமாவதி - விருத்தம்
கலங்கிடாதே கலங்கிடாதே என் சகியே கலங்கிடாதே
பலங்கொண்ட இராவணன் இராம பாணத்தால் இறந்திடுவான்
மீண்டும் நான் கூறுகிறேன் உறுதியாய் கூறுகிறேன்
நலங்கொண்ட இந்நாடும் நாசமே கண்டுவிடும்
விலங்கொடித்தே உன்னை உன்னாதன் மீட்டிடுவான்
குலமகளாம் நீயும் குதுகலங்கள் அடைந்திடுவாய்.

தமிழ்த் தினப் போட்டியில் வலய மட்டத்தில்
முதலாம் இடம்பெற்றது - 2007

தமயந்தியின் ரெண்டாம் சுயம்வரம்

காட்சி - I

பாத்திரங்கள் : தமயந்தி, புரோகிதன்.

களம் : வீம்ராஜன் மாளிகை

(தமயந்தி நளன் பிரிவால் துயருந்று இருத்தல்)

இராகம் : சுபபந்துவராளி தாளம் : ஏகம்

தமயந்தி : என்னை ஏன் கைவிட்டாரோ என் நாதரே நள மகா ராஜரே.

வார்த்தையால் வடிக்க ஒண்ணா

வாதையால் வாடுகின்றேன்

தாளம் : கண்ட சாபு

பேதை என்னைப் பிரிந்து செல்ல

ஏது பிழை செய்தேனோ

என் நாதர் பிரிந்து செல்ல

ஏது பிழை செய்தேனோ

நான் அறியேனே

நான் அறியேனே

யாதாயினும் உபாயம் செய்துமே யானும்

என் நாதர் இருக்குமிடம் அறிந்திடுவேன்.

இராகம் : காம்போதி தாளம் : ஆதி

புரோகிதரை அழைத்தே அயோத்தி செல்ல அனுப்பிடுவேன்
தந்தை அறியாமலே தூது ஒன்று சொல்லிடுவேன்.

(தமயந்தி புரோகிதரை அழைத்தல். புரோகிதர் வருதல்,
தமயந்தி கூறுதல்)

புரோகிதரே புரோகிதரே

இங்கு நீர் வந்திடுவீர் ..

நான் கூறும் செய்தி சொல்லிடுவீர் - மன்னன்

இருதுபரணனுக்குச் சொல்லிடுவீர்

(தமயந்தியின் அழைப்பை ஏற்று வந்த புரோகிதனுக்கு
தமயந்தி இரகசியமாகக் கூறுதல்)

ஊமத்தில் காட்டலாம்)

இராகம் : ஆனந்த பைரவி
புரோகிதர் கூறுதல் :

தங்கள் சித்தம் என் பாக்கியம் அம்மா
அரசியாரே தமயந்தியாரே
உங்கள் வார்த்தை சிரமேற் கொண்டே
இப்போதே செல்கின்றேன்.
வாழ்த்துக்கள் கூறி என்னை
வழியனுப்பி வைத்திடுவீர்.

தாளம் : கண்டசாபு

(தமயந்தி விடை அளித்தல்)

காட்சி - II

களம் : இருதுபர்ணன் அரண்மனை

பாத்திரங்கள் : இருதுபர்ணன், தேர் சாரதி வாகுலன் (மாற்றுருவம்
தாங்கிய நளன்)

(இருதுபர்ணன் வருகை, அவரைத் தொடர்ந்து தேர்ச்சாரதி வருதல்.
பொருத்தமான ஜதியை பயன்படுத்தலாம்)

இருதுபர்ணன் : அகிலமெல்லாம் புகழும் அயோத்தி மன்னன் நானே
இருதுபர்ண ராஜன் என்பதெந்தன் பெயரே
காற்றிலும் கடிதாய் தேர் செலுத்தும் வித்தகன்
வாகுலன் எனது சாரதியாவான் - தேர் சாரதியாவான்.

(புரோகிதர் அரண்மனைக்கு வருதல்)

இராகம் : கேதாரம் தாளம் : ஆதி

புரோகிதர் : மன்னரே இருது பர்ணரே
வந்தனம் வந்தனம் உந்தனுக்கே
மங்கலஸ் செய்தி ஒன்று கொண்டு வந்தேனே.
வீமராசன் சொன்ன
மங்கலஸ் செய்தி கொண்டு வந்தேனே.

இருதுபர்ணன் : கேட்க மிக ஆவல் உள்ளதே
அந்தணரே விரைந்தே கூறிடுவீர்
செய்தி விரைந்தே கூறிடுவீர்.

விருத்தம் : பிலஹரி

புரோகிதர் : செங்கோல் மன்னா - எங்கோன்
வீமன் தன் மகனுக்கு

அரசன் : வீமராசன் தன் மகனுக்கு

இராகம் : பிலகரி தாளம் : கண்ட சாபு

புரோகிதன் : கோல மகள் தமயந்திக்கு

இரண்டாம் சுயம்வரம் என்றே

முரசம் அறைவித்தார்

உம் உம் உம்.....

(நளன் கலக்கமடைதல் வயலின் பின்னணி இசை)

இராகம் : காபி தாளம் : ஆதி

இருதுபர்ணன் : இனிது சொன்னீ அந்தனரே

இனிது சொன்னீ

அத்திரு நாளும் எந்நாளோ

அறிய மிக ஆவல் கொண்டேன்

ஆவல் கொண்டேன் நானே

அத்திரு நாளும் எந்நாளோ.

இராகம் : சுருட்டி தாளம் : கண்ட சாபு

புரோகிதர் : நானைய தினமே அந்நாள்

நீச்சயமாய் நீரும் வந்துவிடும்

தவறாதே வந்துவிடும்.

இராகம் : காபி தாளம் : கண்ட சாபு

இருதுபர்ணன் : வேகமாய் தேர் ஏறி

வேளைக்கே வந்திடுவேன்

வீரன் வீம ராஜ

வேந்தர்க்கு நீர் சொல்லும்

விழரந்தே நீர் சென்று

சொல்லி விடும்.

(இருதுபர்ணன் தேர்ப்பாகரை அழைத்துக்கூறுல்)

இராகம் : நாட்டை

தாளம் : கண்டசாபு

இருதுபர்ணன் : தேர்ப்பாகனே இங்கு வந்துவாய்

அருகே வந்திடுவாய்

வேத மொழி வாணர் கூறிய

மங்கல செய்தி கேட்டிடுவாய்.

மான் விழியாள் தமயந்தி சுயம்வரம் காண...

தேர்ப்பாகன் (நளன்) : என்ன?

இருதுபர்ணன் : இரண்டாம் சுயம்வரம் காண

தேர்பூட்டி விரைவாய் ஆயத்தம்

செய்திடுவாய்

நீ ஆயத்தம் செய்திடுவாய்

(தேர்ப்பாகன் கலங்கி நிற்பதை புரோகிதர் உற்றுநோக்குதல். பின்பு இருதுபர்ணனுக்கு கூறல்)

இராகம் : காபி - விருத்தம்

புரோகிதர் : வேலைகள் பல உண்டு

விடை பெற்றே செல்கின்றேன்

நான் வந்த வேலையும் இனிதே

நிறைவுற்றது

உத்தமனே மகா ராஜே

(புரோகிதர் செல்லல்)

தேர்ப்பாகன் (நளன்) : இருதுபர்ணனை வினவுதல்.

இராகம் : ஹம்சானந்தி

தாளம் : ஆதி

தேர்ப்பாகன் (நளன்) : கற்பரசி பொற்பரசி முத்தரசி தமயந்தி

மீண்டும் மணங் கொள்வாளோ

மீண்டும் மணங்க மனங் கொள்வாளோ.

இராகம் : கான்டா விருத்தம்

இருதுபர்ணன் : முதலாம் சுயவர் வேலையிலே என்னை நோக்கி

முழுமதியாள் நங்கை தமயந்தி எறிந்த மாலை

முறை தவறி நன்மீது விழுந்தது கான் பாகனே

முற்றும் முழுதுமாய் இதை புரிந்துகொள்வாய் நீயே.

இராகம் : காண்டா தாளம் : ஆதி
 புறப்பட வேண்டும் விரைவாய்
 புறப்பட வேண்டும்
 மங்கை நல்லாள் சுயம்வரம் சேர
 புறப்பட வேண்டும் நாம் புறப்படவேண்டும்.

 இராகம் : அடானா தாளம் : ஏகம்
 தேர்ப்பாகன் : ஆகட்டும் மன்னா, ஆகட்டும்
 (நளன்) உம் வார்த்தை தன்னை மனதில் நான் கொண்டேன்
 இம் எனும் முன்னே தேர்பூட்டி வந்திடுவேன் நான்
 வந்திடுவேன்
 ஆகட்டும் மன்னா ஆகட்டும்

 இராகம் : அமிர்தவர்ஷினி தாளம் : மிஸ்ர சாபு

 இருதுபர்ணன் : நழுநெய் பூசி புது உடை தரித்து
 நவமணி பூண்டு விரைவில் வந்திடுவேன்
 நங்கையைச் சேர விரைவில் வந்திடுவேன்
 விரைந்து பூட்டு தேரை வாகுவா விரைந்து பூட்டு.

 (இருதுபர்ணன் செல்லுதல். நளன் மனங்கலங்கி கூறல்)
 இராகம் : ஹம்சானந்தி விருத்தம்
 தேர்ப்பாகன் : எவ்விதம் மனங் கொண்டாள் என் தேவி
 செவ்விதாக இரண்டாம் சுயம்வரம் காண - எவ்விதம்
 கானகத்தே காரிருளில் கைவிட்ட காரணத்தால்
 தேன் ஒத்த மொழியாள் இந்திலைக்கு வந்தானோ
 - எவ்விதம்
 அவளோடிருந்த பொழுதுகள் - கானகத்தே
 அவளோடு கழித்த வேளைகள்
 மனதை மிக வாட்டுதே என் மனதை வாட்டி வதைக்குதே

 நினைவுக் காட்சி
 (தேர்ப்பாகன் உறை நிலையில் நிற்றல்)
 பிரிவதற்கு முன் கானகத்தில் நளனும் தமயந்தியும் சந்தோசமாகப்
 பாடி ஆடும் காட்சி)

 இராகம் : பிருந்தாவன சாரங்கா தாளம் : ஆதி
 நளன் : அன்னமே என்னுயிரே அன்பே என் தமயந்தி
 புண் கண்டனவோ உன் செம்பொற் பாதங்கள்

பொன் ஒத்த நின்மேனி இவ்வெங்கானில் வாடலாமோ
கண்ணல்ல தமயந்தி உன் தந்தையூர் சென்றுவிடு
கண்மணிகள் இருவருடன் உன் தந்தை நாடு சென்றுவிடு.

தாளம் : கண்டசாப

தமயந்தி : நாடிழுந்து கானகத்தில் நீர் தவிக்க
நான் எனது தந்தை நாடு சென்று
இன்பம் துய்தல் முறையாமோ
நாதரே.... என உயிர் நாதரே
இன்பமோ துன்பமோ எதுவரினும் இணைபிரியேன்
என்றும் உம் நிழலாய் தொடர்ந்தே வந்திடுவேன்.

(பொருத்தமான ஸ்வரக் கோர்வை, பின்னணி இசை பயன்படுத்தலாம்)
(இருதுப்பர்ணன் தேர்ப்பாகரை அழைத்தபடி வருதல். நளன் சுயநிலைக்கு
மீஞ்தல். உறைநிலை முடிவுறல்)

இருதுப்பர்ணன் : பாகனே புறப்படுவோம்
விரைந்தே புறப்படுவோம்
வீமன் நகர் வேகமாய்ச் சென்றிடுவோம்
(தேர்ப்பாகன் தேரை கொண்டுவருதல்)
(பொருத்தமான ஜதி பயன்படுத்தலாம்)

தேர்ப்பாகன் : கொற்றக்தேர் பூட்டி வந்தேன் கொற்றவா
சற்றும் சணங்காது ஏறிடுவீர் - நீர் ஏறிடுவீர்

(இருவரும் தேரில் செல்லல் - பின்னணி இசையில் இதனை உணர்த்தலாம்)
பின்னணிக் குரல் : பொற்றேரில் பூட்டிய புரவிகள்

காற்றிலும் வேம்மாய்க் கடுகியே சென்றே
வெற்றித் திருமகள் விரும்பி உறையும்
வீமன் திருநகர் வந்தடைந்தனவே.

காட்சி - III

களம் : வீராஜன் மாளிகை

பாத்திரங்கள் : வீராஜன், இருதுபர்ணன், வாகுலன்

(வீராஜன் மாளிகை அடைந்த இருதுபர்ணனை வரவேற்று வீராஜன் கூறுதல்)

வீராஜன் : (வசனத்தில்)

சீபெற்ற அயோத்தியின் பெயர்பெற்ற

மன்னரே வாரும். நன்றே வாரும்.

தேர் பூட்டி நீர் இங்கே வந்த காரணத்தை
தார் வேந்தே நாம் அறியக் கூறிடுவீர்.

(இதைக்கேட்டு இருதுபர்ணன் திகைத்தல். பின் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு கூறுதல்)

இருதுபர்ணன் : ஒன்றுமில்லை விசேட காரணம் ஒன்றுமில்லை. இன்றுமைக் கானும் ஆர்வ மேலீட்டால் நான் உந்தன் மாளிகை வந்தேன் மன்னவா.

வீராசன் : நன்று வேந்தே நன்று.

உமதெண்ணம் மிக நன்று.

வெற்றிகள் பல கொண்ட வேல் வேந்தே - என
விருந்தினராய் விரும்பிய காலம் மகிழ்ந்திருப்பீர்.

பின்னணிக் குரல் : அட்டில் தொழில் வல்ல நள மகாராஜன் வாகுலன் உருவுடன் மடைப்பள்ளி புகுந்தனனே.

காட்சி - IV

களம் : அந்தப்புரம், மடைப்பள்ளி

பாத்திரங்கள் : தமயந்தி, தோழியார், பிள்ளைகள் இருவர் (ஆண், பெண்), வாகுலன் (நளன்)

(தமயந்தி தோழிகளை அழைத்துக் கூறல்)

இராகம் : கர்நாடக தேவகாந்தாரி தாளம் : ஆதி

தமயந்தி : தோழியரே வந்திடுவீர் நான் கூறும்
வார்த்தை கேட்டிடுவீர்

காட்டினிலே இடைச் சாமத்திலே
கைவிட்ட காதலனே
வேற்றுருவில் தேர் பாகனாய் வந்துமே
மடைத்தொழிலும் செய்கின்றார் - என்றே
என் மனமும் கூறிடுதே ஆதலால்.

தோழியர் : ஆதலால் நாம் என்ன செய்வது
அரசியாரே கூறிடுங்கள்.

இராகம் : இந்தோளம் - விருத்தம்

தமயந்தி : மடைத்தொழில் செய்வார் முன்னே - என்
குழந்தைகளை விரைந்தே விடுத்து
நடைபெறும் நிகழ்வுகளை அறிந்து வருவார் - அங்கே
நடைபெறும் நிகழ்வுகளை அறிந்து வருவார்.

(தோழிகள் குழந்தைகளை அழைத்துச் சென்று சமையல் வேலை
செய்யும் நளன்முன் விடுத்து மறைவாக நின்று அவதானித்தல்)

(குழந்தைகள் விளையாடுதல்)

(பொருத்தமான ஜூதிகளையோ ஸ்வரக் கோர்வையோ பயன்படுத்தலாம்)

(விளையாடும் குழந்தைகளைக் கண்டு, நளன் அவர்கள் அருகே செல்லவ்.
நன்கு உற்று நோக்குதல். தன் பிள்ளைகள் என்பதை உணர்ந்து
அவர்களை கட்டியணத்து முத்தமிட்டு கண்ணீர் சொரிதல்)

(பொருத்தமான பின்னணி இசை, ஊமம் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்)

இராகம் : கமாஸ் தாளம் : ஆதி

வாகுலன் : யார் மக்காள் நீவீர் யார் மக்காள்
(நளன்) என் மக்கள் போலுள்ளீர், யார் மக்கள்
நீ யார் மக்களோ
உம்மைக் கட்டி யணைத்தே உறவாடி நிற்கையில்
என்னை மறந்தே மோனநிலை குழுதே
யார்மக்காள் நீவீர் யார் மக்களோ.

ஆண்பிள்ளை : தேன் ஒழுகும் சோலை நிறை நிடதநாட்டு மன்னன்
எம் தந்தை நன மகாராஜூன்

பெண்பிள்ளை : ஊழ்வினை தூரத்த குதாடி நாடிழந்தார்
நம்மையும் இழந்தார்.

இருவரும் : வாழ்விடம் தேடி அம்மாவின் தந்தை
வீமராஜரிடம் நாம் அடைக்கலமே
நாம் இப்போ அடைக்கலம் புகுந்தோமே.

(வேற்றுறு தாங்கிய நளன் பிள்ளைகளை கட்டியனைத்து உச்சி முகங்கு கூறுதல்)

இராகம் : அடானா விருத்தம்

வாகுலன் : இந்த வார்த்தை நீவீர் உரைத்திடலாமா?
(நளன்) மக்காள் உரைத்திடலாமா?

மாற்றார் உங்கள் நன்னிலம் ஆளு
ஆற்ற முடியா வேதனை சூழ
வேற்று நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்தோம் - என்ற
இந்த வார்த்தை சொல்லிடலாமா - நீங்கள்.

வருவது எதுவரினும் எதிரியைப் பொருதி
வெற்றி வாகை சூடுதல் விடுத்து
கோழைகளாய் கூனிக் குறுகியே
தஞ்சம் அடைந்தோம் என்ற வார்த்தை
சொல்லிட லாமோ? நீங்கள் சொல்லிடலாமோ.

(பிள்ளைகள் கோபத்துடன் கூறுதல்)

இராகம் : அடானா தாளம் : ஆதி

ஆண்பிள்ளை : என்ன சொன்னீர் நீர் என்ன சொன்னீர்
மடைத்தொழில் செய்யும் மடையரே
என்ன சொன்னீர் நீர் என்ன சொன்னீர்
மாவீரர் நம் தந்தை நீர் அறியீரோ
என்ன சொன்னீர் நீர் என்ன சொன்னீர்.

பெண்பிள்ளை : குனிந்து பனிந்த பகையரசர் மணிமுடியால்
நொந்து சிவந்தது நம் தந்தை திருப்பாதம்
அறிவீரோ நீர் இதை அறியீரோ

பிள்ளைகள் : எத்திசையும் புகழ்.பரப்பும் நம் தந்தை
(இருவரும்) சத்தியம் காக்கவே அரசு துறந்தார்
மடைத்தொழிலாளரே
இதை தெரிந்து கொள்ளும் நன்கு
புரிந்துகொள்ளும்.

இராகம் : பேகடா தாளம் : கண்டசாபு
வாகுலன் : பொறுத்தருளும் மக்காள் பொறுத்தருளும்
வெறுத்தொதுக்கி வார்த்தை பேசாதீர்
சிறப்புறு நும் தந்தை பெருமை அறியா
மடைப்பள்ளி மடையனைப் பொறுத்தருளும்.

(வாகுலன் அழுதல். இவற்றையெல்லாம் ஒழித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த தோழியர் பிள்ளைகளை அழைத்துக்கொண்டு செல்லல்)

பின்னணி : கண்மணிகளைக் கட்டியனைத்து கலங்கிய வாகுலன் நிலை தோழிகள் கூற கேட்ட தமயந்தி உண்மை நிலை அறிந்திட உறுதி கொண்டாள்.

காட்சி - V

களம் : வீமராஜன் மாளிகை, மடைப்பள்ளி

பாத்திரங்கள் : தமயந்தி, வீமராஜன், சுற்றுத்தார், பிள்ளைகள், வாகுலனான நளன்

இராகம் : சஹானா தாளம் : ஆதி

தமயந்தி : எந்தையே என் அன்பான தந்தையே
உந்தனுக்கு எந்தன் விண்ணப்பம்
தேர்பாகனாம் அம் மடைத்தொழில் மனிதரின் மர்மம்
துலக்கிடவேண்டும். உண்மை விளக்கிடவேண்டும்.

இராகம் : கான்டா - விருத்தம்

பின்னணிக்குரல் :

கார்குழலாள் குறை தீக்க பார் வேந்தன் வீமராசன் சுற்றும் குழ
தேர் வல்லோன் வாகுலன் மடைப்பள்ளி சென்றனனே

(வீமராசன் வாகுலனை நோக்கி கூறல்)

இராகம் : அடானா தாளம் : கண்டசாபு

வீமராசன் : தேர்ப்பாகரே மடைத்தொழில் வல்லோரே
நேர்ந்ததென்ன உமக்கு கூறிடுவீர்
ஒழியாது கூறிடுவீர்

யார் என்று உம்மை அறியாது தவிக்கிறோம்
சீர் பெற்ற உந்தன் செய்கைக்கும் மொழிக்கும்
நேர் எதிர் வடிவு கொண்டே விளங்குகின்ற
நீர் யார் என்றே ஒழியாது கூறிவிடும்.

(வாகுலன் தயங்கி தடுமாறுதல்
வீராசன் மீண்டும் கூறுதல்)

ஏன் தயக்கம் சொல்லிவிடும்
மர்ம திரை நீக்கி விடும்
உண்மையிலை காட்டிவிடும்
நீர் யார் என்றே கூறிவிடும்.

வாகுலன் : காரிருளில் காதலியைக் கலிதொடரக்
(நளன்) கைவிட்டே கானகத்தில் அலைகையிலே
வெங்கனலில் நின்று விரைந்து மிட்ட
கார்க்கோடகன் பாம்பால் கடியுண்டேன்
அக்கணமே என் தோற்றமும் இவ்வாறு
மாற்றம் கண்டதுவே.

(இதைக்கேட்ட தமயந்தி உட்பட அனைவரும் கலங்குதல்)

வீராசன் : இவ் வேற்றுருவில் நின்று மீள வழி இல்லையா
வேறு வழி இல்லையா
சொல்லும் ஜயா நீர் சொல்லும் ஜயா

நளன் : கார்க்கோடன் தந்த ஆடைதனை போர்த்தியே கொண்டால்
பெற்றிடுவேன் பழைய வடிவம்.

(நளன் கார்க்கோடகன் தந்த ஆடையைப் போர்த்தி பழைய வடிவைப்
பெறுதல். அனைவரும் கண்டு மகிழ்தல். குழந்தைகள் ஓடி வந்து
தந்தையின் பாதத்தில் வீழ்ந்து கட்டி அனைத்தல். தமயந்தி கலங்கியபடி
வந்து நளனின் பாதத்தில் வீழ்ந்து அழுதல்)

இராகம் : மத்தியமாவதி - விருத்தம்
பின்னணிக்குரல் :

பாய்ந்தொழுகும் கண்ணீராள் பாவை தமயந்தி
பாங்கன் பாதம் பணிந்தெழுந்தாளே

நீரை குன்றா நெறிவழுவா வேந்தனும்
சீரைம மிகு கற்புடை தேவியும் மக்களும்
வலிமை மிகு கலியின் சாபம் நீங்கியதால்
இருண்மை அகன்று இன்பமாய் இணைந்தனரே.

தமிழ்த் தினப் போட்டியில் வலய மட்டத் தில்
இரண்டாம் இடம் பெற்றது - 2008

பாதுகா பட்டாபிஷேகம்

காட்சி - I

பாத்திரம் : இலட்சமணன்

களம் : வனம்

(இலட்சமணன் தன்னை அறிமுகப்படுத்தியவன்னாம் மேடையில் பிரவேசித்தல். பொருத்தமான ஜதிகளைப் பயன்படுத்தலாம்)

தாதை தன் வார்த்தை காத்திட கானக மேவிய

சீதை நாயகன் தம்பி இலட்சமணன் நானே

காத்திடுவேன் நான் காத்திடுவேன்

என் கண்ணனைய அன்னன் ஸ்ரீராமனையும்

அன்னையாம் சீதா தேவியார் தம்மையும்

கண்ணுறங்காது காத்திடுவேன்.

எட்டுத்திக்கும் சென்றிடுவேன்

எமை எதிர்த்தவரை வதைத்திடுவேன்

துஷ்ட மிருகம் கொண்றிடுவேன்

கெட்ட அசுரரை வென்றிடுவேன்

(தூரத்தில் ஆர்ப்பரிக்கும் படைகளுடன் பரதன் வருதல். இதைப் பார்த்து இலட்சமணன் கூறுதல்)

தூரத்திலே ஆர்வாரம் கேட்கிறதே - கடலனைய

ஆர்வாரம் கேட்கிறதே

யாராயிருக்கலாம் அங்கு வருவோர் யாராயிருக்கலாம்

தேர் முதலாம் நாற்படையொடும் வருவோர்

யாராயிருக்கலாம்

என்ன? என்ன?

பரதன் படைஅணி கொண்டு வருகின்றானே

விரதம் பூண்ட என் அன்னன் மீது போர்செய

பரதன் படைஅணி கொண்டு வருகின்றானே.

இளையவீரன் நான் இருப்பதை அறியானோ

மடையன் அப்பரதன் எம்மை மதியானோ?

களையேனோ அவன் படைகளை வேரோடு

செல்வேன் விரைந்தே என் ஜயன் இராமனிடம்
சொல்வேன் பரதனின் பாதக செயலினை.

காட்சி - II

பாத்திரங்கள் : இராமன், சீதை, இலட்சுமணன், பரதன், வசிட்டன்
களாம் : பர்ணசாலை முன்

(கானகத்தின் அழகை இரசித்து சீதையும் இராமனும் பாடி ஆடி மகிழ்தல்.
பொருத்தமான ஸ்வரக் கோர்வைகளைப் பயன்படுத்தலாம்)

கானகத்தின் காட்சிகளைக் கண்டே களித்திடலாம்
எனதாருயிரே கண்ணே களிமொழியே ஜானகியே

(கானகத்தின்)

தாவிக் குதித்து தண்மயிலும் ஆடிடுதே
கூடிக் குலவி மானினமும் ஓடிடுதே
பாயும் நதி ஓசை பரவசம் ஆக்கிடுதே
மேவும் துன்பமெல்லாம் மெல்லத் துடைத்திடுதே

(கானகத்தின்)

துன்பமெல்லாம் நான் மறந்திருப்பேன் சவாமி
தூய நின் பாதம் தொடர்கையிலே
தந்தை சொல் காத்த தசரத குமாரரே
எந்தனுக்கினிய ரகுகுல வீரரே
(ஆடல் காட்சி முடிவுறல்)

(இலட்சுமணன், இராமரை கூவி அழைத்தபடி பதற்றத்துடன் வருதல்)

இலட்சுமணன் : அண்ணா! அண்ணா! ஆபத்து ஒன்று வந்துற்றதே
வாயினால் கறவும் வார்த்தை தடுமாறுதே.

இராமன் : அஞ்சவேண்டாம் நீ அஞ்சவேண்டாம் இலட்சுமணா நெஞ்சுக்
கவலை விட்டு நேர்ந்ததை நீ சொல்வாய்.

இலட்சுமணன் : வஞ்சகன் பரதன் படை அணிகொண்டு
வெஞ்சமர் புரிந்து நம்ம கொன்றிட வருகின்றானே.
நஞ்சவன் சேனையை அழிப்பேன் தனித்து நின்றும்
கிஞ்சித்தும் ஜயம் வேண்டாம் என் ஜயனே உமக்கு
கிஞ்சித்தும் ஜயம் வேண்டாம்.

இராமன் : பொறுப்பொறு சற்றுப்பொறு இலட்சமணா
அறுஅறு உன் கோபக்கணகளை
கோதறு தருமத்தின் தேவை செம்மையினானியை
தீதுறு வார்த்தையினால் வைதல் ஆகுமோ - நீ
தீதுறு வார்த்தையால் வைதல் கூடுமோ.
வந்தவாறு சொல்வேன் பரதன் இங்கு வந்தவாறு சொல்வேன்
அன்னன் என்மீது கொண்ட ஆறாக்காதல் அன்றியும்
விண்ணுயா மதில்குழ் அயோத்தியை ஆள் என வேண்டியும்
பெருமகன் பரதன் இங்குற்றான் என் இளவலே
தவக்கோலம் தாங்கி வரும் அப்பரதன் தன்
திருக்கோலம் காண்பாய் இப்போதே நீயே.

(ராமராம சீதா ராம எனக்கூறிப் பரதன் வருதல். இராமனை வணங்கல்,
இராமன் தழுவதல். இராமன் பரதனை நன்கு உற்றுநோக்கல். பரதன்
இராமனின் தாள் பணிந்து கூறுதல்)

பரதன் : தஞ்சம் என்று உன் தாள் பணிந்தேன்.
தருணம் இதுவே இரட்சிப்பாயே - அன்னா
(தஞ்சம்)

இராமன் : ஏன் இந்தக் கோலம் பூண்டாய் பரதா
மணிமுடியும் அணி உடையும் விட்டே
சடைமுடியும் மரவியியும் தாங்கி
ஏன் இந்தக் கோலம் பூண்டாய்.

பரதன் : நெஞ்சம் நிறை சோகம் கண்டேன்
மிஞ்சம் வேதனை வாட்டிட நின்றேன்
(நெஞ்சம்)

இராமன் : விஞ்சம் கவலை நீக்கிடுவாய் என் இளைய வேந்தே
உள்ளங் குளிர் தந்தை நலம் உரைத்திடுவாய் - நம்
தந்தை நலம் உரைத்திடுவாய் நீயே.

பரதன் : (கலங்கிக் கூறுதல்)
என் சொல்வேன் என் ஏந்தலே
பன்னரும் பெருமை மிகு நம் தந்தை

நின் பிரிவெனும் நோயினால்
விண்ணிடை அடைந்தார் ஜூயனே.

(என் சொல்வேன்)

- இராமன் : (அழுது புலம்பிக்கூறுதல்)
எப்படி தாங்கிடுவேன் இத்துயரம் தன்னை
இப்படி காலன் வஞ்சித்திடவோ தந்தை
சொற்படி வனவாசம் நான் வந்தேன்
எப்படித் தாங்கிடுவேன் இத்துயரம்
- வசிட்டன் : (இருவரையும் தேற்றிக் கூறுதல்)
வினைப்பயன் தீந்திட்டால் இவ்வுடம்பினிலே - ஆவி
தினைப் பொழுதும் தங்காது - தங்காது
மனை மக்கள் சுற்றுமெல்லாம் நிலையற்றதே உலக
நியதி நீ இதை அறியாயோ ராமா
துன்பங்கள் போக்கிடு என்
கோசலை புத்தீரா
உன்பங்கு பிதிர்க்கடனை நன்குந் செய்திடுவாய்.
- வசிட்டன் : வந்த காரணம் சொல்லிடுவாய் பரத நீ
இங்கு வந்த காரணம் சொல்லிடுவாயே.
- பரதன் : அஞ்சி அஞ்சி வாழும் அவலத்தை நீக்கிடுவீர்
ஆட்சி தனை ஏற்று மீட்சி எனக்களித்திடுவீர்
- இராமன் : என்னசொன்னாய் பரதா நீ என்ன சொன்னாய்
தந்தைக்கு நான் அளித்த வார்த்தை தனை மீறலாமோ
பதினான்கு வருடம் காடாள வேண்டாமோ
மண்ணானும் கடமைதனை நீ செய்தல் வேண்டாமோ.
- பரதன் : தாய் வரம் கேட்க தந்தை கொடுத்திட்டார்
தகாதென நான் அறிவேன்
தகாதென ஊரறியும்
முந்தி பிறந்தவனே நாடாள்தல்
நம் குல வழக்கம் அதை.
மீறுவது முறையாமோ அண்ணா முறையாமோ

இராமன் : மீறுவது முறையாமோ என்கிறாய்
தந்தைக்கு கொடுத்த வாக்குறுதி தனைமறந்து
எந்தைக்கும் எமக்கும்
இழுக்கைத் தேவுவதும் தான் முறையோ
இது எம் குலத்துக்கிழுக்கல்லோ.

பரதன் : எந்தை எனக்கீந்த ஆட்சிதனை
உனக்கே நான் தந்தேன்
முந்தை முறைப்படியும்
எம் குலத்தின் நிலைப்படியும்
முத்தவரே, வந்து முதுநிலத்தை கொள்ளுமையா.

இராமன் : என்ன கதை பேசுகிறாய் என் தம்பி
உன் நிலத்தை எனக்களித்தால்
அந்நிலத்தை நான் ஏற்றால்
என்தன் தலைவனுக்கு நான் அளித்த வாக்குறுதி
காற்றில் பறக்காதா?
சான்றேர்கள் ஏசாரா?
என்ன கதை பேசுகிறாய்
என் தம்பி என்ன கதை பேசுகிறாய்.

பரதன் : அவ்வாறே ஆகுமானால்
என் செய்வோம் இப்போது.

வசிட்டன் : ஜம்பெரும் குரவர் தன்னில் அருங்கலை கற்றுத்தந்த
உன்குரு வார்த்தை தனை உளத்திலே கொள்ளு ராமா
என்னிலை கூறுகிறேன் கேட்டிடுவாய் ஸ்ரீராமா
எடுத்திடு மனிமகுடம் விடுத்திடு வனவாசம்
புறப்படு இப்போதே அயோத்தி தனை நோக்கி.

இராமன் : (பதட்டத்துடன் கூறுதல்)
ஜயா, என்ன வார்த்தை சொன்னீ
நீ என் சொன்னீ
குருசொல் மீறுதல் கூடாதுதான்
பெரியோராயினும் சிறியோராயினும்
தந்தையாயினும் தாய் தானாயினும்
புலவராயினும் அல்லவராயினும்

சொன்ன சொல் மீறுதல் தர்மமாகுமோ?
சொன்ன சொல் மீறுதல் சொர்க்கம் சேர்க்குமோ.

என்னதான் நான் செய்வேன்
என் தந்தை உய்தற்காய்
என்னதான் நான் செய்வேன்

(இராமன் வசிட்டன் பாதங்களில் விழுந்து வணங்க வசிட்டன் மௌனம் காத்தல்)

பரதன் : அன்னதே ஆகில் அண்ணா
அனைவர்க்கும் நன்றாய் இன்று
என் மனத்துதித்ததொன்றுரைப்பேன் கேள் நீ
எம்மவர் நாடு தன்னை ஆள்பவர் ஆட்சிசெய
உன்னுடன் நானும் சேர்ந்தே
காட்டினில் உறைவேன் அண்ணா.

(பரதனின் வார்த்தை கேட்டு அனைவரும் கலங்கி நிற்றல்)

(அசர்ரியாக தேவர் குரல் கேட்டல்)
தந்தைசொல் காக்கும் தலைவனாம் இராமன் செய்கை
எம் சிந்தையில் கிளர்ந்ததால் பரதா நீ போய்
முந்தையர் ஆட்சி தன்னை
முறைப்படி பதினான்காண்டும்
நன்றென செய்வாயாக
நாம் இதை உமக்குச் சொல்வோம்.

பரதன் : வான்தது கேவரும் இவ்வாறு உரைத்தலால்
நான் அதை மேற்கொண்டு
நானிலம் காப்பேன் அண்ணா
நீ இதை ஏற்றுக்கொண்டு
உன்னுடைய பாதுகைகள்
இரண்டையும் எனக்குத் தந்து
ஆசிகள் கூறு அண்ணா,
ஏழிரண்டாண்டில் நீ எம்
நிலம் மீள்தல் வேண்டும்
மீஞ்தலில்லை யாயின்
சுட்ரெரி வீழ்ந்து சாவேன்

தேவரும் சாட்சியாக
இச் சபதத்தைச் சொல்வேன் அண்ணா.

இராமன் : அன்னதே ஆகுக அன்னதே ஆகுக
என் அன்பின் பரதனே
அன்னதே ஆகுக
மன்பதை காத்தற்காய்
பாதுகை தருகின்றேன்
அன்பது கொண்டு நீ
ஆட்சியே செய்திடு.

(ராமன் பாதுகையை வழங்க பரதன் இருகையால் பெற்று தலையில்
குடல்)

(மங்களாம்)

பாதுகை குடி பரதனும் திரும்பினான்
பரமனாம் ராமனும் ஆசிகள் கூறினான்
நீதியாம் உலகெலாம்
ஆட்சிகள் புரியென
தேவரும் வாழ்த்தினர்
வசிட்டரும் வாழ்த்தினர்.

பாதுகா பட்டாபிசேகம்
பாரினில் நிகழ்ந்தது,
பதினான்குலகும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தது
தீமைகள் அழிந்தன
நன்மைகள் மலர்ந்தன
திவ்ய கருணையால் உயிரெலாம் தழைத்தன.

(கதா நாட்டிய நிகழ்விற்காக எழுதப்பட்டது - 2006)

(இந் நாட்டிய நாடக, அரங்கேற்றத்தின் போது
பொருத்தமான இராகம், தாளங்களைப் பயன்
படுத்தவும்)

என்னையும் 'ஒருத்தி'யாக உருவாக்கியோர்

குரு பிரம்மா குருர் விள்ளு
குருதேவோ மகேஸ்வரம்
குரு சாக்ஷாத் பரப் பிரம்மம்
தல்லை ஸ்ரீகுரவே நமஹ.

திரு. கி. மயில்வாகனம்

திரு. கி. நடராசா

திரு. ஜயம்பிள்ளை

திரு. மாணிக்கவாசகர்

திரு. நாராயணபிள்ளை

திரு. இராமையர்

செல்வி. ஆ. மனோரங்கிதம்,

திருமதி யோ. நல்லைநாயகி

திரு. வ. பொன்னம்பலம்

பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன்

பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம்

பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராஜா

திரு. அமீர்அலி

திரு. காதர்

திருமதி ப. யோகநாயகி

திருமதி ஹ. ஹமீதா

திருமதி க. தவமணி

திரு. ஜெயக்கொடி

திரு. ம. கணபதிப்பிள்ளை

திரு. ஐ. சண்முகலிங்கம்

திருமதி இரத்தினசாமி

திருமதி இராஜேந்திரசிங்கம்

செல்வி குந்தவை

செல்வி சபாரத்தினம்

திருமதி க. தேவராஜா

திரு. இரட்னசிங்கம்

மோகனதாஸ் சவாமிகள்

திருமதி நாக்ஶியார் செல்வநாயகம்

திருமதி கெளரி அருணாசலம்

குருதேவ் ஸ்ரீஸ்ரீ ரவிசங்கர்

அறிந்தும் அறியாமலும் என்னை உருவாக்கிய ஏனையோர்க்கும்

திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கத்தினுள்ளே பொதிந்திருக்கும் ஆற்றலை வெளிக்கொணருபவையாக இந்த நாடகப் பிரதித் தொகுப்பு அமைந்துள்ளது. இதனுள் பல்வேறு வாழ்வு நிலைகள், யதார்த்தமும் கற்பண்டும் கலந்த மாணிடப் பாத்திரங்கள் விபரிக்கப் படுகின்றன.

உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரியில் இவரோடு ஒன்றாகப் பணியாற்றிய காலத்தில் நான் இவரது ஆக்கத்திறன் பற்றி அதிகம் அறிந்திருக்கவில்லை. பாடசாலை நாடகங்களை இவர் நெறிப்படுத்தும் முறையையே பக்கத்தில் இருந்து பார்த்து வியந்ததுவன்டு. நான் எழுதிய இரு பாடசாலை நாடகங்களை இவர் நெறிப்படுத்தி இருக்கிறார். அப்பொழுது நடிக்கும் மாணவியரை யிகை நடிப்பை விலக்கி, இயல்பாக நடிக்கச் சொல்லித் தூண்டுவார். உடல் மொழி மூலம் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் முறையையேப் பற்றிச் சொல்லிக் கொடுப்பார். இதனால்தான் நான் எழுதி, இவரால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட இரு பாடசாலை நாடகங்களில் ஒன்று “கனவுகள் கலைகின்றன” பிரதேச மட்டப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. மற்றது “குடிக்கொடுத்த சுடர்கொடி” கல்லூரி கலை விழாவின்பொழுது மேடையேற்றப்பட்டு பலரின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றது.

நாடக ஆக்கம், நெறியாள்கை இவற்றைவிட இவர் நல்லதொரு பேச்சாளரும் ஆவார். பாடசாலை நிகழ்வுகளிலும் செல்வச்சந்திதி சண்ணதியான் ஆக்சிரமத்தில் நிகழும் வாராந்தர வெள்ளி நிகழ்வுகளிலும் இவரின் பேச்சாற்றலைக் கண்டு பாராட்டியுள்ளேன்.

என்னிடம் மட்டுமின்றி, பழகும் எல்லா இலக்கியவாதிகளிடமும் அன்பும் நட்பும் பாராட்டுபவர். அவற்றைப் பெரிதென மதிப்பவர். அத்துடன் சக ஊழியர்களிடமும், மாணவர்களிடமும், பொதுமக்களிடமும் அன்பாகப் பழகுவதுடன் அவர்களால் மதிக்கவும் படுபவர்.

நாடக இலக்கிய வடிவத்தின் மீது அதிக அக்கறை செலுத்தப்படாத இந்த காலகட்டத்தில் எழுதிய நாடகப் பிரதிகளைத் தொகுத்து வெளியிடும் இம் முயற்சி பயன்மிக்க ஒன்றாகும். துணிச்சலானதும் கூட.

தஞ்சை
நெங்கூட்டுப்பாளையமையு
25.01.2009